

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2010

Liahona

**Op leeftijd en op
zending, p. 18**

**Drie oproepen tot actie aan
voormalige zendingen, p. 42**

De waarheid overwon, p. 48

De jeugd van Emma Smith, p. 58

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Walter Rane, *Hij verkwikt mijn ziel*

'Dit is een afbeelding van koning David die psalmen schrijft', zegt de kunstenaar. 'David was een van de invloedrijkste koningen van Israël, maar zijn privéleven was een aaneenschakeling van drama's. (...) Toch kwamen uit die drama's veel psalmen van David voort, teksten waarin hij de

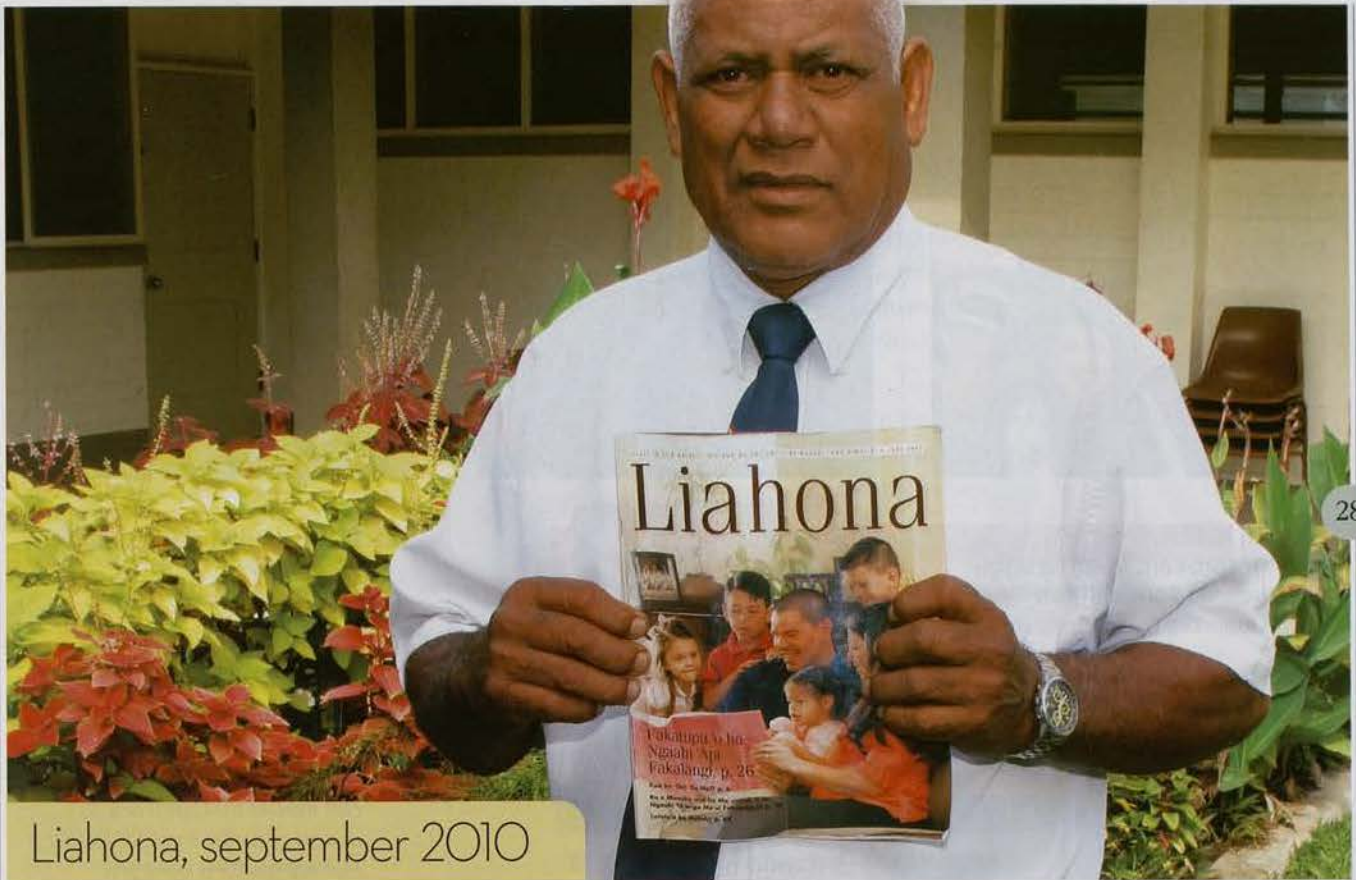
Heer om genezing en vergeving smeekt.'

De titel van dit schilderij komt uit Psalmen 23:1-3, waarin David schrijft:

'De Here is mijn herder, mij ontbreekt niets;

'Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij aan rustige wateren;

'Hij verkwikt mijn ziel.'

Liahona, september 2010

BOODSCHAPPEN

4 Boodschap van het Eerste Presidium: Het Boek van Mormon is ons tot gids
President Henry B. Eyring

7 Huisbezoekboodschap: Onze taak om de opkomende generatie te vormen

HOOFDARTIKELEN

10 Hoop putten uit de verordeningen van het evangelie
Elias Magabo
Tempelverordeningen genazen ons hart en maakten ons eensgezind.

18 Onze oudere zendingen
Ouderling Kent D. Watson
Een ouder zendelingehtpaar dat werkzaam is in Taiwan geeft inzicht in zendingswerk op leeftijd voor hen die dat overwegen.

22 Meer dan een handleiding voor zendingen

Melissa Merrill
Predik mijn evangelie is een geïnspireerd hulpmiddel voor alle kerkleden.

28 De Heer vinden in Tonga

Joshua J. Perkey
Deze Tongaanse heiligen der laatste dagen weten dat ze gezegend worden als ze de Heer de hoogste prioriteit geven.

34 Onderwijs en inspireer in de ZHV-bijeenkomsten

Julie B. Beck
Geïnspireerde leidsters kunnen hun ZHV-bijeenkomsten afstemmen op de behoeften van hun wijk of gemeente.

OP DE OMSLAG

Voorkant: foto-illustratie Hyun Gyu Lee.
Achterkant: foto-illustraties Hyun Gyu Lee, Laurení Ademar Fochetto en Ruth Sipus.

RUBRIEKEN

8 Kleine en eenvoudige dingen

13 Een taak in de kerk: Kinderen een kans geven om dienstbaar te zijn
Jenny Baker

14 Wij spreken van Christus: Christus bij ons thuis
Cynthia Green

16 Wat wij geloven: Het evangelie zal aan de hele wereld worden verkondigd

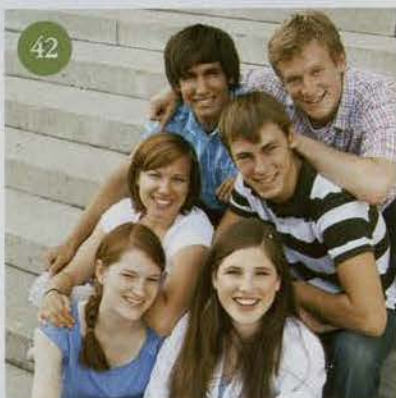
38 Onder heiligen der laatste dagen

74 Kerknieuws

79 Ideeën voor de gezinsavond

80 Tot we elkaar weerzien: Lessen van een aquarium
Minerva G. Harkness

JONGVOLWASSENEN

- 42** Zij hebben tot ons gesproken: Voor teruggekeerde zendingen
Ouderling L. Tom Perry
- 45** Het evangelie in mijn leven: Opdat wij vreugde zullen hebben
Andrea Jones

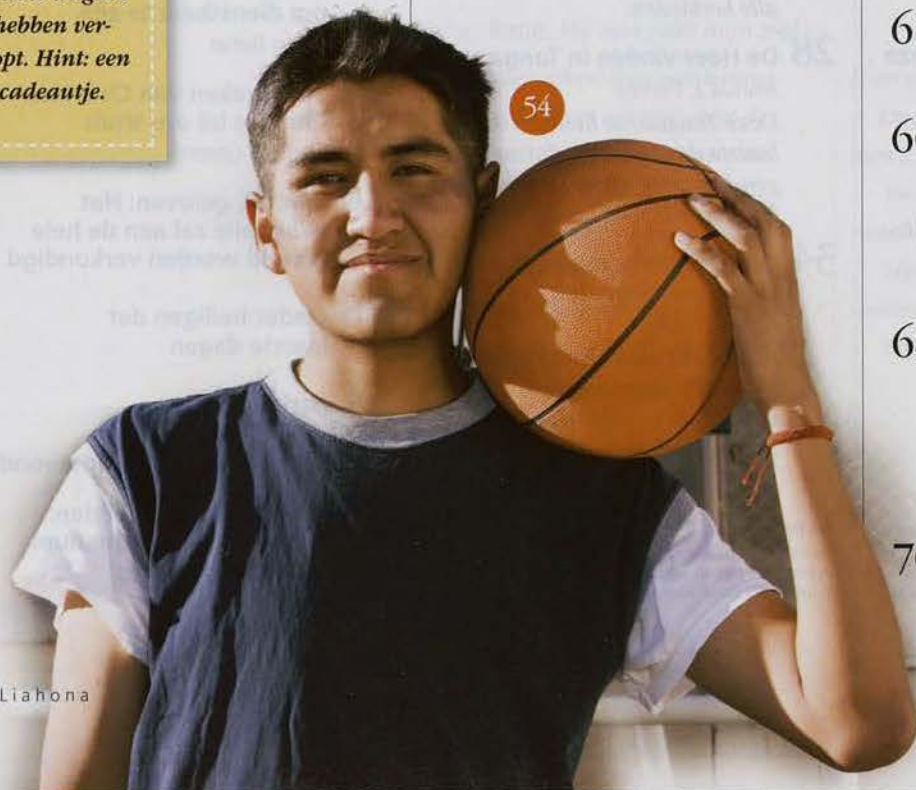

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: een cadeautje.

JONGEREN

- 46** Aangestipt
- 48** Hoe ik het weet: De waarheid zal zegevieren
Oliver Mayall
- 51** Onze plek
- 52** Uit het zendingsveld: Het wonder bij het verkeerslicht
Benjamin Hayford
- 54** Kom om te spelen
Adam C. Olson
Koki vindt basketbal spelen op het evangelie lijken.
- 57** Poster: Grijp je vast

54

KINDEREN

- 58** Een gelovig meisje Emma genaamd
Mark Staker
Lees over Emma Smith als klein meisje.
- 60** Het evangelie is voor iedereen
President Dieter F. Uchtdorf
Het maakt niet uit waar je woont of welke taak je spreekt. Het evangelie is voor jou.
- 62** Participatieperiode: Ik gehoorzaam Jezus Christus omdat ik van Hem houd
Sandra Tanner en Cristina Franco
- 64** Ons prikbord
- 65** Bijzondere getuige: Wat is een priesterschapsquorum?
Ouderling D. Todd Christofferson
- 66** Jehova redt de gelovige Daniël
Diane L. Mangum
Daniël wordt beschermd omdat hij besluit de Heer te gehoorzamen
- 68** Het grootste geschenk
Jane McBride Choate
De zendingen hadden Sophie's familie het evangelie gegeven. Zij wilde hun ook iets geven.
- 70** Voor jonge kinderen

58

SEPTEMBER 2010 110 DE JAARGANG NUMMER 9
LIAHONA 09289 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper

Adviseurs: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr., Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Vincent A. Vaughn

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell

Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Vorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00800 3478 3388, fax: 00 49 6172 492860
E-mail: orderseu@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 7,50 De volgende

betalingsopties zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDL; zie Distributie hierboven)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, IBAN: DE42 5008 0000 0732 3712 00,

BIC: DRESDEFF, Omschrijving: abonneenummer + naam +

wijk/gemeente.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan: *Liahona*, Rm. 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen:
Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Saromaans, Sinhala, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2010 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2010 Vol. 110 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information; Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

In 'Onze oudere zendingen' (pagina 18) schrijft ouderling Kent D. Watson over echtparen op leeftijd die 'wonderen verrichten bij het vestigen en sterken van de kerk.' **Wilt u meer lezen over kansen voor zendingen op leeftijd**, ga dan naar www.lds.org/csm/index.html (Engels).

Als u met plezier 'De Heer vinden in Tonga' (pagina 28) gelezen hebt, kunt u **meer foto's van de Tongaanse heiligen bekijken op**

www.liahona.lds.org.

VOOR JONGEREN

Zeven artikelen in deze uitgave noemen het handboek voor zendingen, *Predik mijn evangelie*. **Het is in vele talen online beschikbaar op** www.preachmygospel.lds.org.

VOOR KINDEREN

Er staan enkele activiteiten voor kinderen online op www.liahona.lds.org.

IN JOUW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op www.languages.lds.org.

RES
Book Area
M2021ST
S838DUT
Sept. 2010
31190

President
Henry B. Eyring

Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

HET BOEK VAN MORMION

is ons tot gids

Wij allen hebben wel eens van die momenten dat we ernaar verlangen om terug te keren bij God en bij Hem te wonen. Hij gaf ons zijn geliefde Zoon als onze Heiland om ons de weg te wijzen en ons te leren hoe we die moeten volgen. Hij gaf ons profeten om ons de weg te wijzen. De profeet Joseph Smith werd geïnspireerd om de profetenkroniek te vertalen die nu het Boek van Mormon heet. Het is ons zekere kompas dat ons op onze weg naar God leidt.

Joseph Smith heeft van dat waardevolle boek gezegd: 'Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dicht bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.'¹

De voorschriften in het Boek van Mormon zijn geboden van God. Sommige zijn rechtstreekse geboden van de Heiland bij monde van zijn profeten gegeven omtrent wat wij moeten doen en wie wij moeten worden. Het Boek van Mormon geeft ons het voorbeeld van de Heiland om ons geloof en onze vastberadenheid te vergroten om zijn geboden te gehoorzamen en Hem te volgen. Het boek staat vol leerstellingen van Christus om ons te leiden. Hier is een voorbeeld uit 2 Nephi:

'[Jezus] zeide tot de mensenkinderen: Volgt Mij. Welnu,

mijn geliefde broederen, kunnen wij Jezus volgen, indien wij niet gewillig zijn, de geboden des Vaders te onderhouden?

'En de Vader zeide: Bekeert u, bekeert u, en laat u dopen in de naam van mijn geliefde Zoon' (2 Nephi 31:10–11).

Het boek maakt duidelijk dat we de Heilige Geest als een doop met vuur moeten ontvangen om ons te helpen op het enge en nauwe pad te blijven. We leren dat we altijd in de naam van Christus moeten bidden, niet moeten verslappen, en als we dat doen, hebben we deze belofte: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20).

Het Boek van Mormon maakt in de prachtige toespraak van koning Benjamin duidelijk wat het betekent om liefde voor God en voor alle mensen te hebben. Als onze aard veranderd wordt door de kracht van de verzoening en door onze getrouwe gehoorzaamheid aan de geboden, worden we vervuld met de liefde van God (zie Mosiah 4:1–12).

Het Boek van Mormon geeft ons ook het vertrouwen dat we zó gezuiverd kunnen worden in dit leven dat we

Elke keer dat ik een paar regels in het Boek van Mormon las, voelde ik mijn getuigenis groeien dat het boek waar was, dat Jezus de Christus is.

geen verlangen meer hebben om kwaad te doen (zie Mosiah 5:2). Die hoop geeft ons moed en troost als Satan probeert ons te verleiden en te ontmoedigen.

Elke keer dat ik een paar regels in het Boek van Mormon las, voelde ik mijn getuigenis groeien dat het boek waar was, dat Jezus de Christus is, dat we Hem op weg naar huis kunnen volgen, en dat we onze dierbaren mee kunnen nemen. Voor mij was het 't boek der boeken. Het is het woord van God.

Ik bid dat wij, en al onze dierbaren, er dagelijks een diepe teug van zullen nemen. Ik getuig in de naam van Jezus Christus dat het een ware gids voor ons. ■

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith (2007), p. 64.*

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

'Als we de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten als bron van al onze lessen gebruiken, nodige wij de Geest uit om te getuigen.' Daarmee worden onze lessen "de macht Gods om mensen te overtuigen" (LV 11:21).' (*Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], p. 51). Overweeg om hoogtepunten uit de boodschap van president Eyring voor te lezen, bijvoorbeeld de uitspraak van Joseph Smith over het Boek van Mormon. Nodig de gezinsleden uit om te vertellen hoe ze dichter tot God zijn gekomen door de leringen in het Boek van Mormon na te leven.

'Als de leerlingen de beginselen vanuit de Schriften bespreken, ontwikkelen ze vaardigheden die ze voor hun persoonlijke schriftstudie nodig hebben' (*Onderwijzen — geen grotere roeping*, p. 54). Overweeg om een van de schriftteksten uit deze boodschap voor te lezen en vast te stellen en te bespreken welke beginselen erin besproken worden.

Mijn eigen boek-van-mormon

Hillary Holbrook

In augustus 2005 vroeg president Gordon B. Hinckley (1910–2008) de kerkleden om het Boek van Mormon te lezen vóór het eind van het jaar. Ik deed mezelf een belofte dat ik het boek helemaal zou uitlezen. Ik kende verhalen uit het Boek van Mormon maar had het nooit helemaal gelezen. Nu was ik van plan om me aan mijn belofte te houden.

Ik had geleerd om de schriftteksten op mijn eigen leven toe te passen en ze betekenis voor mezelf te geven. Dus schreef ik bij het lezen in de kantlijn wat volgens mij de kerngedachte achter de passage was. En ik onderstreepte terugkerende woorden en zinsneden om te laten zien waar de nadruk op lag.

Ik zette mijn eigen naam bij namen in de Schriften om

JONGEREN

me eraan te herinneren dat het woord Gods dat gesproken is tot andere mensen ook het woord kan zijn dat tot mij gesproken is. Een voorbeeld: in 2 Nephi 2:28 schreef ik mijn naam: 'En nu, [Hillary], wil ik dat jij vertrouwt op de grote Middelaar en luistert naar zijn grote geboden.' Hoe meer ik het Boek van Mormon op mezelf toepaste, hoe enthousiaster ik werd om er dagelijks in te lezen.

Toen ik er dagelijks in las, werden mijn gebeden doervold en persoonlijk. Ik kon me concentreren op mijn lessen en volgde de ingevingen van de Geest om vriendschap te sluiten met anderen. Op de laatste avond van het jaar las ik het Boek van Mormon uit.

Toen begreep ik hoe belangrijk het is om het hele Boek van Mormon en de andere Schriften te lezen, en wilde ik het nog vaak doen in mijn leven.

KINDEREN

Een gids op onze weg naar huis

Hoe zou je je voelen als je verdwaald was en je niet wist hoe je weer thuis bij je familie moest komen? Zou je blij zijn als je iemand kon volgen die je de weg wees? President Eyring zegt dat het Boek van Mormon net een gids is die ons de weg wijst naar huis, naar onze hemelse Vader.

Kijk eens naar de plaatjes van wat voor dingen we volgens het Boek van Mormon moeten doen om terug naar huis te kunnen. Lees 2 Nephi 31:10, 11, 20. Schrijf onder elk plaatje het juiste vers uit het Boek van Mormon. Je hebt één vers twee keer nodig.

Je bekeren en je laten dopen.

Helder schijnende hoop hebben.

God en alle mensen liefhebben.

Jezus volgen.

Geloof • gezin • hulp

Onze taak om de opkomende generatie te vormen

Bestudeer dit materiaal en bespreek het met de zusters die u bezoekt, als u dat gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en om de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Zonder vorming zou de opkomende generatie wel eens hetzelfde gevaar kunnen lopen als dat beschreven staat in Mosiah 26. Veel jongeren geloofden niet in de tradities van hun voorouders en werden een afzonderlijk volk wat hun geloof betreft, en bleven dat. De opkomende generatie in onze tijd kan net zo afdwalen als ze niet begrijpen welk deel zij hebben aan het plan van onze hemelse Vader.

Dus wat houdt de opkomende generatie veilig? In de kerk leren we reddende beginselen: beginselen die op het gezin zijn gericht, de beginselen waaruit de opkomende generatie leert dat ze een gezin moeten stichten, dat ze hun kinderen moeten onderwijzen en hen voorbereiden op verordeningen en verbonden. En dan onderwijzen zij de volgende generatie, enzovoorts.

Als ouders, leiders en kerkleden bereiden we deze generatie voor op de zegeningen van Abraham, op de tempel. Wij hebben tot taak om duidelijke uitleg te geven van de kernleringen in de proclamatie over het gezin. Moederschap en vaderschap zijn eeuwige rollen en taken. Ieder van ons draagt de verantwoordelijkheid voor de mannelijke of de vrouwelijke helft van het plan.

Wij kunnen onder allerlei omstandigheden in deze leer onderwijzen. We moeten met respect over huwelijk en gezin spreken. En uit uw voorbeeld put de opkomende generatie grote hoop en begrip — niet alleen uit de woorden in uw lessen, maar uit uw houding ten aanzien van het gezin.

Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente.

Uit de Schriften

Spreuken 22:6; Efeziërs 6:4; Enos 1:1; Alma 53:20–21; 56:47; 57:27

Wat kan ik eraan doen?

1. Hoe kan ik mijn zusters helpen om aan de hand van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' de opkomende generatie te vormen? Overweeg om zusters een kopie van de proclamatie te geven en hen te helpen met het opzoeken en markeren van de passages waarmee ze het beste de voornaamste leerstellingen kunnen overbrengen.
2. Hoe kan ik de opkomende generatie vormen? Bedenk wie in uw wijk, gemeente, familie of omgeving baat zou hebben bij uw aandacht en liefde.

Onze geschiedenis

President Gordon B. Hinckley heeft tijdens de algemene ZHV-conferentie van 23 september 1995 tegen de zusters gezegd: 'We leven in een wereld van verwarring, van verschuivende waarden. We worden alom opgeroepen om af te wijken van de gedragsnormen die door de tijd heen hun waarde bewezen hebben.'¹ President Hinckley las vervolgens voor het eerst aan de zusters, en in feite aan mensen over de hele wereld, voor: 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'

In de daaropvolgende jaren is het profetische document in vele talen vertaald en is het overhandigd aan wereldleiders. Het roept burgers en overheidsfunctionarissen op 'om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.'²

De proclamatie is het fundament geworden van de mormoonse overtuiging aangaande het gezin, een verklaring waaraan we ons vast kunnen houden en weten dat we ons gezin sterken als we leven naar de genoemde voorschriften.

NOTEN

1. Zie Gordon B. Hinckley, 'Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 89.
2. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.

Ga voor meer informatie naar www.reliefsociety.lds.org.

Kleine en eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

DE INSPIRATIE ACHTER DE ALGEMENE CONFERENTIE

Hebt u zich wel eens afgevraagd of de sprekers voor de algemene conferentie een onderwerp toegewezen krijgen? Afgelopen conferentie legde ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen uit: 'Er worden geen onderwerpen toegewezen, thema's worden niet onderling op elkaar afgestemd. Dat kan je het beste aan de Heer overlaten. Hij neemt de individuele, gebedvolle inspanningen van iedere spreker en componeert daarmee een geestelijke symfonie, vol kracht en openbaring. Thema's worden herhaald, het ene beginsel bouwt voort op het andere, profetische waarschuwingen en verheffende beloftes weerklinken — die goddelijke harmonie is een wonder!' ('Al de verhalen van Jezus', *Liahona*, mei 2010, p. 108.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK IN DE WERELD

Het Conferentiecentrum in Salt Lake City: tienjarig jubileum

Hier volgen enkele vrij onbekende feiten over het Conferentiecentrum, dat op 8 oktober 2000 is ingewijd door president Gordon B. Hinckley (1910–2008).

- Eerste ingebruikname: 170ste algemene conferentie, 1 en 2 april 2000
- Het totale publiek aanwezig op evenementen sinds de inwijding: 6,9 miljoen mensen woonde 4.577 evenementen bij
- Totaal aantal bezoekers die een rondleiding door het gebouw hebben gehad: 4,8 miljoen
- Totaal aantal hoogwaardigheidsbekleders die een rondleiding door het gebouw hebben gehad: 5.500
- Totaal aantal muziekuitvoeringen in het gebouw, inclusief Music and the Spoken Word: 311
- Totaal aantal kerstuitvoeringen in het gebouw: 17 verschillende evenementen met in totaal 49 uitvoeringen
- Kunstexposities in het gebouw: Hall of the Prophets, Arnold Friberg Art Gallery en kunst uit de internationale kunstwedstrijd van de kerk

Op de kalender

Niet vergeten: 25 september is de algemene ZHV-bijeenkomst, en op 2 en 3 oktober is de algemene conferentie. Vraag uw priesterschapslider ernaar of zie conference.lds.org voor meer informatie over uitzendtijden en — plaatsen. In veel gevallen kunt u de algemene conferentie via het internet volgen.

WIST JE?

Het spreekgestoelte in het Conferentiecentrum

Het spreekgestoelte in het Conferentiecentrum heeft een uniek verhaal. Hier volgen de woorden van president Gordon B. Hinckley daarover:

'Ik houd van bomen. Toen ik klein was, brachten we de zomer door op een fruitkwekerij. We plantten elk jaar in dit seizoen bomen. Ik heb volgens mij sinds mijn huwelijk nooit een voorjaar met bomen planten overgeslagen, afgezien van twee of drie jaren dat we niet in de stad waren. (...)

'Zo'n 36 jaar geleden plantte ik een zwarte walnotenboom. Hij stond in een dicht beplant deel van de tuin en groeide recht omhoog naar het zonlicht. Om de een of andere reden ging de boom vorig jaar dood. Maar walnoten hout is een kostbare grondstof voor meubels. Ik belde broeder Ben Banks van de Zeventig, die voordat hij voltijds werkzaam werd in de kerk een handel in hardhout had gevoerd. Hij nam zijn twee zoons mee, de een bisschop en de ander onlangs ontheven als bisschop, die de zaak nu leiden, om naar de boom te kijken. Voor zover zij konden zien was het stevig, goed en prachtig hout. Een van hen stelde voor om er een spreekgestoelte voor deze zaal van te maken. Dat idee maakte mij enthousiast. De boom werd omgezaagd en in tweeën gesplitst. Daarna volgde het droogproces,

eerst natuurlijk en daarna in een oven. De twee halve stammen werden in planken gezaagd in een zagerij in Salem (Utah, VS). Daarna werden de planken naar het houtbewerkingsbedrijf Fetzer gebracht waar ambachtslieden dit prachtige spreekgestoelte bouwden van het hout.

'Het eindproduct is prachtig. Ik zou willen dat u het allemaal van dichtbij kon bekijken. Het is een prachtig staaltje vakmanschap. En hier sta ik nu tot u te spreken

vanaf de boom die in mijn achtertuin groeide, waar mijn kinderen speelden en ook opgroeiden.

'Ik heb er een emotionele band mee. Ik heb nog een paar zwarte walnotenbomen geplant. Ik ben er al lang niet meer als die groot geworden zijn. Maar als die dag gekomen is en dit prachtige spreekgestoelte oud is geworden, misschien is een ervan dan goed genoeg om dit te vervangen. Ik ben ouderling Banks en zijn zoons, Ben en Bradley, en de ambachtslieden die dit hebben ontworpen en gebouwd, erg dankbaar dat zij het mogelijk hebben gemaakt om een kleine herinnering aan mij te hebben in deze geweldige zaal waar de stem van de profe-

ten de hele wereld in zal gaan tot een getuigenis van de Verlosser van de mensheid.'

Van president Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'Als getuigenis in de hele wereld', Liahona, juli 2000, p. 6.

De maaltijd — een leermoment

Mmaak van de maaltijd een leermoment. Al wat u hoeft te doen, is een paar kerkpublicaties bij de hand te houden aan tafel. Wij gebruiken thuis vaak materiaal om onze kinderen iets te leren. Wij hebben bijvoorbeeld het gidsje Geloof in God — voor meisjes gebruikt, het boekje Persoonlijke vooruitgang jongevrouwen en de brochure Voor de kracht van de jeugd. En natuurlijk houden we de Schriften bij de hand.

Soms lezen we enkele alinea's en bespreken die. Andere keren kijken we schriftteksten na. We hebben zelfs tijdens de maaltijd het vijfde geloofsartikel uit het hoofd geleerd en de betekenis ervan besproken.

Als u deze visuele geheugensteuntjes af en toe op tafel legt, is het makkelijk om eraan te denken hoe belangrijk het is om onszelf niet alleen fysiek maar ook geestelijk te voeden.

Serena Gedlaman, Alberta (Canada)

Noot: er zijn ook boekjes Geloof in God — voor jongens en Mijn plicht jegens God vervullen. Alle genoemde publicaties zijn gratis te bestellen bij het distributiecentrum of online op www.ldscatalog.com. Inwoners van de VS en Canada kunnen ook bellen naar het distributiecentrum in Salt Lake City, telefoonnummer 1 800 537 5971.

HOOP

putten uit de verordeningen van het evangelie

Mijn vrouw verzekerde mij telefonisch dat ze zich beter voelde en dat alles in orde zou komen. Drie dagen later veranderde alles.

Elias Magabo

Ik ben geboren en getogen in de Filipijnen. Daar ontmoette en huwde ik mijn vrouw, Monina. En daar werd ook onze zoon, Mark, geboren. Midden jaren negentig verhuisden we naar Saipan, een eilandje in de Grote Oceaan. Daar waren we actief in een andere kerk. Af en toe zag ik koppels jonge mannen over het eiland, netjes gekleed in een wit overhemd en stropdas. Ik wist dat ze mormoonse zendelingen waren, maar ik had geen plannen om toe te treden tot een andere kerk. Als ik ze aan zag komen, vluchtte ik letterlijk in de tegenovergestelde richting.

Mijn houding tegenover de zendelingen veranderde toen twee vrienden van me, Mel en Soledad Espinosa, zich lieten dopen. Ze moedigden ons aan om de zendelingen ook te ontvangen, en dat deden we, vooral uit nieuwsgierigheid. Onze eerste afspraak was in augustus 2007. En toen de zendelingen hun boodschap brachten, voelde ik heel sterk iets. Mijn hart ging sneller slaan en ik kreeg een tintelend gevoel in mijn hele lichaam. Later hoorde ik van de andere gezinsleden dat ze zich allemaal geïnspireerd en opgebouwd voelden. In de daaropvolgende maanden werden die gevoelens sterker toen we meer te weten kwamen over het evangelie van Jezus Christus.

Rond de tijd dat we afspraken met de zendelingen begonnen te maken, kreeg Monina steeds minder energie en verschenen er vreemde bobbelts over haar hele lichaam. Haar artritis werd erger dan ooit tevoren. We zochten medische hulp voor haar, maar geen enkel

onderzoek leverde conclusies op. Met het verstrijken van de maanden, werd haar gezondheid zo slecht dat ze meer medische hulp nodig had. In december vloog Monina naar de Filipijnen voor een doktersconsult. Ik bleef in Saipan voor mijn werk en de zorg voor onze tienerzoon.

Voordat ze vertrok, zei Monina dat ze zich na terugkeer in Saipan wilde laten dopen. Ze vroeg me ook om de afspraken met de zendelingen voort te zetten, ook al betekende dit dat ze zelf enkele lessen zou missen. Ik beloofde dat Mark en ik ermee door zouden gaan.

Tijdens haar verblijf in de Filipijnen spraken we elkaar regelmatig en vertelde ze me over haar doktersbezoeken en vertelde ik wat we over het evangelie aan het leren waren. Mijn vrouw vertelde dat de pijn met de dag afnam, en ik was blij dat de medische hulp effect had. Begin januari 2008 kocht ik een vliegticket om haar te bezoeken, maar ze was ervan overtuigd dat ze spoedig terug in Saipan zou zijn en dat er geen reden was om geld te verspillen aan de reis. Ze zei dat ze van me hield en dat ze onze zoon miste, maar verzekerde me dat alles in orde kwam.

Drie dagen later overleed ze plotseling. Oorzaak: onontdekte leukemie. Mark en ik waren geschokt — en ons hart was gebroken. We reisden meteen naar de Filipijnen voor de begrafenis en keerden daarna terug naar Saipan. Dat was de moeilijkste tijd van ons leven.

KINDEREN EEN KANS GEVEN OM DIENSTBAAR

Het verdriet dat ik voelde, was overweldigend. Het was zo erg dat ik het 's ochtends moeilijk vond om op te staan. Op een bijzonder moeilijke dag herinnerde Mark me aan iets dat de zendelingen ons geleerd hadden. Hij zei: 'Papa, huil nou niet zo veel. Mama is bij God. Ze is in de geestenwereld.' Wat was ik dankbaar dat een rechtvaardige God Monina een manier had geboden om van het evangelie te vernemen, en dat iedereen die ooit heeft geleefd een kans krijgt om in dit leven of hierna het evangelie van Jezus Christus te aanvaarden of te verwerpen.

Toen ik meer te weten kwam over de leringen van Jezus Christus, besepte ik dat onze hemelse Vader nog veel meer heeft gedaan: Hij heeft haar ook in staat gesteld om de nodige verordeningen te ontvangen, zoals de doop. Voordat mijn vrouw naar de Filipijnen vertrok, hadden we het er samen over om ons te laten dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Maar hoewel ze in dit leven niet meer gedoopt kon worden, had onze hemelse Vader ons niet zonder hoop gelaten.

Mark en ik maakten in de daaropvolgende maanden ernstige beproevingen door. Na mijn terugkeer naar de Filipijnen voor de begrafenis van mijn vrouw, raakte ik mijn baan kwijt. Ik verkocht onze auto om Monina's ziekenhuisrekeningen te betalen. En Mark en ik moesten wennen aan een leven zonder Monina. Ondanks de tegenspoed putten Mark en ik hoop uit ons nieuwe geloof. In april 2008 lieten we ons dopen. En in de daaropvolgende maanden vond ik een nieuwe baan en kon ik de ziekenhuisrekeningen betalen. Mark en ik stelden ons tot doel om met onze gemeente naar de Filipijnse Manilatempel te reizen om ons daar als gezin te laten verzegelen.

Mark en ik spaarden al ons geld op, bereidden ons geestelijk voor, en reisden vervolgens met onze

De zendelingenlessen verhieven en inspireerden ons gezin. We beseften echter niet hoezeer we die troost in de daaropvolgende maanden nodig zouden hebben.

ILLUSTRATIES: BJORN THORKELSON

gemeenteleden in mei 2009 naar de tempel. Bij onze voorbereiding op de reis zagen we zelf hoe destructief de tegenstander kan zijn, maar we zagen ook de sterkende en verheffende liefde van onze hemelse Vader. Ik werd de dag voor ons geplande vertrek erg ziek. Sommige leden hadden onverwachte immigratieproblemen en andere hadden moeite

om aan een paspoort te komen. Onze vrienden, het echtpaar Espinosa, die ons kennis hadden laten maken met het evangelie, raakten allebei hun baan kwijt de week voor onze tempelreis. Nog erger was dat een lid van ons gemeentepresidium die voor het eerst naar de tempel zou gaan zijn vader aan een plotselinge ziekte verloor slechts drie dagen voor de reis. Maar uiteindelijk sterkte de Heer ieder van ons en maakte Hij het mogelijk dat 42 leden van de gemeente naar de tempel gingen. Zestien van hen gingen voor de eerste keer.

13 mei 2009 is een dag die ik nooit zal vergeten. Toen ik bij de tempel aankwam verdwenen de last en het verdriet van de dood van mijn vrouw onmiddellijk. Hoewel ik eerst wat zenuwachtig was omdat ik niet wist waar ik heen moest of wat ik moest doen, trof de rustige, vredige sfeer me meteen toen ik binnenkwam. Die was heel anders dan de drukke straten vlak buiten de tempeldeuren.

In de loop van de dag werd mijn tempelervaring alleen maar zinvoller en sterker. 's Ochtends deden we als gemeente dopen voor de doden. Terwijl ik toekeek, dacht ik aan mijn vrouw, die anderhalf jaar

In de tempel kregen mijn zoon en ik terug wat we dachten kwijt te zijn geraakt.

daarvoor haar verlangen had uitgesproken om zich te laten dopen. En toen keek ik toe terwijl dat verlangen van haar werd vervuld toen een vriendin zich namens Monina liet dopen.

Maar het belangrijkste deel van mijn reis kwam later die middag toen ik naar de verzegelkamer ging. Mijn vrouw en ik waren jaren daarvoor getrouwd, maar niet door het priesterschapsgeslag van onze hemelse Vader in een tempel. Toen mijn vrouw stierf, dacht ik dat ik haar voor eeuwig kwijt was. Maar van de zendelingen leerde ik dat gezinnen in de tempel voor eeuwig aan elkaar verzegeld kunnen worden.

Toen ik de verzegelkamer van de Manilatempel betrad, werd ik overweldigd door emoties. Sinds mijn doop wist ik al dat het evangelie ons tot zegen is, maar op dat moment zag ik pas echt de waarde ervan in. Toen Mark en ik aan het altaar knielden om ons als gezin te laten verzegelen, voelde ik de aanwezigheid van mijn vrouw. Ik kon haar stem horen en het leek net alsof ik haar hand vasthield. Ik voelde Monina's aanwezigheid met elke emotie in mijn hart. Ik wist dat we een eeuwig gezin waren. ■

KINDEREN EEN KANS GEVEN OM DIENSTBAAR TE ZIJN

Jenny Baker

Ieder die een taak in het jeugdwerk heeft kan u vertellen dat kinderen het vaak moeilijk vinden naar het jeugdwerk te gaan en dan rustig te gaan zitten om iets te leren. Hoe goed een leidster ook is, hoeveel een lerares haar leerlingen ook liefheeft, de kinderen misdragen zich soms.

Maar als heiligen der laatste dagen weten we dat alle nieuwe leden van de kerk een taak nodig hebben.¹ Met een taak hebben ze het gevoel erbij te horen en krijgen ze de kans om te leren en te groeien. Kinderen kunnen diezelfde zegeningen krijgen als we ze de kans geven om zich dienstbaar te maken.

Kinderen krijgen geen roeping, maar jeugdwerkleidsters kunnen wel onder gebed op zoek gaan naar mogelijkheden waarop zelfs de kleinste kinderen zich dienstbaar kunnen maken. Hier zijn enkele voorbeelden:

- Laat een ouder kind een jonger kind helpen bij de participatieperiode.
- Vraag een kind dat vroeg gekomen is om bij de deur te staan en de andere kinderen bij binnenkomst te begroeten.
- Geef een ouder kind de taak om te controleren of de microfoon aan staat.
- Vraag enkele oudere kinderen om bordkrijt, een bordenwisper, vetkrijt of andere artikelen uit de mediatheek te halen.
- Laat een kind dat piano speelt een

preludium of postludium spelen.

- Geef twee vrienden of vriendinnen opdracht om bij een bezoeker of een nieuw lid te gaan zitten en die het gevoel te geven dat hij of zij welkom is.
- Laat een kind helpen met dirigeren.
- Laat enkele kinderen helpen om stoelen klaar- of weg te zetten.
- Vraag een kind en zijn of haar familie om een bezoek te brengen aan een kind dat nieuw is in de wijk of gemeente.
- Laat een kind een plaat omhoog houden.
- Laat iemand een eenvoudige krijt-tekening maken op het bord die bij uw les past.
- Vraag enkele klasleden om gebaren te verzinnen bij een nieuw liedje dat de kinderen aan het leren zijn.
- Help een elfjarige om een activiteitendag te plannen. Dat is een van de vereisten voor de onderscheiding Geloof in God.

Hoe groot of klein hun taak ook is, denk eraan dat u de kinderen bedankt voor wat zij doen.

Ik heb het altijd fijn gevonden om de kinderen te leren zich dienstbaar te maken. Het is fijn om ze te zien groeien en ze in de jongemannen en jongevrouwen vaardigheden te zien gebruiken waar ze in het jeugdwerk een begin mee hebben gemaakt. ■

NOOT

1. Zie president Gordon B. Hinckley, 'Converts and Young Men', *Ensign*, mei 1997, p. 47.

WAT WERKELIJK BELANGRIJK IS

Ouderling

Kenneth Johnson van de Zeventig vertelt dat hij een keer de buiten-

kant van zijn huis aan het schilderen was en dat zijn zoon van vijf vroeg of hij mocht helpen: '[Toen ik hem] een van mijn oude overhemden had gegeven dat hem volledig bedekte, bijna de grond raakte en waarvan de mouwboorden meerdere malen waren omgeslagen, gingen we aan de slag met de voordeur. Hij schilderde de onderkant terwijl ik de bovenkant deed. Ik merkte dat hij vanwege zijn leeftijd en gestalte niet in staat was om de verf gelijkmatig aan te brengen en dat er druppels in de verflaag kwamen. Elke keer dat hij zich bukte om nieuwe verf op zijn kwast te doen, gleed ik snel de verf op de onderhelft van de deur glad en ging dan weer verder met mijn deel zodat hij niet zou merken wat ik deed. Na een tijdje besloot ik echter dat de kans om iets samen met mijn zoon te doen belangrijker was dan een goed geschilderde voordeur. Toen ik erover nadacht, zag ik in dat hij het goed deed. Sindsdien werd ik er elke keer dat ik de deur en de aparte schilderswijze zag aan herinnerd wat er werkelijk belangrijk is in ons leven.'

Uit 'We All Have a Father in Whom We Can Trust' *Ensign*, mei 1994, p. 30.

Christus bij ons thuis

Cynthia Green

Toen ik enkele jaren geleden een jongevrouw in onze wijk 'De levende Christus'¹ had horen opzeggen, besloot ik om het ook uit mijn hoofd te leren. Ik nam een kopietje met me mee als ik 's ochtends ging joggen. Omdat ik alleen was en er slechts een minimum aan afleiding was, vond ik het een ideale gelegenheid om na te denken. Na enkele maanden was ik lichamelijk erg fit en had ik mijn doel om het uit mijn hoofd te leren gehaald.

Hoe fijn het ook was om 'klaar' te zijn, de voordelen op de lange termijn waren zelfs nog beter. Ik merkte dat ik steeds vaker dacht aan Jezus Christus, zijn leven en zijn zending, en dat ik steeds meer op Hem wilde lijken. Ik behandelde mijn man en onze kinderen geduldiger en liefdevoller. Ik vond meer gemoedsrust en geluk in al wat ik deed. En ik ondervond grotere vreugde in de zorg en liefde voor de mensen om mij heen. En toen, net als Lehi die van de vrucht van de boom des levens nam, wilde ik dat mijn gezinsleden dezelfde ervaring kregen als ik (zie 1 Nephi 8:12).

Ik ging op zoek naar manieren om onze kinderen 'De levende Christus' te leren. Ik besepte dat ze erg jong waren (onze oudste was elf) en dat dit waardevolle document nogal lang was. Maar ik had een verlangen, en

toen ik er veel over had gebeden en nagedacht, liet de Geest me zien hoe ik mijn gezin dit kon leren.

Ik verzamelde al heel lang platen uit oude kerktijdschriften. Ik ging naar de doos waarin ik die bewaarde en haalde er platen uit die overeen leken te komen met verschillende zinsneden uit 'De levende Christus'. Voor bijvoorbeeld 'Hij was de grote Jehova van het Oude Testament' vond ik een plaat van Christus die als Jehova met Mozes sprak. Voor de volgende zinsnede, 'Onder leiding van zijn Vader', vond ik een plaat van onze hemelse Vader en Jezus Christus samen. Binnen korte tijd had ik heel veel platen bij elkaar en had ik ze gekoppeld aan teksten uit 'De levende Christus'.

December leek de perfecte tijd voor ons gezin om ons te richten op 'De levende Christus'. Onze kinderen waren enthousiast en deden goed mee. We hingen de platen waar we mee bezig waren op in de keuken. Ik merkte dat de kinderen in de loop van de dag bij het passeren van de platen de teksten opzeiden. Toen iedereen de platen die aan de muur hingen uit het hoofd kende, haalden we ze weg en begonnen aan een nieuwe set platen.

We bespraken het evangelie en het leven van Jezus Christus aan de hand van elke plaat. De gezinsavond

brachten we door met het vertellen van verhalen en geven van lessen over de Heiland. Mijn man gaf les in enkele denkbeelden uit 'De levende Christus' en dat leverde nieuwe inzichten op.

De gezinsgebeden werden zinvoller omdat de kinderen er meer aan dachten in wiens naam ze baden. De Geest was bij ons thuis te voelen. We voelden ons net als Nephi toen deze schreef: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus' (2 Nephi 25:26). Ons thuis werd een vrediger plek.

De zegeningen stroomden binnen, op manieren die ik zelf nooit had kunnen bedenken. Hoewel ik bijvoorbeeld had geprobeerd enkele woorden te vereenvoudigen voor ons jongste kind, Joseph van vier, stond hij erop om het hele document letterlijk te leren. Dat leidde op een zondag in de kerk tot een bijzonder voorval. Op de omslag van het avondmaalsprogramma was een plaat te zien van de Heiland in Getsemane die we bij het uit het hoofd leren hadden gebruikt. Joseph wees naar de plaat en zei: 'Kijk, mammie. "Hij heeft zijn leven gegeven ter verzoening van de zonden van het hele mensdom."' "

Een andere zondag hadden we het in de kerk wat moeilijk: de kinderen waren rustelozener dan we wilden,

vooral tijdens het avondmaal. De avond daarop bespraken we tijdens de gezinsavond het avondmaal. We bespraken het doel ervan en hoe we ons zouden moeten gedragen als het wordt rondgediend. Ik vroeg de kinderen waar ze tijdens het avondmaal aan dachten. Onze Sharanne van tien zei dat ze dacht aan het leven van Jezus Christus en de woorden uit 'De levende Christus'. We hoefden verder niets meer te zeggen.

Een andere keer vond Joseph het moeilijk om naar bed te gaan. Hij werkte niet mee en was geïrriteerd. Ik vroeg hem om me iets te vertellen uit 'De levende Christus'. Toen hij begon, voelde ik de Geest in zijn kamer komen. Hij kalmeerde en werd weer zijn gebruikelijke, opgewekte zelf. Enige tijd later, toen hij op een andere avond rusteloos was, probeerde ik het nog een keer. Dit keer gaf hij een heel ander antwoord: 'Nee! Ik wil niet blij zijn!' Ons zoontje had geleerd wat er met je kon gebeuren als je aan Jezus Christus dacht. De Heiland was echt heel werkelijk geworden voor ons allemaal.

Met Pasen waren we klaar met 'De levende Christus' uit ons hoofd leren. Het waren de fijnste vier maanden die we ooit hadden meegeemaakt. Hoewel het project nu voorbij is, weet ik dat wat we hadden geleerd de rest van ons leven

zijn uitwerking zal hebben op ieder van ons.

Ik weet dat onze hemelse Vader en Jezus Christus leven. Ik ben dankbaar dat ik een beter begrip heb van hun werken en dat ik hun liefde sterker

voel. Ik dank God voor de weergaloze gave van zijn goddelijke Zoon en voor de prachtige ervaring om over Hem te leren en te proberen meer te worden zoals Hij. ■

NOOT

1. 'De levende Christus: Het getuigenis van de apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen', *Liahona*, april 2000, pp. 2-3.

A detailed illustration of a family of four—a mother, a father, and two children—gathered around a table, looking at an open book together. The scene is warmly lit, suggesting a quiet evening at home. The mother is on the left, the father on the right, and two children are in the foreground, one pointing at the book. The style is soft and painterly, with a focus on the family's shared activity.

Ik weet dat wat we als gezin over de Heiland hebben geleerd de rest van ons leven zijn uitwerking zal hebben op ieder van ons.

HET EVANGELIE

ZAL AAN DE HELE WERELD WORDEN VERKONDIGD

Jezus Christus nodigt alle mensen uit om tot Hem te komen. Wij kunnen andere mensen helpen om tot Hem te komen door zijn evangelie aan hen te verkondigen. Hier volgen enkele manieren om dat te doen:

Toen Jezus Christus op aarde was, leerde Hij de mensen een manier van leven die in dit leven en het hiernamaals tot geluk zou leiden. Hij bracht een boodschap van vrede, liefde en gehoorzaamheid aan Gods geboden. 'En het geschiedde kort daarna, dat Hij van stad tot stad en van dorp tot dorp trok, verkondigende het evangelie van het Koninkrijk Gods' (Lucas 8:1). Hij leerde ze ook dat verordeningen zoals de doop nodig zijn om naar onze hemelse Vader terug te keren (zie Johannes 3:5).

Hij zei tegen zijn discipelen: 'Dit

evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden' (Matteüs 24:14). Daarom zond Hij hen uit 'om te prediken' (Marcus 3:14). Diezelfde taak heeft Hij ons in deze tijd gegeven: het evangelie aan andere mensen verkondigen. In 1831 openbaarde Hij bij monde van de profeet Joseph Smith: 'Dit evangelie zal aan alle natiën, geslachten, talen en volken worden gepredikt' (LV 133:37).

We kunnen opzien naar onze Heiland als voorbeeld in het verkondigen van het evangelie. Hij onderwees duidelijk in het evangelie (zie

Matteüs 5–7). Hij maakte gebruik van eenvoudige, ongeplande momenten om het evangelie te verkondigen (zie Johannes 4:4–42). En Hij gaf blijk van oprechte liefde en zorg voor anderen (zie 3 Nephi 17). Wij kunnen dat ook. ■

Ik vraag u om uw geloof te oefenen en te blijven bidden voor de gebieden waar onze invloed beperkt is en waar we het evangelie momenteel niet vrijelijk mogen uitdragen. Als we dat doen, kunnen er wonderen gebeuren.'

President Thomas S. Monson,
'Welkom op de conferentie',
Liahona, november 2009, p. 6.

1. Laat zien wat een vreugde het is om het evangelie van Jezus Christus na te leven.

2. Wees aardig voor alle mensen.

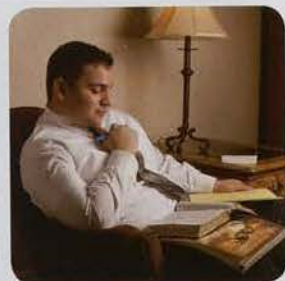
3. Nodig vrienden uit naar kerkbijeenkomsten, activiteiten en dienstbetoonprojecten.

4. Geef mensen die niet van ons geloof zijn een exemplaar van het Boek van Mormon of de Liahona.

5. Gebruik het internet om het evangelie te verbreiden. We kunnen bijvoorbeeld ons getuigenis geven in een blog, of mensen verwijzen naar kerkwebsites zoals Mormon.org.

6. Jongemannen, jongevrouwen en leden op leeftijd kunnen zich voorbereiden op een zending.

7. Nodig vrienden en burenen uit om zendelingenlessen te volgen.

Ubent geroepen om dit volk bekering toe te roepen.

'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!' (LV 18:14-15).

Voor meer informatie zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 247-252; en *Trouw aan het geloof* (2004), pp. 195-197.

Ouderling
Kent D. Watson
van de Zeventig

Onze oudere zendingelingen

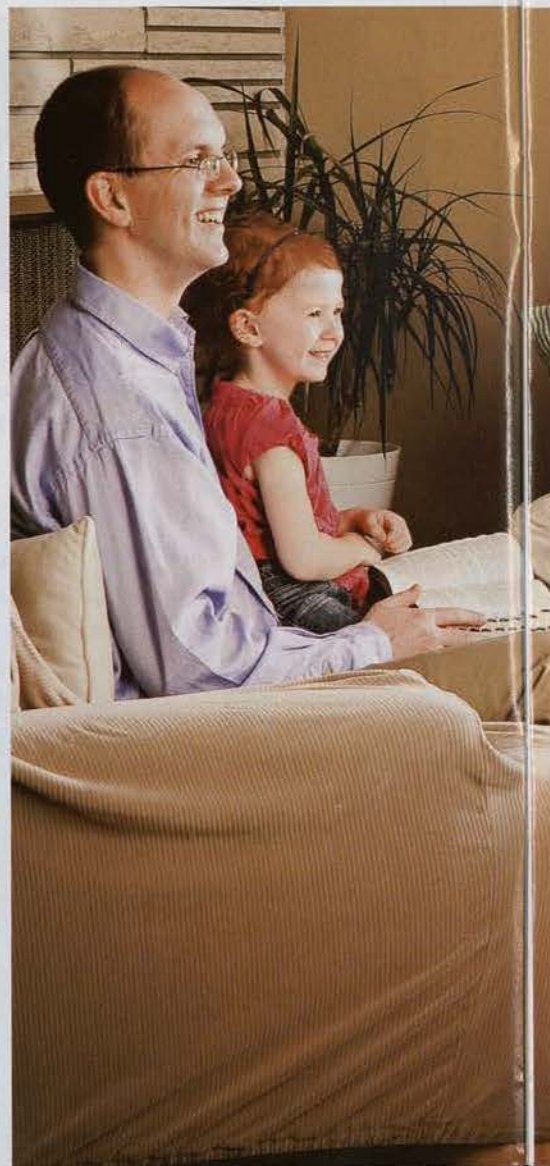
Als lid van het presidium van het gebied Azië heb ik een bijzonder voorrecht om me nuttig te maken in een deel van de wereld dat ik 45 jaar geleden als jonge zendingeling was gaan liefhebben. Er is sindsdien veel veranderd. Wat toen het zendingsgebied Zuidelijk Deel Verre Oosten was, beslaat nu 25 zendingsgebieden. Enkele leden in een handjevol gemeentes zijn uitgegroeid tot een ledental van driekwart miljoen. De landen zijn bezaaid met kerkgebouwen en onze Aziatische leden kunnen bovendien naar de tempel.

Met de groei van de kerk in Azië ben ik een groep mensen gaan liefhebben en waarderen die niet op zoek is naar beloning, eer of enige andere wereldse vergoeding. Zij streven er uitsluitend naar om onze Vader in de hemel te verheerlijken. Het zijn onze oudere zendingelingen: fijne, rijpe broeders en zusters die stilletjes en ijverig helpen om 'het fundament van deze kerk te leggen en haar uit het verborgene en uit duisternis te brengen' (LV 1:30).

Door hun ervaring, geloof, getuigenis en liefde zijn ze in staat om wonderen te verrichten bij het vestigen en versterken van de kerk in hun deel van de wijngaard van de Heer — van Ulaanbaator tot New Delhi. Zij zijn degenen die Micah beschrijft: 'Het overblijfsel van Jakob zal te midden van vele volkeren zijn als dauw van de Here, als regenstromen op het groene kruid' (Micah 5:7).

In veel gevallen waren ze verbaasd over de plaatsen waar ze naartoe werden geroepen. Sommigen van hen zouden als het ware misschien net als de profeet Jona liever Tarsis dan Ninevé hebben gekozen. Maar zij vluchtten niet 'naar Tarsis, weg van het aangezicht des Heren' of waren 'drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster' (Jona 1:3, 17). Zij wisten dat hun roeping van de Heer kwam en zij 'lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem' (Matteüs 4:20).

Hun talrijke en uiteenlopende taken behelzen onder meer werk in tempels, lesgeven aan seminarie en instituut, werk verrichten in

Calvinus was toen nog in zijn jeugd
na zijn terugkeer uit het buitenland
naar de kerk. Hij was toen
nog een jonge man met veel
energie en idealisme.

na zijn terugkeer uit het buitenland
naar de kerk. Hij was toen
nog een jonge man met veel
energie en idealisme.

**Oudere zendingen krijgen tal van
verschillende taken.**

*Zij zijn 'als dauw van de Here,
als regentstromen op het groene kruid.'*

EEN ONMISBAAR INGREDIËNT

'We hadden als welzijnszendingen in Zuid-Amerika het voorrecht om zowel met kerkleden te werken als met mensen die niet van ons geloof zijn. We werkten samen met verschillende organisaties die samen met de kerk een aantal humanitaire-hulpprojecten uitvoerden.

'We besteedden veel tijd aan de samenwerking met weeshuizen, ziekenhuizen, gevangenissen, klinieken en stichtingen die hulp boden aan noodruftigen, gehandicapten, armen en behoeftigen.

'Hoewel we niet zoals de jonge zendingen het evangelie in lessen onderwezen, maakten we veel geestelijke ervaringen mee door de veranderingen die we zagen plaatsvinden in het leven van de behoeftigen die hulp ontvingen, en we hun geloof voelden toenemen toen ze inzagen wat de ware bron van die hulp was.

'Zendingsechtparen voegen met hun ruime ervaring een onmisbaar ingrediënt toe aan het zendingswerk. De kerk heeft meer zendingsechtparen nodig dan ooit tevoren, en de echtparen die een zending vervullen hebben de zegeningen nodig die hen te wachten staan.'

Charles E. and Julia Cartmill (Idaho, VS)

FOTOILLUSTRATIES STEVE BLUNDERSON, HYUN GYU LEE, WELDEN C. ANDERSEN, CODY BELL, FARRELL BARLOW EN DAVID STOKER

WIJ HEBBEN OUDERE ECHTPAREN NODIG

Op de lange lijst met toegewijde dienstknechten van de Heer staan steeds meer volwassen echtparen die een bijzondere bijdrage aan het werk leveren. We hebben de echtparen lief, en in bijna ieder zendingsgebied van deze kerk zijn ze hard nodig!

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Blijft in Mij', Liahona, mei 2004, p. 30.

zendingskantoren, beheren van het permanent studiefonds, functies bekleden in gemeentes (onderwijzen, trainen en activeren), mensen begeleiden en ze helpen om hun werkvaardigheden en loopbaan te verbeteren, werk verrichten op het gebied van hun beroepsexpertise (rechten, financiën, technische vakgebieden, gezondheidszorg), coördinatie van humanitaire diensten, en hulpverlening bij overstromingen, aardbevingen en andere natuurrampen. Sommigen nemen zelfs deel aan het zoeken, onderwijzen en dopen van nieuwe leden!

Ouderling Phil Frandsen en zijn vrouw Brenda zijn zo'n echtpaar. Zij hebben een zending vervuld in Kaohsiung (Taiwan). Naast zijn andere taken was ouderling Frandsen raadgever van de zendingspresident. Uit het volgende korte vraaggesprek met het echtpaar Frandsen blijkt wat veel echtparen van hun zending vinden, wat nuttig kan zijn voor hen die een zending overwegen.

Hoe bent u ertoe gekomen om een zending te overwegen?

Zuster Frandsen: 'We hadden het al over een zending gehad sinds onze kinderen waren opgegroeid. Toen de tijd was aangebroken, was het moeilijk te beslissen waar we heen zouden gaan en wat we zouden doen. Na veel heen en weer gepraat, stelde mijn man voor om de keus aan de Heer over te laten. Toen we onze zendingsoproep hadden gekregen, had die niet opwindender kunnen zijn. We beschouwen het als een heel bijzondere zegen!'

Hoe was het om terug te keren naar uw oorspronkelijke zendingsveld?

Ouderling Frandsen: 'Terugkeren na 44 jaar was echt fijn. In een gebied waar eens slechts een kleine gemeente in een huurgebouwte was, staat nu een prachtig ringcentrum. Iemand die ik toen kende als jongetje van acht jaar, is nu een toegewijde ringpresident. De vooruitgang in dit deel van de wereld is echt enorm geweest. Elke dag is een nieuwe geestelijke ervaring voor mijn vrouw en mij, nu we mensen helpen om een getuigenis te krijgen of het te versterken.'

Vindt u dat er nuttig gebruik van u gemaakt wordt?

Ouderling Frandsen: 'We hebben onze talenten en ervaring in kunnen zetten, en we hebben talenten ontdekt waar we ons niet bewust van waren. Ik heb veel van mijn kennis van de Chinese taal weer opgehaald. Mijn vrouw kan de telefoon aannemen in het Chinees en kan namen lezen voor het doorsturen van post. We vinden het opdoen van nieuwe vaardigheden goed voor onze oude hersenen!'

Maar hoe zit het met uw familie?

Zuster Frandsen: 'Ik maakte me zorgen omdat we niet in de buurt van onze kinderen en kleinkinderen zouden zijn. Maar als oudere zendelingen hebben we verbazingwekkende nieuwe communicatietechnieken tot onze beschikking. In sommige opzichten hoor en zie ik nu meer van onze familie dan toen we thuis waren. We krijgen zeker vier kleinkinderen in onze tijd hier, wat we als een van de allergrootste zegeningen zien. Hoewel ik het zal missen dat ik de pasgeboren baby's niet kan vasthouden, krijgen we van al die geboortes foto's en video's te zien. In plaats van ons bij onze familie weg te halen, heeft onze zending ons in veel opzichten een nauwere band met ze gegeven.'

Ouderling Frandsen: 'In feite hebben we het gevoel dat we onze familie hebben uitgebreid door op zending te gaan. We zijn "grootouders" van de zendelingen. We zijn elke dag weer enthousiast dat jonge zendelingen hun zending met ons delen. We hebben ze lief — en zij ons! Vindt u het niet fijn om terugkerende zendelingen te horen vertellen over hun verkondiging van het evangelie? Wij horen die ervaringen dagelijks aan als ze nog vers zijn en goed in het geheugen liggen. De zendelingen rijpen en ze zien uitgroeien tot leiders en doelmatige leerkrachten in het evangelie is onbetaalbaar!'

Zuster Frandsen: 'Tijdens onze afwezigheid hebben we toch nog thuis in Arizona wat zendingswerk gedaan. Twee van onze beste vrienden hebben de zendelingen thuis uitgenodigd. En onze dochter en haar man besloten om iemand over het evangelie te vertellen. Als gevolg daarvan heeft een van hun vrienden zich onlangs laten dopen. Hoe meer

we anderen proberen te dienen, hoe meer zegeningen we ontvangen. Het is onmogelijk dat de Heer bij je in de schuld staat.'

Vindt u persoonlijk voldoening in het vervullen van een zending?

Ouderling Frandsen: 'Zendingswerk is nooit saai! Er zijn elke dag zo veel nieuwe uitdagingen en avonturen. Naast onze kantoortaken geven we op zaterdagochtend Engelse les en op zondagochtend Evangelieleer. Twee keer per week geven we Engelse les aan teruggekeerde zendingen die zich voorbereiden op een studie. En we nemen ook deel aan het zoeken en onderwijzen van onderzoekers. Elke kans om iets te doen, geeft nieuwe kansen om iemand in het evangelie te onderwijzen.'

Hebt u adviezen voor echtparen die een zending overwegen?

Zuster Frandsen: 'Een van mijn grootste zorgen was onze gezondheid, maar we zijn juist gezegend met gezondheid. Ons zendelingenschema is gezond. We staan vroeg op, gaan vroeg naar bed, hebben dagelijks lichamelijke oefening en nemen voedszaam eten. De Heer zegent zendingen met de kracht om hun werk te doen. Wees niet bang!'

Ouderling Frandsen: 'Soms glimlachen we als de mensen thuis vinden dat we ons opofferen. De opoffering is maar piepklein in vergelijking met de zegeningen, de vreugde en de voldoening die God ons elke dag geeft.'

De ervaringen van het echtpaar Frandsen zijn kenmerkend voor de opmerkingen die we horen van andere oudere zendingen in Azië. Onlangs werd een ander ouder echtpaar emotioneel toen hun werd verteld dat ze een maand eerder naar huis mochten om met Kerstmis thuis te zijn. We namen aan dat hun tranen vreugdetranen waren omdat ze met de Kerst herenigd zouden worden met hun kinderen en kleinkinderen. Maar we begrepen niet dat het eigenlijk tranen van verdriet waren. Ze wisten dat ze waarschijnlijk geen kans meer zouden krijgen om een andere zending te vervullen en daarom wilden ze nog een laatste kerstfeest in het zendingsveld vieren!'

Ik heb groot respect voor onze oudere zendingen. Zij hebben echt de macht om in plaatsen waar dat nodig is het fundament van deze kerk te leggen en haar uit het verborgene en uit duisternis te brengen. ■

Wilt u meer lezen over kansen voor zendingen op leeftijd, ga dan naar www.lds.org/csm/index.html.

Boven (vlnr): Ouderling en zuster Frandsen met de zendingen uit hun district; ouderling Frandsen maakt zich op om langs de deuren te gaan met de jongere zendingen; zuster Frandsen in het jeugdwerk; de Mexico-Stadtempel, waar broeder en zuster Ortiz een zending vervulden (zie onder); ouderling en zuster Lopes werden geroepen om te assisteren bij het samenstellen en optekenen van de geschiedenis van de kerk in Brazilië.

DE ZEGENINGEN VAN EEN ZENDING

'Mijn vrouw en ik werden op zending geroepen naar de tempel in Mexico-Stad. We genoten van de heilige aard van het werk. We bespraken vaak de fijne ervaringen die we kregen en weenden omdat we de Geest konden voelen. Het was de gelukkigste en heerlijkste tijd van ons leven. Ons geloof en ons getuigenis namen toe omdat we de Heer dienden vol liefde en geloof in zijn grote werk.'

Pedro Córdoba Ortiz (Aguascalientes, Mexico)

MEER DAN EEN HANDLEIDING VOOR ZENDELINGEN

Melissa Merrill

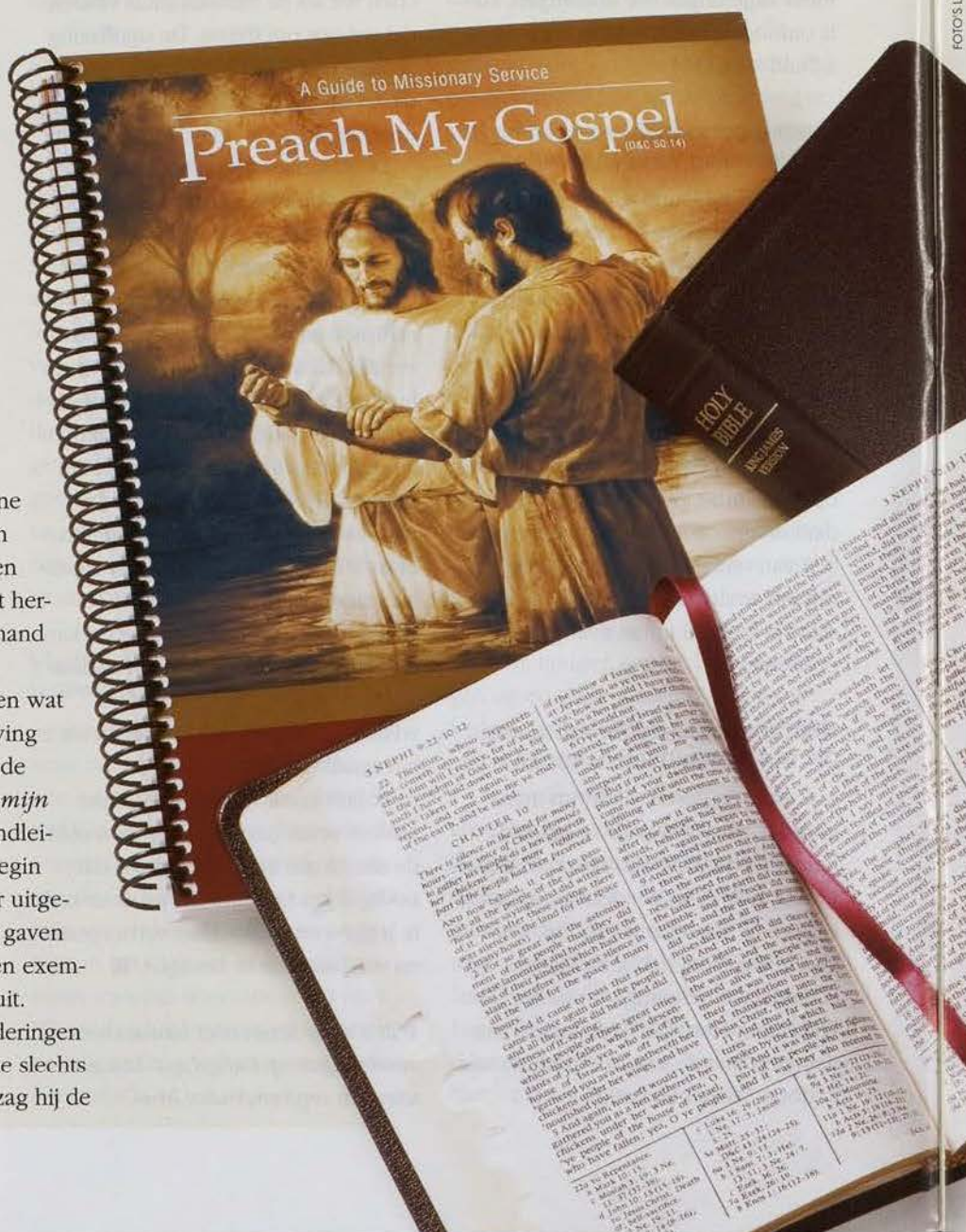
Kerktijdschriften

*Bij individuele studie.
Thuis. In zondagslessen.
En natuurlijk in zendings-
werk. Dat zijn de manieren
waarop de leden van de
ring Hingham (Massachu-
setts) Predik mijn evangelie
gebruiken.*

Chris Ivie was als zendingeling in Frankrijk werkzaam in een kleine gemeente waar al meer dan een jaar geen onderzoekers de kerk hadden bezocht. En de leden konden zich niet herinneren wanneer er voor het laatst iemand was gedoopt.

Ouderling Ivie en zijn collega baden wat ze moesten doen, en kregen de ingeving om ervoor te zorgen dat elk gezin in de gemeente een exemplaar van *Predik mijn evangelie* kreeg en gebruikte. De 'handleiding voor zendingswerk' was toen, begin 2006, iets meer dan een jaar daarvoor uitgegeven. Ouderling Ivie en zijn collega gaven gehoor aan hun ingeving en bestelden exemplaren van het boek en deelden die uit.

Dat was het begin van grote veranderingen in de gemeente. Hoewel ouderling Ivie slechts twee maanden in die gemeente was, zag hij de

FOTO'S LEDEN MELISSA MERRILL

houding van de kerkleden — zowel jongeren als volwassenen — ten opzichte van zendingswerk veranderen door *Predik mijn evangelie*.

'Het werkte!' herinnert Chris zich. 'De leden dachten aan zendingswerk en probeerden andere mensen over het evangelie te vertellen en fijne dingen mee te maken. Er was meer zendingsactiviteit dan de gemeente in jaren had meegemaakt.'

De leden begonnen de zendingen geregeld verslag uit te brengen over evangeliegesprekken die ze hadden gevoerd met familieleden, vrienden of collega's.

Als die vrienden ermee instemden om mee te gaan naar gemeenteactiviteiten, dan werden ze hartelijk welkom geheten door andere leden. Voor ouderling Ivie en zijn collega betekende dit dat ze minder langs de deuren gingen en meer in het evangelie onderwezen. Een van de onderzoekers die ze de zendingenlessen gingen geven, werd later gedoopt.

'Soms hebben we die misvatting in de kerk dat zendingswerk alleen maar voor zendingen is', zegt Chris. 'Maar toen de leden van deze gemeente zich voorbereidden door *Predik mijn evangelie* te bestuderen, kwamen ze tot het inzicht dat zij een rol dienden te spelen bij het zoeken van mensen om te onderwijzen. Door *Predik mijn evangelie* hadden ze de zendingsgeest gekregen.'

Chris is nu alweer bijna drie jaar terug in Medway (Massachusetts), maar hij gebruikt *Predik mijn evangelie* nog steeds bij zijn dagelijkse studie als een poort tot de Schriften. 'Het heeft me geholpen om een betere zending te zijn. Het heeft me geholpen om een betere evangelieleraar te zijn. En het helpt me om een betere christen te zijn', zegt hij.

Chris is niet het enige lid van de ring Hingham die de kracht van *Predik*

'Toen de leden van deze gemeente zich voorbereidden door Predik mijn evangelie te bestuderen, kwamen ze tot het inzicht dat zij een rol dienden te spelen bij het zoeken van mensen om te onderwijzen. Door Predik mijn evangelie hadden ze de zendingsgeest gekregen.'

Chris Ivie

'Als je doelen stelt en eraan werkt, verleg je je grenzen en word je een beter mens. Dat ik dat heb geleerd, heb ik aan Predik mijn evangelie te danken.'

James Setterberg

mijn evangelie buiten het zendingswerk ontdekt. Hoewel dit boek eigenlijk bedoeld is voor voltijdzendingen, ondervinden leden in de ring Hingham die zendingswerk doen dat het hun ook tot zegen kan zijn en hun leven kan verrijken.

Eerst op zending, later thuis

James Setterberg maakte ook deel uit van de eerste generatie zendingen die gebruikmaakte van *Predik mijn evangelie*. Toen hij in 2005 aankwam in het zendingsgebied Houston-Oost (Texas), gebruikten de andere zendingen het boek al enkele maanden. Maar door het voorbeeld van een plaatselijke priesterschapslider beseftte ouderling Setterberg dat het nut van het boek zich niet beperkte tot de zendingen.

'In een van de werkgebieden

'De leerstellingen in Predik mijn evangelie hebben mij meer begrip gegeven van de kracht die uitgaat van de fundamentele leerstellingen, en waardering voor de kracht die wij opdoen als we zaken zoals de herstelling, geloof, de verzoening of bekering bestuderen. Er schuilt grote kracht in die dingen.'

Jake Peterson

woonden de zendingen in bij een ringpresident en zijn gezin. Ze deden elke ochtend na het opstaan schriftstudie, wat onder meer inhield dat ze enkele hoofdstukken uit *Predik mijn evangelie* doornamen. Toen zag ik in dat dit boek echt voor iedereen is', zegt hij.

Het was een les die hij mee naar

huis nam. 'Vóór mijn zending had ik nooit concrete levensdoelen gesteld; ik denk dat ik gewoon geen doelen voorbij wilde schieten', geeft hij toe. 'Maar doordat mijn zendingspresident veel nadruk legde op doelen stellen, en door hoofdstuk acht van *Predik mijn evangelie*, begon daar verandering in te komen.'

Twee jaar lang wekelijkse bijeenkomsten houden om de agenda in te vullen en doelen te stellen, vormde een gewoonte die James heeft aangehouden sinds zijn terugkeer naar huis. Hij heeft bijvoorbeeld doelen gesteld op geestelijk en studiegebied, en heeft daar aan gewerkt. Hij zegt: 'Ik ben tot het inzicht gekomen dat je zonder doelen te stellen eigenlijk niet kunt zien waar je staat in het leven, wat je vooruitgang betreft. Maar als je doelen stelt en eraan werkt, verleg je je grenzen en word je een beter mens. Dat ik dat heb geleerd, heb ik aan *Predik mijn evangelie* te danken.'

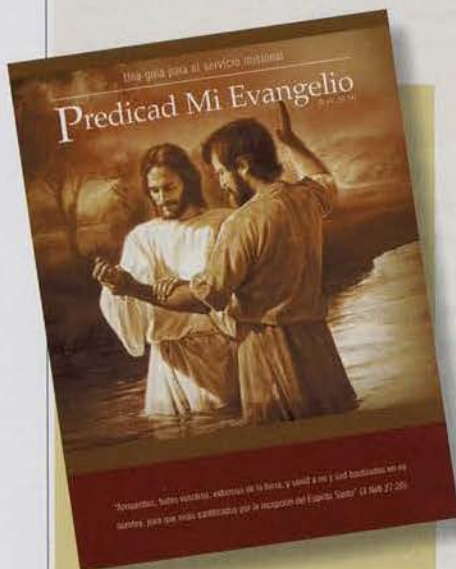
In het onderwijs in de kerk en thuis

Zelfs leden die *Predik mijn evangelie* niet als zending hebben gebruikt, ontdekken de kracht die ervan uitgaat.

Jake Peterson is lid van een jongelingsgemeente in de ring. Hoewel hij er al een zending op had zitten toen *Predik mijn evangelie* uitkwam, zegt Jake dat het boek erg veel nut voor hem heeft gehad in zijn roeping als gemeentezendingsleider omdat het de redenen uitlegt waarom we het evangelie verbreiden: 'Soms denken wij als leden misschien wel eens: 'Zendingswerk — nou en? Mijn burens leiden een goed leven en doen goede daden. Waarom zou ik mezelf in verlegenheid brengen door met hen over de kerk te praten?' *Predik mijn evangelie* gaat daar op in. Het legt uit waarom we andere mensen over het evangelie vertellen en waarom we met onze vrienden praten: omdat het evangelie van Jezus Christus 'een zegen voor hun gezin [zal] zijn, in hun geestelijke behoeften [zal] voorzien, en hun diepste verlangens [zal] helpen vervullen.'¹

En het helpt elk lid met zijn of haar fundament in de basisleerstellingen van het evangelie, zegt hij. 'Er is een uitspraak van Hyrum Smith die ik mooi vind. Hij zegt dat we steeds opnieuw in de eerste beginselen van het evangelie moeten onderwijzen.'² Die uitspraak en de leerstellingen in *Predik mijn evangelie* hebben mij een beter begrip gegeven van de kracht die uitgaat van fundamentele leer, en waardering voor de kracht die ervan uitgaat als we zaken zoals de herstelling, geloof, de verzoening of bekering bestuderen. Er schuilt grote kracht in die dingen.'

Een ander lid uit de ring, Rick Doane, was wijkzendingsleider toen *Predik mijn evangelie* voor het eerst

BESTELLEN

Predik mijn evangelie is in veel talen verkrijgbaar bij het distributiecentrum. U kunt het boek ook als pdf downloaden of naar de inhoud luisteren op preachmygospel.lds.org.

uit kwam. Rick had meteen door dat hij er veel aan kon hebben in zijn roeping.

'Ik vind het fijn dat het boek een hoofdstuk heeft over samenwerken met leidinggevend in ring en wijk. Zendingen komen en gaan, maar wijkleiders zijn er voor langere tijd. Zij zijn de stabiele factor. Ik vind het goed dat het boek het belang daarvan beklemtoont', zegt Rick.

Rick en zijn vrouw, Moshi, hebben ook het potentieel van het boek ingezien als middel om hun jonge zoons iets te leren. 'In elk hoofdstuk staat een les van een kwartier die prima te gebruiken is voor de gezinsavond', legt Rick uit. 'Die lessen gaan over beginselen, dus je blijft ermee bij de fundamentele zaken, waardoor je voor jezelf en je kinderen aan een sterker fundament kunt bouwen. In het boek staan zelfs schrifteksten en activiteiten die u kunt gebruiken. Het is een goede bron om te gebruiken bij uw onderwijs thuis of elders.'

Vorbereiding op de toekomst

Mark Wadsworth (19) is momenteel werkzaam in het zendingsgebied Bilbao (Spanje) en maakt geregeld gebruik van *Predik mijn evangelie*. Hij bestudeerde het zelfs al vóór zijn zending. 'Ik heb er elke keer dat ik het doornam wel weer iets nieuws uitgehaald', zegt hij.

Door *Predik mijn evangelie* vóór zijn zending te bestuderen, herkende hij kansen om zendingswerk te doen. De zendingen in zijn gebied hielpen zijn familie en hem om een zendingsplan voor het gezin op te stellen. 'Zo kreeg ik een actievere houding ten

opzichte van het zendingswerk', zegt hij. Daardoor voerde hij met vrienden meer gesprekken over de leer, de geschiedenis en de activiteiten van de kerk.

'Voordat we ons plan opstelden, had ik misschien wel even veel kansen gekregen om over de kerk te praten,' zegt ouderling Wadsworth, 'maar ik ging er anders op inspelen. Het was gewoon een kwestie van iets anders denken over de dingen die ik al deed.'

Andrew Mello (18) dient zijn zendingspapieren pas over enkele maanden in, maar bereidt zich al actief voor. *Predik mijn evangelie* bestuderen is een van de beste manieren om dat te doen, zegt hij.

Een deel van die voorbereiding vindt plaats door individuele studie. Een ander deel vindt plaats in het priestersquorum. Op de eerste zondag van elke maand geeft een lid van het quorum zijn medequorumleden en de adviseur een les uit *Predik mijn evangelie*. Soms is dat een volledige les van drie kwartier, maar ze geven ook wel eens een korte versie van een les, van vijf of vijftien minuten, gewoon om te oefenen.

En hoewel Andrew erkent dat deze voorbereiding hem toerust voor zijn toekomstige werk als voltijdzending, ziet hij ook in dat hij er nu al veel aan heeft.

'Ik merk dat ik de hele tijd aan *Predik mijn evangelie* denk', zegt Andrew.

'Het helpt je om bij de basiskwesties te blijven, waardoor je voor jezelf en je kinderen aan een sterker fundament kunt bouwen. In het boek staan zelfs schrifteksten en activiteiten die je kunt gebruiken. Het is een goede bron om te gebruiken bij het onderwijs thuis of elders.'

Rick Doane

'Ik heb er elke keer dat ik het doornam wel weer iets nieuws uitgehaald.'

Ouderling Mark Wadsworth

'Er zijn heel wat vragen of gesprekken waar je allerlei kanten mee op kunt, maar als ik ze door wat ik heb bestudeerd in een constructieve richting kan sturen, dan voelt dat geweldig.'

Andrew Mello

'Ik ben de enige mormoon op mijn middelbare school, dus men stelt me vaak vragen over wat ik geloof. Ik

heb lessen en vaardigheden uit *Predik mijn evangelie* gebruikt om vrienden of kennissen over het evangelie te vertellen.

'Er zijn heel wat vragen of gesprekken waar je allerlei kanten mee op kunt,' vervolgt hij, 'maar als ik ze door wat ik heb bestudeerd in een constructieve richting kan sturen, dan voelt dat geweldig.'

Net als Andrew Mello kreeg Andrew Hovey (19) *Predik mijn evangelie* gedurende zijn jaren op de middelbare school. Maar hij ging het pas waarderen toen hij naar de universiteit ging. Door de invloed van een kamergenoot die op zending was

geweest en door de voorbereidingslessen voor een zending begon Andrew zich actiever op zijn zending voor te bereiden dan ooit tevoren. Zijn gebeden werden

intiemer en zinvoller, zijn schriftstudie werd gericht en zijn zendingsplannen werden concreter, zegt hij. Bovendien

begon hij *Predik mijn evangelie* te gebruiken als leidraad voor zijn voorbereidingen.

Sindsdien heeft Andrew een systeem ontwikkeld voor het plaatsen van markeringen

en kleurcodes in zijn Schriften die overeenkomen met de beginselen die hij heeft bestudeerd in *Predik mijn evangelie*. En hij noteert wat hij denkt en voelt tijdens zijn studie. Maar hij geeft grif toe dat het er niet om gaat of je een goede manier hebt van markeren of kleurcoderen of noteren. In plaats daarvan 'kun je je studiemethode het beste aanpassen aan je eigen behoeften', zegt hij. 'Dat is zo fijn aan het evangelie. We zijn allemaal anders, maar het evangelie past ons allemaal.'

'En dat geldt ook voor *Predik mijn evangelie*. Fundamentele leerstellingen worden zo uitvoerig uitgelegd dat je het als leidraad kunt gebruiken. We kunnen het gebruiken om zelf van te leren of om iemand anders te bereiken.'

Patrick Smith, een andere jongeman uit de ring Hingham, vertelt dat de jongemannen eens per maand in de Aäronische-priesterschapsvergadering van de gemeente vertellen over zendingservaringen die ze hebben gehad, en dat ze afspraken maken om met de voltijdzendingen te werken.

'Niet zo lang geleden ging ik met de zendingen mee om een gezin les te geven dat het verhaal van Joseph Smith al had gehoord', zegt Patrick. 'De zendingen vroegen me om te vertellen over de komst van Christus naar de aarde en de vestiging van zijn kerk. In *Predik mijn evangelie* is alles duidelijk geïllustreerd en staan er ter ondersteuning schriftteksten bij. Het stond er allemaal duidelijk in.'

'Ik wist er vanaf en had er een

'Ik wist er vanaf en had er een getuigenis van, maar door *Predik mijn evangelie* (...) kon ik die beginselen beter overbrengen.'

Patrick Smith

'Ik besepte dat de opdracht die wij hebben gekregen erin bestaat om onze Vader te helpen met zijn werk.'

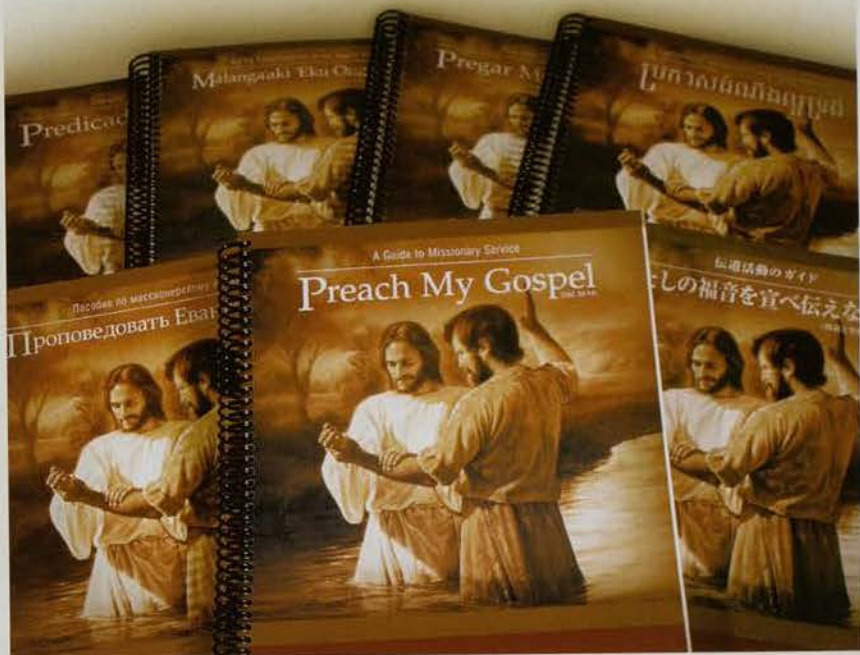
Tom Smith

getuigenis van, maar door *Predik mijn evangelie* en door met de zendelingen mee te gaan, kon ik die beginselen beter overbrengen', zegt Patrick. 'De leerstellingen in het boek hebben bekrachtigd wat ik zo lang als ik me kan herinneren thuis en in het jeugdwerk heb geleerd. En de dingen die in *Predik mijn evangelie* staan, nodigen de Geest uit, wat het belangrijkste is om te hebben als we praten over de kerk.'

Bij de inzet om het werk en de heerlijkheid van onze hemelse Vader mede tot stand te brengen

Patrick's oudere broer Tom is in augustus 2009 teruggekeerd uit het zendingsgebied Ventura (Californië, VS). Hij vindt *Predik mijn evangelie* een van de beste zendingsmiddelen. Hoewel Tom waardeerde hoe het boek hem als zending hielp, merkte hij op dat alle profetische uitspraken over zendingswerk op pp. 12–14 van *Predik mijn evangelie* gaan over de rol van de leden in de verbreiding van het evangelie. Hij zegt dat dit aangeeft hoeveel

zendingswerk leden moeten doen, en dat ze het niet alleen aan voltijd-zendelingen moeten overlaten.

'Tegen het einde van mijn zending bestudeerde ik de taken van zendelingen en waarom wij — zendelingen en leden — opdracht hebben gekregen om dit werk te doen. Ik las Mozes 1:39 en bekeek het zendingswerk van de kant van onze hemelse Vader. Hij wil alleen maar dat zijn kinderen bij Hem terugkeren. Ik besepte dat de opdracht die wij hebben gekregen, erin bestaat om onze

Vader te helpen met dit werk.

'Nu weet ik als zendingsactief lid dat we met geregelde schriftstudie (inclusief het bestuderen van *Predik mijn evangelie*), gebed en streven naar de Geest, in alles kunnen slagen. En als we het evangelie het middelpunt van ons leven maken en het beter proberen te begrijpen, wordt het makkelijker om erover te vertellen en ervan te getuigen.' ■

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 1.
2. Zie *Predik mijn evangelie*, p. 6.

MEER OVER PREDIK MIJN EVANGELIE

Op LDS.org staan de volgende toespraken en artikelen.

- Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Zielen tot Mij brengen', *Liahona*, mei 2009, p. 109.
- Silvia H. Allred, eerste raadgeefster

algemeen ZHV-presidium, 'Gaat dan henen', *Liahona*, november 2008, p. 10.

- Ouderling Erich W. Kopischke van de Zeventig, 'Predik mijn evangelie — het hulpmiddel dat leden en zendelingen verenigt', *Liahona*, november 2007, p. 33.

- Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Een huis van evangelieverkondiging', *Liahona*, mei 2006, p. 84.
- Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De invloed van *Predik mijn evangelie*', *Liahona*, mei 2005, p. 29.

DE HEER VINDEN IN Tonga

Joshua J. Perkey
Kerktijdschriften

*Leden uit
Tonga ver-
tellen dat ze
zegeningen
over zich
uitgestort
krijgen door
zich opof-
feringen te
getroosten
voor het
werk van
de Heer.*

Op een koele, mistige ochtend in het noordoosten van Tongatapu, het voor-naamste eiland van Tonga, kleedt Filimone Tufui Pasi zich voor een dag 'in het oerwoud' — de Tongaanse uitdrukking voor werken op zijn akker. Om daar te komen, moet hij door het moerasland rond zijn cementblokkenwoning en onder hoge kokosbomen en tussen taroplanten met brede bladeren door lopen.

Maar vandaag haalt president Pasi, raadgever in het ringpresidium, het oerwoud niet. Er zijn leden van de kerk gekomen die om zijn hulp vragen. President Pasi, die een nederig man van weinig woorden is, gaat terug naar binnen en legt de situatie uit aan zijn vrouw, Ana Malina. Zij en haar dochter brengen de dag door met het maken van tapadoek om geld in te zamelen voor school en geld te sturen naar de kinderen van de familie Pasi die op zending zijn.

Binnen enkele minuten keert president Pasi weer terug bij de groep, dit keer gekleed in een wit overhemd en stropdas, klaar om te helpen. De beslissing kost hem een hele dag in zijn levensonderhoud. Maar de tevreden glimlach op zijn gezicht, omdat hij weet dat hij het werk van de Heer doet, maakt het verschil goed. 'Ik probeer zo

te leven', zegt hij. 'Ik denk dat het de reden is dat de Heer mij zo rijk heeft gezegend.'

Dergelijke daden van toewijding en getrouwheid zijn heel gewoon onder de Tongaanse heiligen der laatste dagen, die getuigen dat je zegeningen krijgt als je trouw het evangelie naleeft.

Geloof om te dienen

Liola Christine Nau Hingano is in het evangelie opgegroeid en zag de zendingen zich vaak dienstbaar maken in haar gemeenschap. 'Ik wou zelf ook op zending gaan', zegt ze. Maar dat zou niet zo makkelijk zijn.

Kort nadat Liola haar zendingsaanvraag had ingediend, werd ze erg ziek. De artsen ontdekten dat ze een tumor had en besloten dat ze haar moesten opereren om die te verwijderen. In het ziekenhuis kreeg Liola haar zendingsoproep — voor een zending in Tonga. Ze had nog twee maanden om te herstellen voordat ze aan haar zending begon, maar het was moeilijk voor Liola omdat haar ouders vonden dat een zending te zwaar zou zijn en niet wilden dat ze ging.

'Maar ik geloofde dat het in orde was omdat de Heer me geroepen had, dus besloot ik te gaan',

Boven: Naast instituutlessen geeft Liola Hingano (inzet) ook les aan een zondagsschoolklas voor jongeren. Uiterst links: Filimone Pasi met zijn vrouw, Ana Malina; inzet: Filimone's gezinsleden laten de tapadoek zien die de moeder en dochters maken van de bast van de papieren moerbeiboom.

zegt ze. 'Toen ik in het opleidingscentrum voor zendingen aankwam, gaf de zendingspresident me een zalving en zei in de zegen dat ik net zo gezond zou zijn als elke andere zending als ik de Heer diende.

'Mijn eerste werkgebied was erg moeilijk. We liepen elke dag heel wat kilometers alleen om in ons werkgebied te komen. Het was heet en we hadden onze Schriften bij ons. Maar ik wist dat het goed zou gaan omdat ik een zegen had gehad waarin dat werd gezegd. En het ging goed. Ik heb me niet meer ziek gevoeld.

'Ik ben erg dankbaar dat ik de moed had om op zending te gaan en me niet tegen te laten houden. Het heeft grote invloed gehad op wie ik ben geworden — en op mijn getuigenis. Ik heb geloof in onze Heiland en onze hemelse Vader.'

De vensters van de hemel opendoen

Net zoals Liola getrouwd diende vanwege haar getuigenis, hebben anderen dat getuigenis juist gekregen door gehoorzaamheid. Dat was het geval met 'Anau Vuna Hala. 'Anau was als jongen gedoopt, maar werd bijna meteen minderactief. Hoewel zijn zus actief lid van de kerk was, had 'Anau geen enkel verlangen om naar de kerk te gaan, en dat deed hij jarenlang dan ook niet.

Toen hij volwassen was, trouwde hij met Kinakuia (Kina) Hala, een lid van de kerk. Op een dag ontdekte hij iets dat hem dwars zat: zijn vrouw was begonnen tiende te betalen.

'Ik was teleurgesteld', zeg 'Anau. 'Als leerkracht verdiende ik niet veel. Ik wilde niet dat

Boven: 'Anau Vuna Hala met zijn vrouw, Kina, en hun baby. Onder: Kumifonua Taumoepenu (midden), hier met vrouw en kinderen, getuigt dat al hun zegeningen van de Heer komen.

ze tiende betaalde. We maakten er enkele jaren lang ruzie over.'

Kina stelde alles in het werk om haar man te overtuigen dat tiende betalen een goed idee was. 'Ze liet de huisonderwijzers lesgeven over het beginsel van de tiende', zegt 'Anau. 'Ik kreeg een heleboel lessen over tiende, maar ik bleef nee zeggen.'

'Toen daagde mijn vrouw me op een dag uit om me samen met haar aan de wet van tiende te houden en te zien wat er zou gebeuren. Dat vond ik een moeilijke beslissing, maar ik wilde vrede, dus stemde ik in.'

Niet lang daarna begon 'Anau te merken dat er kleine veranderingen plaatsvonden in hun leven. 'Als we eerst onze tiende betaalden en dan de rekeningen, bleef er erg weinig over', legt hij uit. 'Maar dan kregen we zegeningen. Soms kregen

we onverwachts hulp van overzeese familieleden of uit andere bronnen. We kwamen nooit tekort.'

De zegeningen waren niet alleen financieel. 'Anau vertelt: 'Ik werd actief in de kerk. We waren gelukkiger thuis. We besloten een baby te adopteren, ook al wisten we dat voedsel en andere behoeften veel geld zouden kosten. Maar we wisten dat als we getrouwd waren en onze tiende betaalden, en als we deden wat de Heer van ons verwachtte, sommige dingen in orde zouden komen. Ik kreeg zelfs een betere baan bij een school van de kerk, de Liahona High School. En we lieten ons in de tempel aan elkaar verzegelen.'

'Onze grootste zegeningen vinden wij de gemoedsrust en vreugde die we hebben doordat we weten dat we onze financiële moeilijkheden aan kunnen als we onze tiende betalen. Vanaf het moment dat ik dat beginsel aanvaardde, heeft de Heer mijn gezin gezegend. Ik weet dat het waar is.'

De uitwerking van ons geloof

Kumifonua (Fonua) Taumoepenu ondervond dat de kracht van overtuiging zelfs nog na een periode van verlies en inactiviteit kan komen. Kort na zijn doop in 1995 had Fonua veel verschillende functies in de kerk. Hij werkte ook voor een frisdrankenbedrijf en had veel succes, waardoor hij snel promotie maakte. Maar hij was veel van huis en merkte dat hij geleidelijk afstand begon te nemen van zijn geestelijke overtuiging. Na een tijdje begon hij dingen te doen waarvan hij wist dat ze verkeerd waren.

Op een dag kwam Fonua een groep mannen tegen die hem zonder enige aanleiding zo hard sloegen dat hij naar het ziekenhuis moest. Daar dacht Fonua na over zijn leven en over de verkeerde beslissingen die hij had genomen. 'Ik besepte dat ik er iets mis was met de manier waarop ik leefde', zegt hij. 'Door mijn voorbeeld begonnen mijn kinderen ook verkeerde beslissingen te nemen. Ze deden dingen die ze echt niet moesten doen.'

DE KRACHT VAN VASTEN EN HET BOEK VAN MORMON

Telesia Falatau worstelde na haar doop nog met enkele aspecten van haar nieuwe godsdienst.

'Soms ging ik met mijn schoonfamilie naar de kerk omdat mijn man niet actief was', zegt ze. 'Ik was onder de indruk van de leringen in de kerk, vooral die in de zustershulpvereniging.'

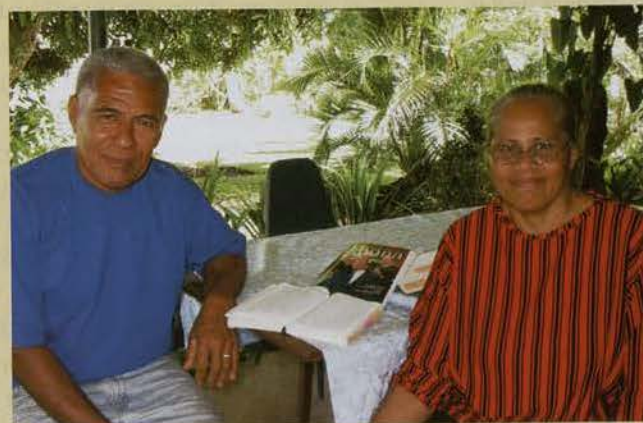
Ze genoot van de goede lessen en de omgang met de zusters.

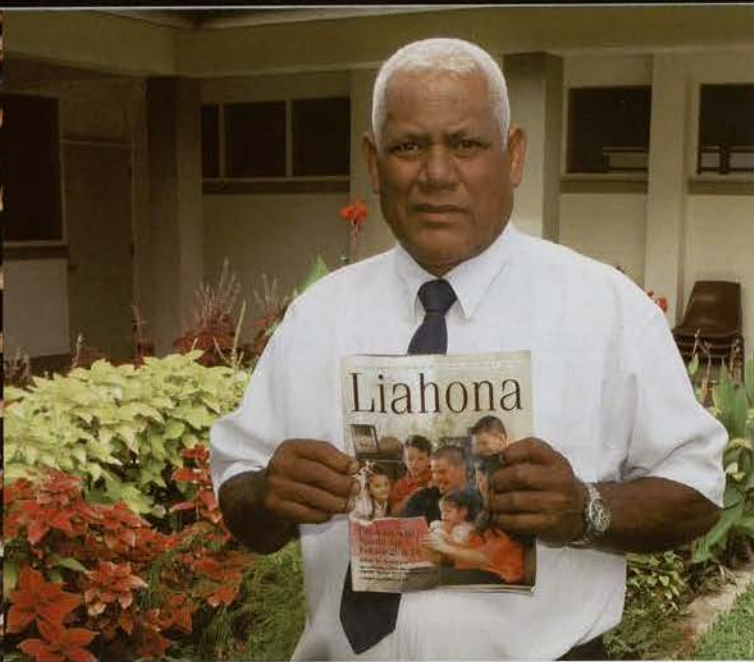
'Maar thuis hadden we problemen', zegt ze. 'Toen we kinderen kregen, besloten mijn man en ik dat we iets moesten doen' om thuis vrede te hebben.

Ze besloten twee dingen te doen, naast actief worden in de kerk: ze zouden elke vrijdag vasten en dagelijks in het Boek van Mormon lezen. 'Ik was vastbesloten', zegt Telesia. 'Ik sloeg geen enkele dag over. Mijn man deed het ook goed.'

De gevoelens thuis werden beter en ze bleven vasten en in het Boek van Mormon lezen. Zoals Telesia beschrijft, werden ze sterker in hun geloof, groeiden hun kinderen in het evangelie en werd hun thuis een vredige plek. Nu, jaren later, zijn Telesia en haar man tempelwerkers.

'Ik heb mijn leven te danken aan die getrouwe ZHV-zusters', zegt Telesia. 'Maar het was ook onze toewijding aan onze studie van het Boek van Mormon en vasten dat ons leven veranderde.'

Boven: Als Vaea Ta'ufu'ou zijn leven beschrijft, merkt hij op dat de offers die hij heeft gebracht de zegeningen des hemels hebben voortgebracht. Na kracht te hebben opgedaan door gebed en vasten, waren zijn verloofde en hij in staat om naar Nieuw-Zeeland te reizen en daar in de tempel te trouwen, wat ze zelf nooit hadden kunnen betalen.

Fonua vond het tijd om te veranderen. Hij werkte hard aan zijn bekering, kwam in aanmerking om naar de tempel te gaan, en ging daar geregeld heen. Op een avond dacht hij in de tempel na over zijn leven. 'Ik wist dat ik daar mocht zijn, maar ik voelde me niet op mijn gemak', zegt hij. Ik liet mijn leven de revue passeren en evalueerde mijn gedrag. Ik was geen goede dienstknecht van de Heer geweest. En ik had oplossingen nodig. Ik wilde een nieuwe baan die het makkelijker zou maken om rein te blijven.'

Fonua was zojuist een goedbetaalde baan in Nieuw-Zeeland aangeboden. Zijn gezinsleden hadden hem aangemoedigd om die aan te nemen omdat zulke banen zeldzaam waren. 'Maar ik maakte me zorgen omdat ik mijn gezin dan in Tonga zou achterlaten, en zou ik wel rein blijven als ik zo ver weg woonde', zegt hij.

In de tempel stortte Fonua in gebed zijn hart uit voor zijn hemelse Vader. 'Ik beloofde mezelf en God dat ik zou doen wat Hij wilde dat ik deed. Zoiets had ik nog nooit beloofd. En ik kreeg daar in de tempel een antwoord op de vraag hoe ik mijn leven blijvend kon veranderen.'

In plaats van de baan in Nieuw-Zeeland aan te nemen, besloot Fonua in Tonga te blijven en daar naar beter werk te zoeken. In die periode werd hij geroepen als tempelwerker. Hij vervulde die functie getrouw en zegt: 'De Heer zegende me om mijn goede keuzen.' Fonua kreeg al gauw een groot contract voor de schoonmaak van gebouwen. 'Het was een grote zegen. Ik kon in Tonga blijven bij mijn gezin,

voor hen zorgen en werken in de tempel.

'Al wat ik heb, al mijn zegeningen, zijn het gevolg van mijn inzet als dienstknecht van de Heer. Ik zal dat moment in de tempel nooit vergeten. Zelfs mijn kinderen zijn gezegend. Vóór die tijd veroorzaakten ze veel moeilijkheden voor de kerkleden. Maar ze zijn veranderd. Ze zijn actief in de kerk. We zijn thuis gelukkig — en dat komt allemaal door de Heer.'

Opoffering brengt voort de zegen des hemels

Vaea Tangitau Ta'ufu'ou heeft aanzienlijke fysieke offers moeten brengen om een trouw lid van de kerk te zijn. Toen hij op zijn negentiende lid van de kerk werd, woonde hij op Foa, een van de meest verafgelegen eilanden van de Ha'apai-eilandengroep. Een van zijn eerste roepingingen was die van jongerenleider. Net als andere leidinggevenden moest hij vaak naar vergaderingen in Pangai, een plaats op het dichtstbijzijnde eiland. Om daar te komen, moest hij elf kilometer lopen naar de andere kant van het eiland waar hij woonde. Dan moest hij op de eb wachten zodat hij door het laagstaande water naar het volgende eiland kon waden — als de stroming tenminste niet te sterk was — en dan moest hij verder lopen naar zijn bestemming. Dat kostte hem het grootste deel van de dag, en soms moest hij ergens logeren voordat hij weer naar huis kon.

'Het was moeilijk om de vergaderingen bij te wonen', zegt Vaea. 'Maar dat ontmoedigde ons niet. Het sterkte ons getuigenis.'

Vaea had al jong een hekel aan de kerk vanwege onware geruchten die andere mensen in zijn dorp over de kerk verbreidden. Maar toen werd zijn familie vrienden met leden van de kerk. Door hun goede voorbeeld werd het hart van de familie Vaea verzacht, en zijn zus liet zich dopen. Een jaar later werd hij zelf lid van de kerk en maakt hij zich ijverig dienstbaar.

Enkele jaren later was hun district aanzienlijk gegroeid en bestond er de mogelijkheid om een ring te worden. Na vergaderingen in Pangai,

moesten Vaea en anderen weer naar huis. Maar de districts-president wilde hen ook bij de ochtendbijeenkomsten en vroeg of ze op tijd konden zijn. Om tijdig heen en weer te reizen, moest Vaea het grootste deel van de afstand hardlopen.

'Ik was zo moe dat ik het gevoel had dat ik dood kon gaan, want de districts-president had ons ook nog eens gevraagd om te vasten zodat we een ring konden worden. Maar het lukte me. Ik leerde hoe belangrijk het is om onze vergaderingen bij te wonen en ondanks tegenslagen op tijd te komen. Ik denk dat ik korte tijd later als bisschop werd geroepen omdat ik bereid was offers te brengen zodat ik kon dienen en gehoorzaam zijn. Ik geloof ook dat onze vasten verschil uitmaakte. Kort daarna bezocht president Howard W. Hunter [1907-95] ons en organiseerde de ring.'

Maar de grootste uitdaging voor Vaea was wel om naar de tempel te gaan en zich daar te laten verzegelen. Zijn vriendin en hij hadden besloten om te trouwen, en ze wilden daarvoor allebei graag naar de tempel. Maar destijds was de dichtstbijzijnde tempel in Nieuw-Zeeland, en de kosten van de reis waren bijzonder hoog.

'We vastten een heel jaar lang elke dinsdag zodat we een manier konden bedenken om naar de tempel te gaan. Zij woonde nog op een eiland in het noorden; ik woonde in Ha'apai. Dat was moeilijk. Maar toen hoorden twee zakenlieden ons verhaal en ze kregen de ingeving om te helpen. Ze betaalden onze reis. Ze zeiden dat als wij echt in de tempel wilden trouwen, zij dat mogelijk zouden maken. Ik had geen bezittingen en zelfs geen baan om ze terug te betalen, ze wilden er niets voor terug. Het was een grote zegen.'

De zegeningen van het naleven van het evangelie

Zoals de taroplanten en kokosbomen hun verzorgers voeden, hebben deze Tongaanse heiligen geleerd dat de Heer de mensen zegent die Hem dienen. En zoals de golven voortdurend over de Tongaanse kusten spoelen, is de Heer een constante factor in het leven van deze leden. Of het nu door bekering of tiende of dagelijkse toewijding is, ze hebben gemoedsrust, troost en geluk gevonden door zich toe te wijden aan de dienst van de Heer. En zij getuigen dat die zegeningen allen ter beschikking staan die zich ook toewijden (zie Mosiah 2:24, 41; LV 130:20-21). ■

DE ZEGENINGEN VAN BEKERING

Sione Finau leerde door schade en schande wat een kracht er uitgaat van 'een leven van geluk' leiden (2 Nephi 5:27). Hij is in Tonga geboren en in Hawaï opgegroeid, en hij hield op met naar de kerk gaan toen hij oud genoeg was om zelf te kiezen. Zijn probleem was deels zijn zogenaamde vrienden die hem aanmoedigden om verboden paden te bewandelen, zegt hij. Al gauw zat Sione zo ernstig in de moeilijkheden dat hij terug moest keren naar Tonga.

'En toen nam mijn leven een andere wending', zegt hij. 'Ik trok in bij een tante die een actief en sterk kerklid was. Ik ging met haar naar de kerk en kreeg vrienden onder de plaatselijke jongvolwassenen.'

'Ze lieten me zien dat er een andere soort geluk was: een rein geluk dat je krijgt door het evangelie. Dus ik ging naar het instituut en naar andere activiteiten. Ik begon aan mijn getuigenis te bouwen.'

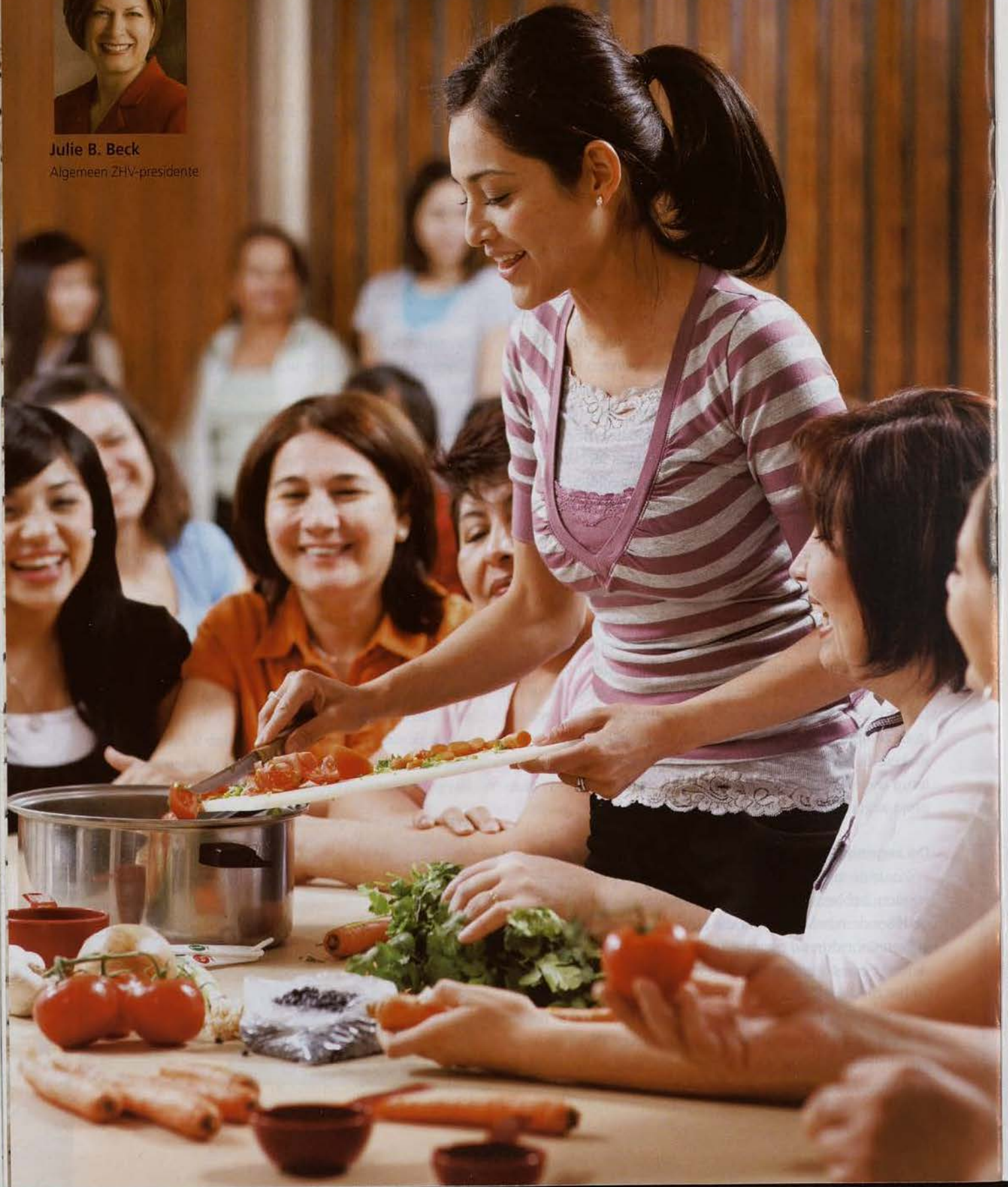
Sione vindt nu grote vreugde in het leven. Waarom? 'Het beginsel van bekering is iets waar we echt vreugde in kunnen vinden', legt hij uit. 'Ik ben zo blij met alle zegeningen die ik heb ontvangen. Ik weet dat het werk dat we doen van onze Vader is. Wat Hij ook wil dat ik doe, wat voor roeping ik ook krijg, ik wil mijn uiterste best doen omdat ik weet dat het waar is. Dat heb ik jaren geleden beloofd, en ik kom daar niet op terug. Ik heb beide kanten gezien, en ik weet welke beter is.'

Sione Finau met zijn vrouw, Oa.

Julie B. Beck
Algemeen ZHV-presidente

ONDERWIJS EN INSPIREER IN DE ZHV-bijeenkomsten

Geïnspireerde ZHV-presidiumen en priesterschapsleiders benutten de ZHV-bijeenkomsten om de doelen van de ZHV te bereiken en haar werk te doen.

Zusters overal ter wereld ontdekken dat vrouwen in de kerk veel kunnen leren in ZHV-bijeenkomsten en dat ze er bij het verlossende werk van de Heer betrokken kunnen worden.

In de Filipijnen wilden ZHV-leidsters het gebiedspresidium steunen in hun verlangen om de leden voor te bereiden om naar de Cebutempel te gaan zodra die was ingewijd. Ze bespraken ideeën met hun bisschop. Het resultaat was dat ze extra ZHV-bijeenkomsten hielden over tempelvoorbereiding, fatsoenlijke kleding en de zegeningen van de tiende.

In Mexico-Stad, waar tijdens stortregens vaak overstromingen voorkomen, organiseerden de ZHV-leidsters projecten om de zusters en hun gezinsleden te helpen met voorbereidingen om hun woning snel te kunnen verlaten. In een andere wijk met twintig weduwen organiseerden de leidsters een ZHV-bijeenkomst om die zusters te helpen en hen te sterken.

In Californië (VS) benutte een ZHV-presidente de lopende ouderschapscurriculum om jonge moeders te sterken en te

onderwijzen. Ze zijn nu ook met ouderschapslessen in het Spaans begonnen.

In Moskou (Rusland) wilden zusters de omstandigheden thuis verbeteren door basisvaardigheden voor het huishouden te leren. Ze volgden lessen in koken, naaien en woningdecoratie.

Ervaringen als deze ontstaan door de toepassing van het nieuwe beleid voor ZHV-bijeenkomsten dat aangekondigd is tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst van 26 september 2009.¹

Samenwerken

De ZHV is de grootste vrouwenorganisatie ter wereld. Het feit dat de vereniging onder priesterschapsleiding werkt, maakt haar uniek. En daardoor kan onze wereldwijde zustershulpvereniging in alle culturen werken.

Iedere bisschop of gemeentepresident is verantwoordelijk voor zijn eigen unit. Iedere ZHV-presidente wordt geroepen om een bisschop of gemeentepresident te assisteren. Iedere priesterschapsleider en ieder ZHV-presidiumlid is aangesteld en gezegend om inspiratie te ontvangen voor zijn of haar taken — en niet voor

HET DOEL VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING

Het doel van de ZHV, zoals door de Heer vastgesteld, is vrouwen voor te bereiden op de zegeningen van het eeuwige leven door hen te helpen om:

1. toe te nemen in geloof en rechtschapenheid;
2. het gezin te versterken;
3. mensen in nood op te zoeken en te helpen.

Doet elke zuster in de kerk haar deel om ervoor te zorgen dat de doelen van de ZHV worden vervuld, dan zijn er engelen bij ons en nemen wij deel aan grote wonderen.

HOE ZHV-BIJEENKOMSTEN AAN TE KONDIGEN

Losse ZHV-bijeenkomsten die niet op zondag plaatsvinden, kunnen elke gewenste naam krijgen: dienstbetoon, les, project, conferentie of workshop. Hier volgen enkele voorbeelden van hoe u die vergaderingen kunt aankondigen:

- 'Kom alstublieft naar onze ZHV-les over voorbereiding op de tempel.'
- 'Aanstaande donderdag houden we een ZHV-bijeenkomst voor alle zusters over het gebruik van *Predik mijn evangelie* bij de gezinsavond.'
- 'De ZHV houdt een workshop over tuinieren.'
- 'Zaterdagochtend voert de ZHV een dienstbetoonproject uit.'

welke andere wijk, gemeente of groep ZHV-zusters dan ook. Daarom kunnen alle zustershulpverenigingen — of die zich nu bevinden in Chili, Hongkong, Ghana of elders — voor zichzelf bepalen wat hun zusters nodig hebben.

Hier volgen voorbeelden van de samenwerking van twee ZHV-presidentes met hun bisschop:

Een ZHV-presidente in Pleasant Grove (Utah, VS) besprak de wijkdoelen met haar bisschop voordat ze de ZHV-lessen plande. Op basis van die doelen planden de ZHV-leidsters een vergadering waarin een zuster in de wijk vertelde hoe zij *Predik mijn evangelie* voor de gezinsavond gebruikte. Ze regelden ook enkele tuinierworkshops, inclusief een over aanvullen van de voedselvoorraad met behulp van een moestuin. Over de presidiumvergaderingen met de bisschop zegt de ZHV-presidente: 'Wij voelen de liefde van onze bisschop, we weten dat hij voor ons tot de Heer bidt.'

Een ZHV-presidente in Lehi (Utah, VS), stelde aan de hand van informatie op reliefsociety.lds.org voor aan haar bisschop om zes maanden lang regelmatig te vergaderen. Ze zegt: 'Ik moedigde mijn raadgeefster aan om onze ZHV-bijeenkomstencoördinatrice te instrueren zich bij het plannen van de maandelijkse lessen te richten op de doelen van de ZHV. Toen ze bijeenkwamen met de leden van het ZHV-comité, vroegen ze hun om in gebed te vragen hoe ze aan de hand van de ZHV-doelen in de behoeften van de wijk konden voorzien. Het comité had een heleboel ideeën. Die werden voorgelegd aan de bisschop en kregen zijn inbreng en goedkeuring, en we voerden onze plannen uit.'

Bidden om inspiratie

ZHV-presidentes die geknield in gebed aan hun hemelse Vader vragen wat ze moeten leren, zullen overspoeld worden met prachtige, gedetailleerde openbaringen. Een ZHV-presidente zegt: 'De Heer kan in het hart en de gedachten van iedere zuster kijken. Hij weet waar ze mee worstelen en waar ze bedroefd om zijn, kent hun vreugde en verdriet. En alleen Hij weet waar zij het meeste aan hebben. Daarom is onze oplossing om in geloof om leiding te vragen.'

Het doel van de ZHV krijgt een krachtiger uitwerking op ZHV-leidsters, zusters en hun gezinsleden. ZHV-bijeenkomsten worden gelegenheden om zusters te onderrichten en inspireren op manieren die in hun behoeften voorzien, waardoor zij op hun beurt in de behoeften van de wijk of gemeente voorzien. ■

NOOT

1. Zie Julie B. Beck, 'ZHV: een heilig werk,' *Liahona*, november 2009, pp. 110–114.

Ga voor meer informatie over ZHV-bijeenkomsten naar www.reliefsociety.lds.org.

SAMENVATTING VAN VERANDERINGEN IN ZHV-BIJEENKOMSTEN

- Breng de naam van ZHV-bijeenkomsten in overeenstemming met de ZHV-doelen en -taken.
- Moedig overleg aan tussen de ZHV-presidente en de bisschop of gemeentepresident.
- Laat de zusters zich concentreren op het vergroten van hun geloof en rechtschapenheid.
- Leg nadruk op het versterken van het gezin.
- Geef de zusters de kans om activiteiten op touw te zetten om behoeftige mensen op te zoeken en te helpen.

SAMENVATTING BELEIDSLIJNEN VOOR ZHV-BIJEENKOMSTEN

- De ZHV-presidente ziet toe op alle ZHV-bijeenkomsten; zij kan de eerste of tweede raadgeefster vragen om haar met de bijeenkomsten te helpen.
- Een zuster in de wijk of gemeente kan geroepen worden als ZHV-bijeenkomstcoördinatrice. Een ZHV-bijeenkomstencomité kan in

het leven worden geroepen om haar te helpen.

- Aanvullende ZHV-bijeenkomsten worden over het algemeen maandelijks gehouden, maar het ZHV-presidium kan aanbevelen om een hogere of lagere frequentie aan te houden. Probeer die vergaderingen ten minste driemaandelijks te houden, bij voorkeur niet op zondag of maandagavond. Elke ZHV-bijeenkomst wordt door ten minste één lid van het ZHV-presidium bijgewoond.
- Bij het plannen van vergaderingen wordt voorrang gegeven aan onderwerpen die ertoe bijdragen dat doelen van de ZHV worden bereikt, zoals huwelijk en gezin, huishouden, vooruitziend leven en zelfredzaamheid, liefdediensten, tempelwerk en familiegeschiedenis, zendingswerk, en andere onderwerpen die de bisschop of gemeentepresident aandraagt.
- Concentreer u bij bijeenkomsten op één onderwerp, of splits de zusters op om meerdere lessen of activiteiten tegelijk te houden. Leerkrachten komen doorgaans uit de wijk of ring.
- Deze bijeenkomsten kunnen een waardevolle aanvulling zijn op de zondagse lessen, vooral voor zusters die werkzaam zijn in het jeugdwerk of de jongevrouwen, of die niet in staat zijn om op zondag naar de kerk te gaan.
 - ZHV-leidsters houden zich aan het kerkbeleid voor financiën en activiteiten.

ZHV-BIJEENKOMSTEN VAN DE RING

Met goedkeuring van de ringpresident kan het ZHV-presidium van de ring jaarlijkse of halfjaarlijkse ZHV-bijeenkomsten voor alle ZHV-zusters in de ring plannen. Een van die bijeenkomsten in de ring wordt gehouden in combinatie met de jaarlijkse uitzending van de algemene ZHV-bijeenkomst, die dit jaar [in het weekend van 2 en 3 oktober] valt.

OVERLEGGEN MET DE BISSCHOP OF GEMEENTEPRESIDENT

Als de ZHV-bijeenkomsten goed worden gebruikt, is het beter mogelijk om optimaal samen te werken met de priesterschapsleiders in iedere wijk of gemeente.

- De ZHV-presidente overlegt regelmatig met de bisschop of gemeentepresident over de manieren waarop men deze vergaderingen kan gebruiken om de zusters en hun gezinsleden te sterken.
- Het ZHV-presidium legt de bisschop of gemeentepresident aanbevelingen voor ZHV-bijeenkomsten ter goedkeuring voor, en houdt daarbij rekening met de tijd die de zusters erin moeten steken, gezinsomstandigheden, reisafstanden en -kosten, veiligheid, de kosten voor rekening van de wijk of gemeente, en andere plaatselijke omstandigheden.

WILT U MET MIJ BIDDEN?

Ik ben over een paar minuutjes 'terug', zei mijn Thaise gastvader op weg naar buiten. Tenminste, ik *denk* dat hij dat zei. Mijn begrip van de Thaise taal was nogal beperkt.

Ik was al ongeveer vier maanden lang in Thailand als vrijwilliger gestationeerd en hoewel ik al een beetje Thai kon spreken, had ik nog veel te leren. Ik was zojuist overgeplaatst, maar mijn nieuwe gastgezin begreep al dat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. Ik deed mijn best om mijn waarden uit te leggen en gaf het gezin zelfs een Thais exemplaar van het Boek van Mormon en een brochure *Voor de kracht van de jeugd*.

Wachtend op de thuiskomst van mijn gastvader, ging ik in de huiskamer op de grond zitten en begon

ik een boek met Thaise zinnestelsels te bestuderen. Plotseling kreeg ik heel sterk het gevoel dat ik hem moest vragen om met mij te bidden. Ik had dat al eerder gedacht, maar nu was de ingeving veel sterker. Ik had tijdens mijn verblijf in Thailand wel vaker over het evangelie verteld, maar ik had nog nooit iemand gevraagd om met mij te bidden.

Mijn gastvader en ik hadden een goede band. Ik noemde hem zelfs 'vader', wat hij leek te waarderen. Ik was eerst opgewonden en toen zenuwachtig. Als hij nou eens nee zei? Als hij zich nou eens de rest van de tijd die ik in zijn gezin doorbracht niet op zijn gemak voelde bij mij? Moest ik onze band wel op het spel zetten? En om het nog erger te maken, wist ik niet eens hoe ik in het

Thai moest bidden. Ik beheerste het Thai niet eens voldoende om mijn gastvader te vragen met mij te bidden, dus vroeg ik mijn hemelse Vader om hulp.

Kort daarna hoorde ik het tuinhok dichtslaan. Toen mijn gastvader binnenkwam, begroette hij me, en kondigde aan dat hij naar bed ging. Ik besepte dat ik deze kans niet voorbij mocht laten gaan. Toen ik mijn mond opendeed om iets te zeggen, wist ik meteen wat ik in het Thai moest zeggen.

'Vader, in Amerika bad ik met de familie, en ik mis dat erg. Wilt u met mij bidden?' Zijn antwoord verbaasde me.

'Natuurlijk, Jon', antwoordde hij. 'Leer me maar hoe dat moet.'

Ik legde in het Thai uit wat een gebed is, maar besloot het gebed in het Engels uit te spreken. Ik wist dat God luisterde en ik wist dat mijn gastvader de Geest voelde. Ik kreeg tranen in mijn ogen toen hij aan het eind van het gebed 'amen' zei.

Ik kan niet in woorden uitdrukken wat een vreugde en liefde ik voelde voor mijn gastvader en mijn hemelse Vader. Door die ervaring kreeg ik vertrouwen, wat leidde tot verdere ervaringen met het evangelie verbreden. Helaas nam mijn gastgezin mijn uitnodiging om mee te gaan naar de plaatselijke kerkgemeente niet aan, maar ik weet dat ze vroeg of laat wat zullen hebben aan wat ik ze heb verteld.

Hoewel we niet altijd in dit leven de vruchten van onze arbeid zien, leerde ik dat evangeliezaadjes zaaien in elk geval één leven tot zegen kan zijn: je eigen leven. En op de tijd

Als hij nou eens zei dat hij niet wilde bidden? Moest ik onze band wel op het spel zetten?

van de Heer kunnen die zaadjes het leven van andere mensen tot zegen zijn. ■

Jonathan H. Bowden (Utah, VS)

ZOU IÑAKI OOIT NOG THUISKOMEN?

Na een zwangerschap van slechts 23 weken, werd onze derde zoon, Iñaki, geboren met een noodkeizersnee. Hij woog slechts 560 gram en was maar 31 centimeter lang.

Omdat hij prematuur was, had hij niet veel kans om te overleven. Onze arts vroeg ons of we werkelijk wilden dat de dokters hem hielpen, waarmee we het onvermijdelijke alleen maar uit zouden stellen. Ik antwoordde dat we hem een kans moesten geven zolang hij leefde. En ik vroeg God om een wonder.

Iñaki kreeg die eerste avond een zegen van gezondheid. De daaropvolgende vier lange maanden kreeg hij een maagperforatie, een hersenbloeding en een klaplong. Wegens zijn omstandigheden kregen we toestemming om hem in het ziekenhuis een naam en een zegen te geven.

Intussen maakten we kennis met andere ouders die hetzelfde ondergingen als wij, en we boden elkaar steun en troost. We gaven ook zo veel mogelijk mensen ons getuigenis van het evangelie.

Op een dag kregen we een oproep om in het ziekenhuis afscheid te nemen van onze zoon, omdat men niet verwachtte dat hij het eind van de middag haalde. Toen we daar

waren aangekomen, hielden we hem vast en praatten we tegen hem. Het was bijzonder pijnlijk om hem in die zwakke toestand te zien. Voor het eerst beseften mijn man en ik dat we slechts tijdelijke voogden waren voor dit kind van God. Al wat we konden doen, was bidden en onze hemelse Vader vragen dat zijn wil uit mocht komen. Iñaki hield het die middag echter vol, en we waren dankbaar dat hij dat ook in de daaropvolgende dagen deed.

In die vier maanden die Iñaki doorbracht op de neonatale intensive-careafdeling, zagen we herhaaldelijk de kracht van het priesterschap in de praktijk toen onze hemelse Vader onze zoon zegende door middel van artsen en priesterschapsdragers — en hem uiteindelijk genas, tot verbazing van de artsen.

We kregen een oproep om in het ziekenhuis afscheid te nemen van onze zoon, omdat men niet verwachtte dat hij het eind van de middag haalde.

In oktober 2008 ging Iñaki naar huis.

We hebben als familie veel geleerd door deze ervaring. We weten dat onze hemelse Vader ons liefheeft en dat Hij wonderen tot stand brengt en zijn heiligen bewaart, ondanks de beproevingen die we moeten doormaken. En we begrijpen beter wat het doel is van het eeuwige gezin, de belangrijke rol die wij spelen in het plan van geluk, en hoe goed onze hemelse Vader voor zijn kinderen is.

We zijn nu een ander gezin, we zijn eensgezinder en zijn ons beter bewust van het lijden en de behoeften van de mensen om ons heen — en dat komt allemaal door onze zoon en het wonder dat hij in ons leven tot stand heeft gebracht. ■

Paulina del Pilar Zelada Muñoz
(Santiago, Chili)

GOD ZAL ME ZEGENEN

Ik was werkzaam in het kantoor van het zendingsgebied San Salvador (El Salvador) toen de zendingspresident me overplaatste naar een werkgebied dat al jaren dicht was. De leiders van de gemeente hadden gebeden en gevestigd dat de zendingen zouden terugkeren, maar ze hadden zich ook op die gelegenheid voorbereid.

Toen ik daar aankwam, had elk gezin in de gemeente vrienden bereid gevonden om de zendingen te ontvangen. Een lid stelde ons voor aan een mevrouw die Ana Oviedo heette. Ze verkocht fruit en zelfgemaakt brood op een van de drukste straat hoeken van de stad. Op een zaterdagochtend was ze daar haar voedsel aan het verkopen. Wij vroegen of we haar thuis mochten bezoeken en een boodschap over Jezus Christus brengen. Dat vond ze goed.

Toen we die avond bij haar thuis kwamen, wachtte Ana met haar vier kinderen op ons. We stelden ons voor en gaven onze les. We kregen de ingeving om haar te vertellen over de zegeningen die voortvloeien uit sabbatsheiliging. We vertelden ook over de tiende en de beloften die de profeet Maleachi had gedaan (zie Maleachi 3:10–12).

Ana vertelde ons dat ze al voedsel had klaargemaakt voor de verkopen van de volgende dag — een zondag — zoals ze altijd deed. We spraken een gebed uit en vroegen onze hemelse Vader om dit arme gezin te zegenen, want ze hadden het inkomen van de moeder nodig.

Ana vertelde ons dat ze al voedsel had klaargemaakt voor de verkopen van de volgende dag — een zondag — zoals ze altijd deed.

De volgende dag waren we verbaasd toen we haar met haar kinderen in de kerk zagen. We heetten hen welkom en vroegen wat er was gebeurd met het voedsel dat ze had klaargemaakt voor de verkoop.

‘Broeders, ik heb gisteravond nagedacht over de beloften van God’, zei ze. ‘Hij zal me zegenen.’ En daar voegde ze aan toe: ‘Broeders, waar betaal ik mijn tiende?’

We waren geroerd door haar bliken van geloof en we baden dat de Heer onze gebeden voor haar gezin zou verhoren.

De volgende avond gingen we weer naar haar huis. Ze vergoot tranen van dankbaarheid omdat God haar die dag zo rijkelijk had gezegend. Ze zei dat ze al haar hele leven

lang voedsel verkocht op die straat hoek — van maandag tot en met zondag, van acht uur ’s morgens tot zes uur ’s avonds — en dat ze altijd onverkocht voedsel overhield. Maar die maandag was ze tegen één uur al helemaal uitverkocht.

Onze hemelse Vader had onze gebeden verhoord. De Heer bleef Ana zegenen en ze hoefde geen voedsel meer te verkopen op zondag. Al gauw lieten haar kinderen zich dopen, maar Ana’s man wilde geen toestemming geven voor haar doop. Ze bleef niettemin trouw aan het evangelie en bleef tot haar dood naar de kerk gaan.

Ik weet dat onze hemelse Vader zijn beloften houdt als wij met heel ons hart zijn geboden onderhouden. ■ Julio Cesar Merlos (Texas, VS)

JIM HAD MIJN HULP NODIG

Kort na ons huwelijk in de Salt Laketempel gingen Jim en ik wonen in een klein huurhuisje aan de kust van Oregon. Jim was als topografisch ingenieur in dienst van de overheid. Hij zag toe op het controleren en bijwerken van een kaart van de kust van Oregon. Elke ochtend vertrok hij met een andere ingenieur om het werk van de vorige dag voort te zetten. Dat de kust dicht bebost was, bemoeilijkte zijn werk.

Op een avond stond ik op het punt om het avondeten klaar te maken,

toen ik heel sterk het gevoel kreeg dat het niet nodig was om eten klaar te maken. Jim zou die avond niet voor het eten thuiskomen. Er volgde nog een gedachte: Jim was in moeilijkheden en had mijn hulp nodig!

Ik hoorde geen stem, maar de boodschap in mijn gedachten was zo duidelijk alsof iemand die had uitgesproken. Ik moest hem helpen, maar waar was hij? Hij werkte elke dag ergens aan de kust, maar ik had geen idee waar hij die dag werkte. Ik voelde een aandrang om de auto te pakken en naar de

voornaamste snelweg te rijden, maar welke kant moest ik dan op? Na slechts een kleine aarzeling kreeg ik het gevoel dat ik naar het zuiden moest. Ik passeerde veel zijwegen die allemaal wel de plaats hadden kunnen zijn waar Jim die dag aan het werk was.

Ik kreeg de ingeving om de snelweg te verlaten en een van de eenbaanswegen te volgen. Het regende en na een kilometer of drie werd de weg een modderspoor. Ik besloot dat ik beter om kon keren. Het werd al donker en ik dacht: 'Het was dwaas om hierheen te gaan.'

Maar ik was de snelweg nog niet op gedraaid of ik kwam twee vermoeide, terneergeslagen ingenieurs tegen die zo onder de modder zaten dat niemand anders ze mee had willen nemen. Jim en zijn collega vertelden me dat hun wagen vast was komen te zitten in een moddergat. Ze hadden geprobeerd om hem eruit te krijgen, maar hadden hem uiteindelijk achtergelaten en waren door het dichte struikgewas naar de snelweg gelopen.

'Hoe wist je waar we waren?' vroegen ze zich af, opgelucht dat ik ze had gevonden. Ik was al net zo opgelucht als zij en legde uit hoe ik door de Geest was geleid.

Toen Jim en ik die avond in gebed neerknielden, dankten we voor de ingevingen van de Heilige Geest die ik gekregen had in antwoord op de gebeden om hulp van mijn man. ■
Jean Partridge (Utah, VS)

Ik kreeg de ingeving om de snelweg te verlaten en een van de eenbaanswegen te volgen. Het regende en na een kilometer of drie werd de weg een modderspoor.

Ouderling L. Tom Perry

van het Quorum
der Twaalf Apostelen

VOOR TERUGGEKEERDE ZENDELINGEN

*Wat wij nodig hebben is een koninklijk
leger van teruggekeerde zendelingen
die weer in dienst gaan.*

Uit vele gesprekken met teruggekeerde zendelingen heb ik vernomen dat het soms moeilijk is om het zendingsveld te verlaten en terug te keren naar het dagelijks leven. Ik wil enkele suggesties doen.

Veelvuldig, consequent en vurig bidden

Een van de sterkste herinneringen die ik heb aan de tijd dat ik zending was, is hoe dicht geregeld gebed mij tot de Heer bracht. Destijds bevond het zendingshuis zich aan State Street in Salt Lake City. Het was een groot huis dat was omgebouwd tot opleidingscentrum voor zendelingen. Het had grote slaapkamers met wel tien bedden per kamer. We arriveerden op zondagavond.

De week voordat ik op zending ging, was een spannende tijd. Er waren veel feestjes en afscheidsfeesten. Ik ben bang dat ik niet erg goed uitgerust was en ook niet erg goed voorbereid op de opleiding die ik in het zendingshuis zou ontvangen. Aan

het eind van de avond van onze eerste dag in het zendingshuis was ik erg moe. Wachtend op de andere zendelingen die zich klaarmaakten om naar bed te gaan, ging ik op bed liggen en viel prompt in slaap. Maar ik werd in mijn slaap gestoord door het gevoel dat ik omsingeld was. Heel in de verte hoorde ik dat er een gebed werd uitgesproken. Ik deed mijn ogen open en zag tot mijn verbazing dat alle zendelingen op de slaapzaal rond mijn bed waren geknield en de dag besloten met een gebed. Ik deed mijn ogen snel weer dicht en deed net alsof ik sliep. Ik schaamde me te erg om uit bed te komen en me bij hen te voegen. Hoewel mijn eerste ervaring met bidden als zending er een was die mij in verlegenheid bracht, was dit het begin van twee geweldige jaren waarin ik geregeld de Heer aanriep om leiding.

Gedurende mijn zending bad ik elke ochtend met mijn collega. Dat proces herhaalde zich elke avond voor het naar bed gaan. We spraken een

gebed uit voordat we gingen studeren, voordat we onze kamer verlieten om langs de deuren te gaan en natuurlijk baden we als we leiding nodig hadden in ons zendingswerk. De frequentie van onze verzoeken aan onze hemelse Vader gaf ons de kracht en de moed om door te gaan met het werk waartoe wij geroepen waren. Er kwamen ook antwoorden, soms op een verbazend directe en positieve wijze. De leiding van de Heilige Geest leek veel sterker te worden naarmate we onze hemelse Vader op een dag vaker om leiding verzochten.

Als ik terugkijk op mijn leven na mijn zending, dan besef ik dat er tijden waren waarin ik net zo dicht bij de Heer was als in het zendingsveld. Maar er waren ook tijden waarin de wereld naar binnen leek te sluipen en ik minder consequent en getrouw was in mijn gebeden.

Zou dit niet een goede tijd zijn om bij onszelf na te gaan of we nog steeds dezelfde fijne band met onze Vader in de hemel hebben die we in het zendingsveld hadden? Als de wereld ons heeft afgeleid van regelmatig gebed, dan zijn we grote geestelijke kracht kwijtgeraakt. Misschien is het tijd om onze zendingsgeest nieuwe leven in te blazen door veelvuldiger, consequenter en vuriger te bidden.

Individuele studie en gezamenlijke studie

De volgende dierbare herinnering aan mijn zendingstijd is die van dagelijkse schriftstudie. De discipline

van een stelselmatige evangeliestudie was een geweldige, lonende ervaring. Mijn schriftstudie zorgde ervoor dat de leringen van het evangelie zich op een heerlijke manier ontvouwd. Ik herinner me dat ik mij er als zending over verwonderde hoe compleet het plan was dat de Heer voor zijn kinderen hier op aarde heeft en hoe Hij in alle bedelingen des tijds de profeten heeft geïnspireerd om op te schrijven wat Hij had gedaan. Zijn woorden zijn altijd positief en openhartig, en ze onthullen welke zegeningen we krijgen als we zijn wet en zijn levenswijze volgen.

We hadden elke dag ook ruim een uur gezamenlijke studie. Als je met twee paar ogen naar de leer van het koninkrijk kijkt, lijkt dat je begrip te vermenigvuldigen. We lazen samen en bespraken wat we geleerd hadden.

Ons verstand werd helderder door dagelijks individuele en gezamenlijke studie. Bovendien kregen we er een betere band door als collega's en vergrootten we er ons begrip van de leer van het koninkrijk mee.

Als wij het zendingsveld verlaten en geen collega meer hebben om samen het evangelie te bestuderen, wil dat nog niet zeggen dat we er maar mee op moeten houden. Zou het niet fijn zijn om na terugkeer thuis dagelijks in gezinsverband schriftstudie te doen. En kunnen we, als we het ouderlijk huis verlaten hebben, niet onze kamergenoten en vrienden uitnodigen om samen met ons te studeren? Als we ons de gewoonte zouden aanleren om geregeld te studeren en het instituut bij te wonen, zou de leer van het koninkrijk ons helder voor de geest staan en een duidelijk contrast vormen met de wereldse zorgen die zich aan ons opdringen. Vanzelfsprekend hebben we

Door het instituut bij te wonen, zou de leer van het koninkrijk ons helder voor de geest staan en een duidelijk contrast vormen met de wereldse zorgen die zich aan ons opdringen.

na ons huwelijk een eeuwige partner om de evangelieleringen mee te bestuderen en te bespreken.

De Schriften staan ons altijd ter beschikking om ons begrip van het doel van dit leven te vergroten en ons te leren wat wij moeten doen om het leven bevredigender en lonender te maken. Houd alstublieft de gewoonte van geregelde individuele en gezamenlijke schriftstudie aan.

De vreugde van lesgeven in het evangelie

Herinnert u zich de vreugde nog die we voelden als we iemand in het evangelie les gaven die dat voor het eerst van zijn of haar leven hoorde; de opwinding die we voelden terwijl we in de wet van de Heer onderwezen en de zegeningen die iemand kreeg door Hem te volgen? Kunt u ooit de vreugde vergeeten van uw eerste doop in het zendingsveld?

In mijn tijd waren de kerken nog niet van een doopvont voorzien. Mijn eerste doop vond plaats in de rivier de Sioto in de staat Ohio (VS). Het was een koele herfst dag en het water leek nog kouder dan de lucht. Ik herinner me de schok toen ik de koude rivier in waadde en mijn onderzoeker aanmoedigde om me te volgen. Maar de kou in de lucht en het koude water verdwenen al gauw toen ik de verordening van de doop bediende. Ik zal nooit het stralende gezicht van de dopeling vergeten die uit de wateren des doops kwam.

Maar het zijn niet alleen voltijdzendingen die de kans krijgen in het evangelie te onderwijzen en te dopen. Ik vraag me af waarom we het vuur van het zendingswerk

Hoewel teruggekeerde zendingen niet het naamplaatje van een voltijdzending hoeven te dragen, zouden ze wel dezelfde vastbeslotenheid en vastberadenheid kunnen hebben om het licht van het evangelie te brengen aan een wereld die met moeite haar weg vindt.

laten doven als we terugkeren naar ons dagelijkse leven.

Er is nog nooit een tijd geweest in de geschiedenis van de mensheid waarin we beter toegerust waren om de kinderen van onze Vader in de hemel die hier op aarde wonen in het evangelie te onderwijzen. En ze lijken het nu harder nodig te hebben dan ooit. We zien dat het geloof afneemt. We zien een toename in liefde voor wereldse zaken en een verval van zedelijke waarden, die beide verdriet en wanhoop veroorzaken. Wat wij nodig hebben, is een koninklijk leger van teruggekeerde zendingen die weer in dienst gaan. Hoewel zij niet het naamplaatje van een voltijdzending hoeven te dragen, zouden ze wel dezelfde vastbeslotenheid en vastberadenheid hebben om het licht van het evangelie te brengen aan een wereld die met moeite haar weg vindt.

Ik roep u, teruggekeerde zendingen, op om u opnieuw toe te wijden, om het verlangen en de geest van het zendingswerk weer op te pakken. Ik roep u op om eruit te zien en u te gedragen als een dienstknecht van onze Vader in de hemel. Ik vraag u om u opnieuw toe te wijden aan de verkondiging van het evangelie, zodat u actiever betrokken kunt raken bij dit grote werk waartoe de Heer ons allen geroepen heeft. Ik beloof u dat er grote zegeningen voor u zijn weggelegd als u voort blijft gaan met dezelfde ijver die u als voltijdzending had.

Ga voort met nieuwe ijver en vastberadenheid, dan zal het licht van het evangelie door uw voorbeeld in deze wereld vol zorgen schijnen. Het werk waarbij wij betrokken zijn, is het werk van de Heer. God leeft. Jezus is de Christus. Wij zijn lid van zijn kerk. Dat is mijn getuigenis aan u. ■

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2001. De volledige tekst vindt u op www.conference.lds.org.

Opdat wij VREUGDE zullen hebben

Andrea Jones

Ik had al snel in de gaten dat mijn zending heel anders verliep dan ik mij had voorgesteld. Ik kreeg te maken met een paar onverwachte tegenslagen. Ik probeerde positief te blijven, maar de ontmoediging sloeg toch vaak genoeg toe. Gelukkig waren er de zoneconferenties met de afsluitende getuigenisdienst waardoor ik steevast werd opgebouwd.

Ik herinner mij in het bijzonder een zoneconferentie waarin iedere zendeling naar voren kwam en sprak over de vreugde die een zending teweegbracht. Toen de dienst vorderde, begon ik mij ongemakkelijk te voelen. Ik was al een jaar op zending, maar ik had nooit de vreugde gevoeld waar de anderen over spraken. Ik verliet die conferentie bedrukt en verward, mij afvragend waarom ik eigenlijk op zending was. Wat mankeerde er aan mij? Waarom was dat vreugdegevoel niet voor mij weggelegd? 's Avonds maakte ik mijn gevoelens kenbaar aan mijn hemelse Vader en vroeg Hem hoe ik die vreugde kon voelen.

Een paar weken later, in een ringconferentie, kreeg ik mijn antwoord tijdens een toespraak van mijn zendingspresident. Hoewel hij tot de honderden aanwezigen sprak, had ik het gevoel dat hij rechtstreeks tot mij sprak. Hij zei dat ieder van ons elke dag de vreugde van Christus' verlossing kan voelen. Hij

Alles wat mijn zending moeilijk maakte, leek mij ervan te weerhouden vreugde te voelen. Was dat mijn lot?

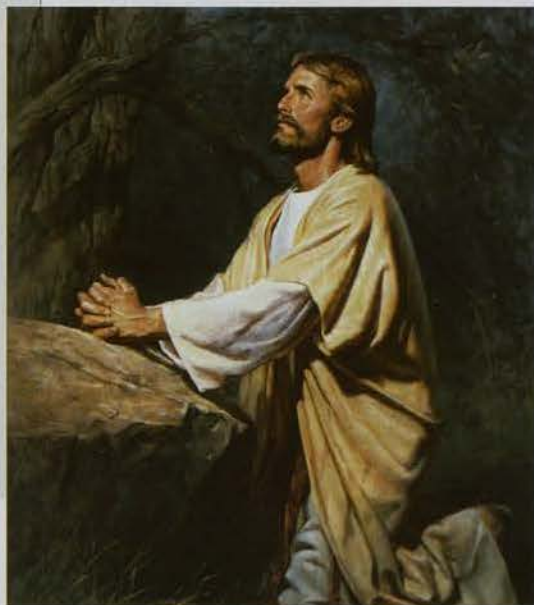
We kunnen vreugde voelen als het belang van Jezus' verzoening tot ons doordringt.

getuigde dat wij zelfs in moeilijke en onzekere tijden de vreugde kunnen voelen die ons deel wordt als het belang van Jezus' verzoening tot ons gaat doordringen.

Ik wist dat die woorden voor mij waren bestemd. Mijn hemelse Vader had mijn gebed verhoord. Misschien verliep mijn zending niet zoals ik het mij had voorgesteld, maar de Heiland hield van mij en had voor mijn zonden verzoening gedaan. De vreugde die ik dacht nooit te hebben gevoeld, bevond zich overal om mij heen. Ik had mijn hart er gewoon niet voor opengesteld.

Mijn moeilijkheden verdwenen niet, maar deze ervaring leerde mij dat ik vreugde kon voelen door mijn hart open te stellen voor de verlossende kracht van de Heiland en aan anderen mijn getuigenis te geven van die kracht.

Door mijn zending ben ik gaan begrijpen dat problemen en omstandigheden geen blijvende invloed op ons vermogen tot het voelen van vreugde hebben. Ware vreugde vloeit voort uit geloven in, en gehoorzaam zijn aan, onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, die het leven hier — en in het hiernamaals — hebben geschapen 'opdat [wij] vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:25). ■

Aangestipt

Ik nodig mijn vrienden vaak uit om bij ons in de kerk een dienst bij te wonen. Kan ik mee naar hun kerk gaan als ze mij dat vragen?

Hoewel je nooit je eigen kerkelijke bijeenkomsten moet overslaan om naar een andere kerk te gaan, is er niets op tegen om af en toe een dienst bij te wonen in de kerk van je vrienden. Zo krijg je de kans om meer over een andere

godsdienst te weten te komen en hoe die verschilt van onze godsdienst. Denk eraan om respect te tonen voor hun eredienst, zoals je ook wilt dat zij die van ons respecteren.

Doordat je meer te weten komt over de godsdienst van je vrienden zul je waarschijnlijk gemakkelijker met hen over geestelijke zaken kunnen praten. Als je begrijpt wat zij belangrijk vinden, kan dat je helpen om ze te vertellen wat jij belangrijk vindt. Ze zullen het waarderen dat je interesse toont voor hun geloofsovertuiging.

Houd daarbij wel het volgende in gedachte. Pas ervoor om iets te doen waar je je niet

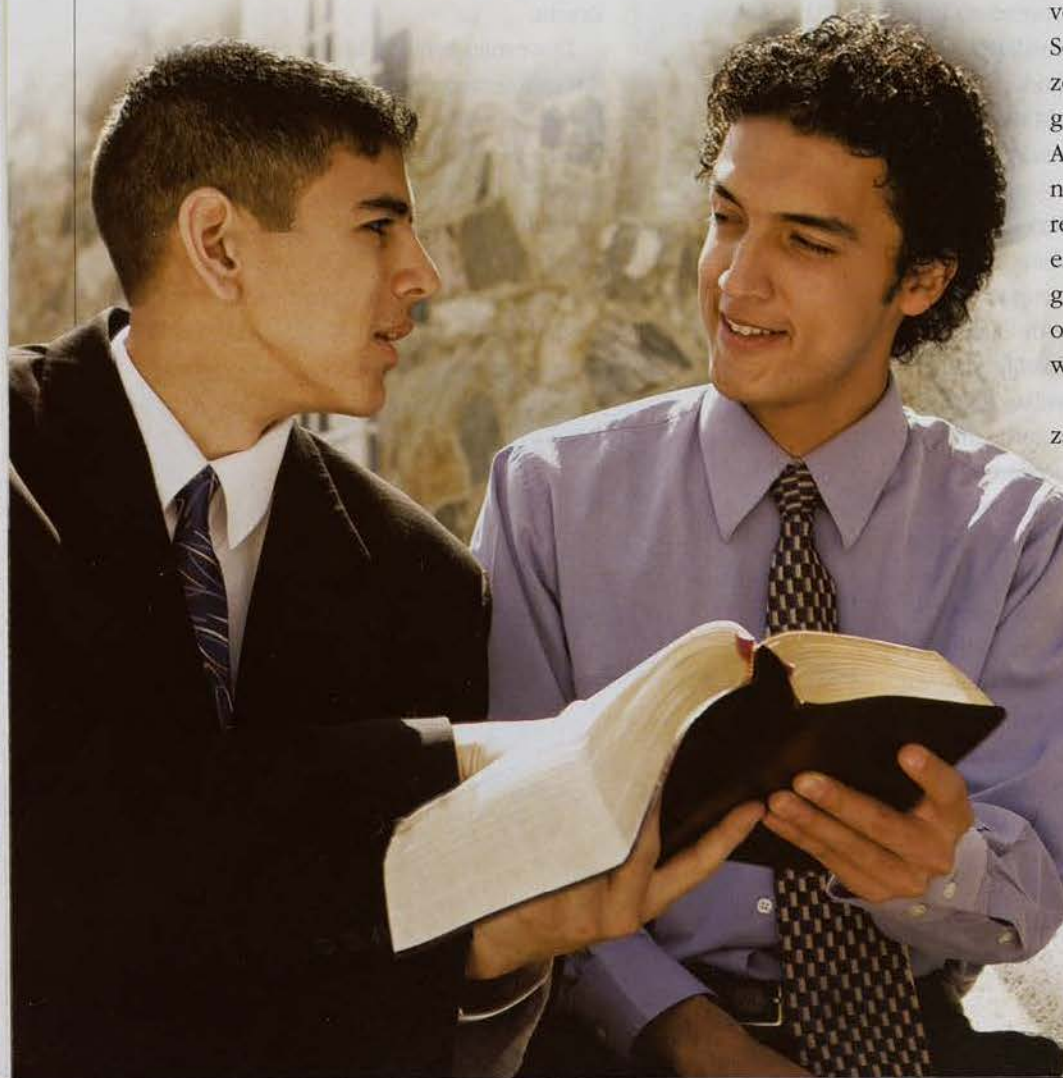
goed bij voelt of dat vraagtekens oproept over je eigen geloofsovertuiging of waarden. Bid voordat je gaat om de Geest. Geniet er daarna van dat je in de gelegenheid bent om je kennis van een andere godsdienst te vergroten en tegelijk meer begrip te krijgen van die van jou. ■

Ik wou dat ik de hele wereld over het evangelie kon vertellen. Maar als ik het probeer, voel ik mij tekortschieten? Hoe kan ik leren om mijn geloof uit te dragen?

Mensen geven hun getuigenis op vele verschillende manieren. Sommige mensen kunnen zo maar heel spontaan hun getuigenis aan anderen geven. Anderen schrijven hun getuigenis in prachtige taal op. Anderen uiten hun geloof in muziek en kunst. Maar we kunnen een getuigenis ook uitdragen door ons voorbeeld, door de manier waarop we leven.

Als je je getuigenis geeft, zal het groeien, en zul je niet alleen vertrouwen in jezelf krijgen, maar ook in je getuigenis. Bid om hulp en kracht zodat je anderen op natuurlijke wijze over je geloofsovertuiging kunt vertellen. De Heer heeft beloofd dat je mond wordt gevuld als je hem opendoet (zie LV 33:8).

Als de angst je om het hart slaat als je eraan denkt om voor een groep te staan,

Als de angst je om het hart slaat als je eraan denkt om voor een groep te staan, probeer dan eens je getuigenis op te schrijven en vervolgens hardop aan jezelf voor te lezen. Daardoor zou je wel eens meer vertrouwen kunnen krijgen om je getuigenis te geven.

probeer dan eens je getuigenis op te schrijven en vervolgens hardop aan jezelf voor te lezen. Daardoor zou je je wel eens meer op je gemak kunnen gaan voelen bij de gedachte om je getuigenis te geven. Geef het eerst aan je ouders en daarna aan goede vrienden. Doe kleine, eenvoudige stapjes, vertrouw op de Heer, dan zul je na verloop van tijd zelfverzekerder je getuigenis geven in bijeenkomsten of aan mensen die je tegenkomt.

Maak je geen zorgen over wat anderen van je denken. Als ze er klaar voor zijn, zal de Heilige Geest via jouw getuigenis anderen kunnen aanraken. Denk eraan dat je getuigenis van jou is en dat het bijzonder is voor de Heer en voor jou.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Je hebt een getuigenis: geef het aan anderen. Onderschat nooit de kracht van de verrijkende invloed van je getuigenis' ('Weest een voorbeeld', *Liahona*, mei 2005, p. 115; 'A Code to Live By', *New Era*, september 2005, p. 8). ■

In mijn zondagsschoolklas zijn ze soms oneerbiedig. Ik heb er met de leerkracht en mijn bisschop over gesproken. Wat kan ik nog meer doen?

Ten eerste, geef het goede voorbeeld in je klas. Toon interesse in wat de leerkracht behandelt. Als ze zien dat je iets wilt leren, beseffen ze misschien dat wat er gezegd wordt waarde heeft.

Leerlingen zullen meer bij de les blijven als ze erbij worden betrokken. Doe dus zelf mee en betrek je medeleerlingen erbij door vragen te stellen die de discussie bevorderen en mensen tot nadenken aanzetten.

Bid dat de Heilige Geest een kalme en inspirerende invloed in de klas zal brengen zodat iedereen wat leert van de les.

Tot slot, heb liefde voor wie de les verstoren en vergeef het ze. Hoewel je wellicht hun gedrag afkeurt, zullen ze niet veranderen als ze het gevoel hebben dat je boos op ze bent of op ze neerkijkt. Bid liever voor ze en dien ze. Als ze zien dat je om ze geeft en dat je enthousiast bent over de les kan dat aanstekelijk werken. ■

Geef het goede voorbeeld. Toon interesse in wat de leerkracht behandelt. Doe mee en betrek anderen bij de les door vragen te stellen en een discussie op gang te brengen.

E-mail je vragen naar liahona@ldschurch.org met 'To the Point' in de onderwerpregel.

DE WAARHEID ZAL Z

Moet ik op zending? Het antwoord dat ik kreeg, liet geen twijfel.

Oliver Mayall

Ik ben grootgebracht in een actief mormoons gezin in Engeland, het achtste van tien kinderen. Onze getrouwe ouders onderwezen ons in het evangelie en gaven het goede voorbeeld. Maar toen ik een jaar of veertien was, begon ik het moeilijk te vinden om naar het ochtendseminarie te gaan, verschillende lessen en haardvuuravonden bij te wonen en de jongerenactiviteiten te bezoeken. De meeste van mijn vrienden waren geen lid van de kerk en hielden er heel andere normen op na dan waarmee ik was grootgebracht.

Ik begon verkeerde keuzes te maken omdat ik heel graag net als mijn vrienden wilde zijn en de zogenaamde pleziertjes wilde hebben die zij hadden. Toen ik vijftien was, was ik volledig inactief geworden. Naarmate ik ouder werd, ging ik nog wereldser leven.

Tegelijkertijd begon ik echter ergens diep in mijn ziel iets gewaar

te worden. Ik begon mij bezig te houden met vragen over de zin van het leven en het lot van de mens. De wereld die ik kende en dacht lief te hebben, was een hele donkere, koude en eenzame plek geworden. Mijn ziel kon zich niet vinden in wat de wereld te bieden had. Ik had het gevoel dat ik ergens anders moest zijn dan in mijn woonplaats, een gevoel dat ik wat anders met mijn leven moest doen.

Na weken met die gevoelens en gedachten te hebben rondgelopen, besloot ik voor het eerst in lange tijd te bidden en om hulp te vragen. Ik wachtte er tot 's avonds laat mee, als iedereen sliep. Na mijn gebed luisterde ik en dacht na, maar er kwam niets. Ik hield dit weken vol totdat het tot mij doordrong dat God mij misschien niet meteen antwoord gaf omdat ik in het evangelie was grootgebracht maar het niet echt ten volle had gewaardeerd.

Ik koos een plek uit in de heuvels in de Moors waar ik helemaal alleen kon zijn. Ik nam mijn lunch, Schriften en dagboek mee en ging op weg naar de heuvels om daar de verlangens van mijn hart aan mijn Vader in de hemel op te zenden.

Op een avond veranderde ik van tactiek. In plaats van een antwoord te eisen en van de Heer te verwachten dat Hij meteen antwoord gaf, beloofde ik de Heer dat ik, als Hij mij antwoord gaf, op zending zou gaan. Voor het eerst bad ik om te weten te komen of het Boek van Mormon, Joseph Smith en de leringen van de kerk waar waren. Ik

ZEGEVIEREN

kreeg een heel sterk maar vredig gevoel dat me zo raakte dat ik ervan moest huilen.

Ik ging naar mijn bisschop, die toevallig mijn oudste broer was, en vertelde hem dat ik op zending wilde. Ik was nerveus, maar ik wist dat de Heer Zich aan de afspraak had gehouden en dat ik dat ook moest doen. Er stroomden tranen over de wangen van mijn bisschop terwijl ik mijn verhaal deed.

Toen begon ik met Kelly uit te gaan, een vriendin die geen lid van de kerk was. Ik vertrouwde haar toe dat ik op zending wilde gaan. Kelly zag dat ik veranderd was en vroeg zich af waarom. Dat leidde ertoe dat Kelly de zendingslessen volgde en lid van de kerk werd. Ik mocht haar dopen en bevestigen. Toen begon ik mij af te vragen of ik met dat zendingswerk wellicht aan mijn deel van de afspraak had voldaan. Ik piekerde mij suf of ik moest gaan en ik beet mij vast in het gebed om te weten te komen of het juist was dat ik Kelly achterliet en op zending ging.

Ik koos een plek uit in de heuvels van de Moors, Saddleworth Dovestones genaamd, waar ik helemaal alleen kon zijn. Ik nam mijn lunch, Schriften en dagboek mee en ging op pad, op weg naar de heuvels om daar de verlangens van mijn hart aan mijn Vader in de hemel op te zenden. Terwijl ik bad, luisterde ik aandachtig of ik antwoord kreeg, misschien een vredig gevoel of een brandend gevoel in de boezem, maar ik voelde niets.

Toen ik terugging, viel mijn oog op een rij stenen die zorgvuldig aan elkaar waren gelegd en de woorden 'De waarheid zal zegevieren' vormden. Merkwaardig, dacht ik,

Toen ik terugging, viel mijn oog op een rij stenen die zorgvuldig aan elkaar waren gelegd en een welbekende frase uit de zendingsgeschiedenis vormden. Pas later kwam ik erachter wie een boodschap hadden achtergelaten die zo veel voor mij zou betekenen.

maar meer ook niet. Toen ik het echter aan mijn moeder vertelde, zei ze zonder omwegen: 'Dat is je antwoord.'

Want toen de zendelingen van de kerk in 1837 voor het eerst in Engeland aankwamen, begonnen ze hun arbeid in Preston. In die tijd vierde de stad een groot feest ter gelegenheid van de troonsbestijging van koningin Victoria. Toen de zendelingen uit hun koets stapten, zagen ze boven hun hoofd een banier met de tekst 'De waarheid zal zegevieren' in goudbrokaatletters hangen.

Het werd een veel gebruikte slogan in de kerk en verscheen in verschillende publicaties. Een ouderling schreef in een brief over zijn zending in Indiana, die in 1841 in de *Times and Seasons*, de krant in Nauvoo, werd opgenomen: 'Hoewel de Heer ervoor heeft gekozen zijn evangelie

door de zwakke dingen van deze wereld te laten prediken, zal de waarheid zegevieren en gedijen.'¹

Ik vertrouwde op de Heer en stuurde mijn zendingsformulieren in. Op mijn 21ste verjaardag viel, tegelijk met de felicitatiekaarten, mijn zendingsoproep naar het zendingsgebied Engeland-Zuid op de mat. Doordat ik jaren inactief was geweest, voelde ik mij toch nog wel zwak en onvoorbereid. Pas later ben ik gaan begrijpen wat die zending in Indiana al wel begreep: de Heer mag er dan voor kiezen om zijn evangelie te laten prediken door de zwakke dingen van deze wereld, maar de waarheid zal zegevieren en zal gedijen.

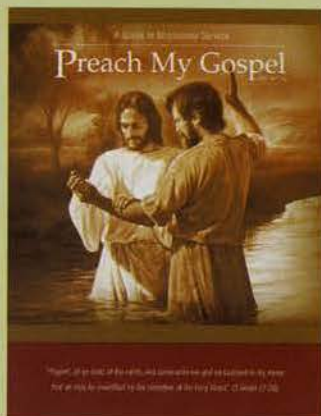
Ik ging in geloof naar de tempel om mijn begiftiging te ontvangen. Toen ik uit de tempel kwam, zag ik twee zendelingen die in mijn thuiswijk werkzaam waren geweest. Ik bracht mijn ervaring bij Saddleworth Dovestones ter sprake. Een van de zendelingen glimlachte breed en legde uit dat hij en zijn collega op een bepaalde voorbereidingsdag een wandeltocht naar de Moors hadden gemaakt en de ingeving hadden gekregen om met stenen de bekende frase 'De waarheid zal zegevieren' op de heuvel aan te brengen.

We lieten onze tranen de vrije loop toen we beseften wat het gevolg was geweest. Wie een beetje bekend is met de Moors weet dat er kilometers aan paden in de Moors zijn. Toch had ik dezelfde plek gekozen waar de zendelingen hun stenen hadden gelegd. Ik wist toen dat de Heer mijn gebed die dag in de heuvels had beantwoord. ■

NOOT

1. Jacob Gates, *Times and Seasons*, 1 december 1841, p. 621.

Onze plek

GEFASCINEERD DOOR PREDIK MIJN EVANGELIE

Toen ik op een dag meehielp met de grote schoonmaak thuis, stuitte ik op mijn broers exemplaar van *Predik mijn evangelie*, dat hij op zijn zending had gebruikt. Ik wist dat zendelingen het gebruikten, maar ik had er nog nooit ingekeken. Ik begon erin te lezen en kon het niet meer wegleggen. (Helaas moest ik verder met de schoonmaak, maar ik had liever verder gelezen!)

Ik had mij altijd afgevraagd hoe zendelingen doen wat ze moeten doen. Ik besepte dat *Predik mijn evangelie* mij meer inzicht in het zendingswerk kon geven. Ik heb eruit geleerd hoe ik het beste anderen kan benaderen om met hen op een goede manier over het evangelie te praten.

Alissa F. (boven) (19),
New Hampshire (VS)

Toen ik had geleerd hoe je vrij moet duiken,

kreeg ik een digitale onderwatercamera waarmee ik van elke vis die ik in de oceaan zag een foto nam. Dankzij deze hobby kreeg ik een getuigenis van de goddelijke schepping van de aarde. Als mensen willen bewijzen dat er een God is, denk ik aan Mozes 6:63, waar de Heer zegt: 'En zie, alle dingen hebben hun gelijkenis, en alle dingen worden geschapen en gemaakt om van Mij te getuigen, zowel dingen die stoffelijk zijn, als dingen die geestelijk zijn; dingen die boven in de hemelen zijn en dingen die op de aarde zijn.'

Ouderling Bates (20), zendingsgebied Cauayan (Filipijnen)

MIJN LIEVELINGSTEKST

2 Nephi 2:13

Deze tekst maakt duidelijk dat er een God is. Er staat in dat als er geen rechtvaardigheid zou zijn als er geen zonde was. Er moet een tegenstelling zijn. Het is een tekst die getuigt van God.

Maria H. (onder) (15),
Hesse (Duitsland)

JEUGDCONFERENTIE

Toen ik een keer naar een jeugdconferentie ging, had ik geen idee hoeveel invloed dat op mij zou hebben. We hadden drie dagen vol leuke activiteiten, ik zag veel oude vrienden, ontmoette nieuwe, en deed volop mee. Maar ik vond de getuigenisdienst het fijnst. De Geest was sterk toen we ons getuigenis van het evangelie gaven. Vele jongeren pinkten een traantje weg. Dat prachtige gevoel hield dagen na de conferentie aan en ik wilde niet dat het zou verdwijnen. Ik keek zelfs geen tv, luisterde niet naar niet-kerkelijke muziek. Deze ervaring was een geweldige opsteker voor mijn getuigenis van de kerk.

De Geest is de enige manier om te weten dat de kerk waar is. We moeten dingen doen die de Geest de kans bieden om bij ons te zijn, zoals schriftstudie, elke dag oprecht bidden en denken aan de keren dat we de Geest voelden. Als we met de Geest leven, kunnen we zijn warmte voelen en weten dat de kerk waar is. Ik houd van het evangelie; het biedt antwoorden en leiding.

Ik wou dat iedereen in de wereld kon weten wat wij weten.

Tahnee H. (20), Zuid-Australië

Ook jij kunt op Onze plek verschijnen. Je kunt je inzending e-mailen naar liahona@ldschurch.org.

Het wonder bij het verkeerslicht

Hij zat op een scooter te wachten bij het verkeerslicht. Ik had slechts een paar seconden om hem aan te spreken.

Benjamin Hayford

Toen mijn zendingscollega, ouderling Platt, en ik over de markt in de straten van Taitsjoeng (Taiwan) liepen, moesten we op een kruising voor een rood licht wachten. Terwijl we stonden te wachten, hoorden we een bekend geluid achter ons. Er kwamen verschillende scooters naast ons tot stilstand en ik keek opzij om te zien of we met iemand konden praten. Op dat moment kreeg ik heel duidelijk een ingeving. Ik hoorde geen stem, maar ik kreeg sterk de indruk dat ik de man op de scooter een paar passen van mij vandaan moest aanspreken.

Gehaast liep ik op de man af om hem aan te spreken. Het voelde alsof iemand mij letterlijk vooruit duwde en mijn voeten verplaatste. Ik deed mijn mond open en vroeg: 'Hoe gaat het met u?' Hij keek mij aan en antwoordde dat hij een slechte dag had. Op datzelfde moment sprong het verkeerslicht op groen. De schrik sloeg toe. Ik was bang dat de man zou doorrijden. En ik had hem nog niets over de herstelling van de ware en levende Kerk van Jezus Christus gezegd, noch over de profeet Joseph Smith of het

Boek van Mormon. Ik had zelfs niet de naam van de kerk laten vallen.

De mensen om ons heen reden verder, maar de man bleef staan. Hij stelde voor dat we naar de kant van de straat gingen om verder te praten. Ik wist niet wat ik hoorde, maar ik gaf dankbaar gehoor aan zijn suggestie. Aan de straatkant vertelden ouderling Platt en ik hem de naam van de kerk en nog veel meer.

Een paar weken later lieten die man, Soe Meng-Wei, en zijn twee zoons en twee dochters zich dopen en bevestigen tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Uit die ervaring leerde ik dat we soms, als we getrouw het werk van de Heer op zijn manier doen en zijn tijdschema aanhouden, bevoorrecht zijn om wonderen te zien gebeuren. De profeet Moroni heeft verklaard: 'God is niet opgehouden een God van wonderen te zijn. Zie, zijn de dingen die God heeft verricht niet wonderbaar in onze ogen?' (LV 9:15-16). Wonderen vinden plaats als harten worden geraakt en levens worden veranderd.

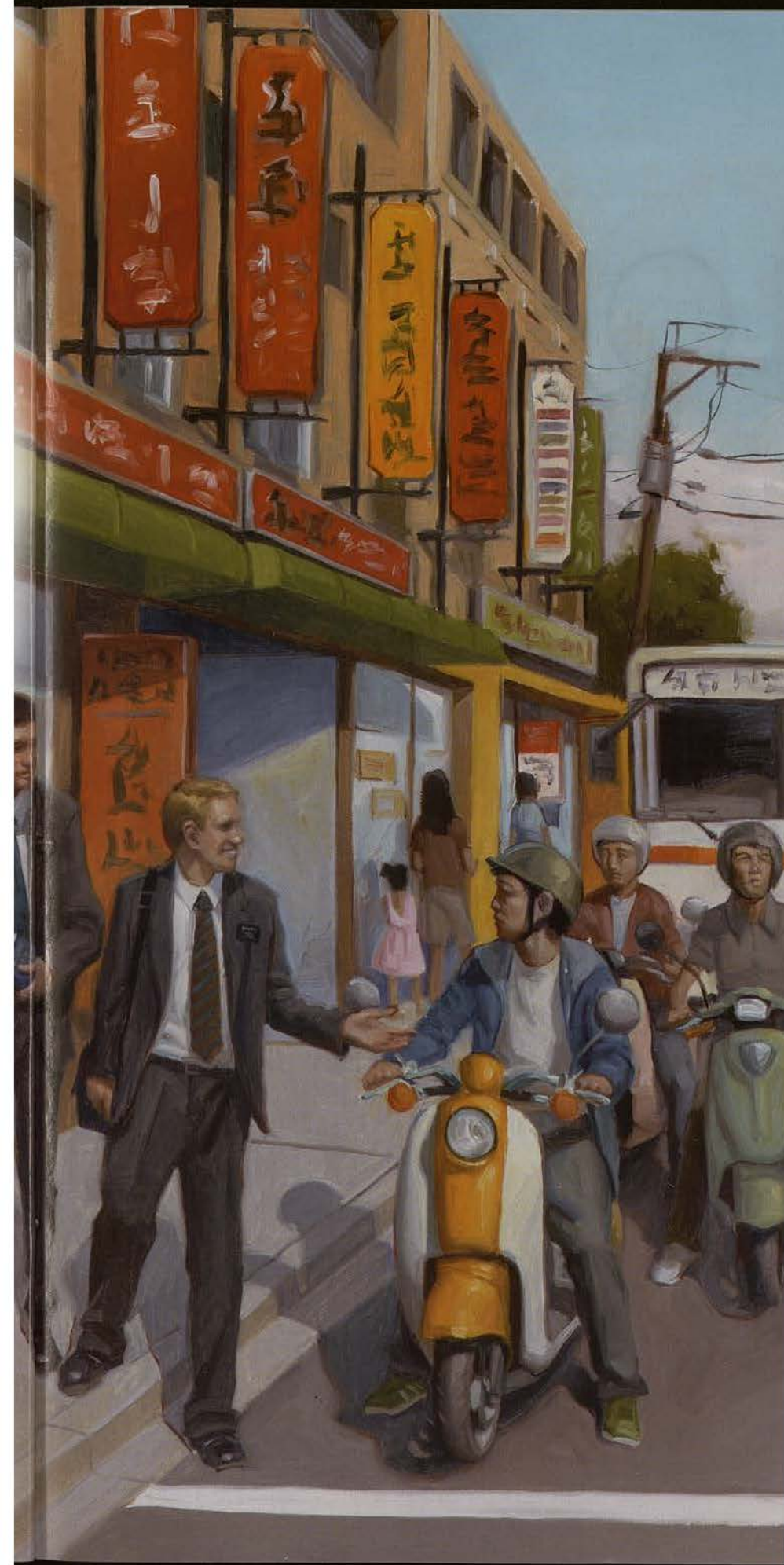
Predik mijn evangelie bevat deze

belofte aan de zendingen en leden van de kerk: 'De Heer [bereidt mensen voor] om u en de boodschap van het herstelde evangelie te ontvangen. Hij zal u naar hen leiden, of hen naar u leiden. (...) Die mensen zullen inzien dat u dienstknechten van de Heer bent. Zij zullen naar uw boodschap willen luisteren.'¹ Het was geen toeval dat ouderling Platt en ik juist op dat moment bij dat verkeerslicht waren.

Onze Vader in de hemel kent ons allemaal en heeft ons lief. Hij verschaft ons allemaal heel bewust een manier om van het herstelde evangelie te horen. De Heer was op de hoogte van de problemen waar Soe Meng-Wei mee worstelde. Hij wist dat Soe kort daarvoor werkloos was geworden. Hij wist dat er die ochtend bij Soe thuis boze woorden waren gevallen.

Het evangelie heeft meer vrede gebracht in het gezin van Su en is de gezinsband ten goede gekomen. Het heeft ze gelukkiger gemaakt

en richting aan hun leven gegeven. Ze hebben de kracht gekregen om het leven met hoop en vertrouwen tegemoet te zien.

Misschien is het ons niet meteen duidelijk, maar wie voorbereid zijn, zullen inzien dat we dienstknechten van de Heer zijn. Het zal hen opvallen dat er iets bijzonders aan ons is. Ze zullen het goede opmerken en er meer over willen weten. Wanneer zij de Heilige Geest voelen, zullen ze bereid zijn om naar onze boodschap te luisteren. Net zoals deze boodschap het hart raakte en het leven veranderde van het gezin Soeu in Taiwan, kan en zal zij het hart raken en het leven veranderen van wie we kennen, waar ze zich ook bevinden.

Biddend om leiding kunnen we ons dagelijks afvragen: wie ken ik die door de Heer wordt voorbereid om van het herstelde evangelie te horen? Als we ons geloof op die manier oefenen, zijn we klaar om de ingevingen van de Heilige Geest te volgen en onze mond open te doen om iemand over de waardevolle waarheden te vertellen die ons zo tot zegen zijn.

Meer geweldige mogelijkheden volgen vast en zeker. ■

NOOT

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), pp. 169-170.

KOM OM TE SPELEN

*Komen alleen
is niet genoeg.*

Basketbal is heel belangrijk voor Roger Enrique Velasquez Paredes, die Koki wordt genoemd omdat het veel korter is om te roepen als de tijd wegtikt en de spanning stijgt.

Koki, lid van de wijk Victoria in de ring Puno-Midden (Peru), speelt in de aanval van Benson Jazz onder 17, een team dat in de plaatselijke liga speelt en wordt gesponsord door de leden van de kerk in Puno (Peru). Koki's team heeft twee seizoenen op rij ongeslagen de finale bereikt. Jammer genoeg verloren ze beide finales.

In het team heeft Koki niet alleen veel over basketbal geleerd, maar ook over het naleven van het evangelie en plezier hebben in het seminarie.

'Seminarie en basketbal verschillen niet zo veel', zegt hij, waarna hij het uitschatert. 'Ik moet voor beide vroeg opstaan.'

Alle gekheid op een stokje, Koki ziet wel *degelijk* belangrijke overeenkomsten tussen het spel waarvan hij houdt en het evangelie dat hij naleeft: je moet luisteren naar de coach, toepassen wat hij je probeert te leren en het geleerde onophoudelijk blijven oefenen.

Luister naar je coach

Koki zegt dat hij een geweldige coach heeft, maar dat je er weinig aan hebt als je niet luistert. Het seminarie is niet veel anders.

'Bij zowel het basketbal als het seminarie heb ik een goede coach', zegt Koki. 'Maar als ik niet luister, word ik heus niet beter.'

Een coach probeert een speler iets te leren zodat hij of zij daar beter in wordt, bijvoorbeeld hoe je het beste kunt schieten. 'De leerkracht doet hetzelfde', zegt Koki. Leerkrachten proberen hun leerlingen sterker te maken dan hun tegenstander. 'Zij proberen ons te leren hoe we de wereld achter ons laten en bestand zijn tegen verleiding.'

Alma predikte dat de Heer de mensen ondervijst al naar gelang de 'aandacht en ijver' die zij Hem schenken (ofwel luisteren en het geleerde in praktijk brengen): 'Hij die zijn hart niet verstokt, hem wordt een *groter deel* van het woord geschonken (...). En zij die hun hart verstokken, hun wordt een *kleiner deel* van het woord gegeven, totdat zij niets weten van zijn verborgenheden' (Alma 12:9-11; cursivering toegevoegd).

Koki heeft geleerd dat alleen maar komen opdagen, of het nu gaat om de basketbaltraining of het seminarie en de kerk, niet genoeg is om ergens beter in te worden. Je moet naar de coach luisteren.

De prediking in praktijk brengen

Koki probeert te luisteren als de coach iets uitlegt. Maar hij is er ook

achtergekomen dat als hij echt wil begrijpen wat de coach zegt, hij het in praktijk zal moeten brengen.

Iets in praktijk brengen, ofwel het toepassen, is een belangrijk onderdeel van het leerproces, zegt Koki. Een coach kan de hele dag praten over de juiste schiethouding en die zelfs keer op keer demonstreren, maar als je niet doet wat hij zegt, zul je nooit goed leren schieten.

'Ik heb geleerd dat het ook met gebed zo is', zegt Koki. Hem was geleerd dat volhardend gebed de hulp van de Heer tot gevolg heeft. 'Maar pas toen ik dat in praktijk bracht, kwam ik erachter dat het waar was.'

De evangeliebeginselen in de

praktijk brengen, biedt de Heilige Geest de kans om tot ons te getuigen dat het beginsel waar is.

'Als we iets nieuws leren maar het niet toepassen, is het alsof we het nooit hebben geleerd', legt Koki uit.

Trainen of wenen

Koki luisterde toen zijn coach hem schieten leerde, en hij trainde wat hij

geleerd had. Maar om tot echte verbetering te komen, moet Koki tot in de perfectie blijven oefenen.

Ijverig zijn betekent toegewijd of vastberaden toepassen wat je geleerd hebt, zelfs als het je niet gemakkelijk afgaat.

'Ik moet er helemaal voor gaan', zegt Koki. 'Als ik ophoud met trainen, raak ik mijn techniek kwijt.'

Dat was een belangrijke les die hij leerde toen hij een tijdje niet kon trainen omdat hij tijdens een oefenpartijtje met een paar oudere spelers zijn neus brak.

'Als we niet trainen, worden we niet beter — we gaan er zelfs op achteruit', zegt Koki. 'En zo is het ook met geestelijke zaken. Als we opletten en toepassen wat we leren,

kunnen we meer leren. Zo niet, dan verliezen we wat we hebben.'

Geef niet op

Koki's teamgenoten hebben hun best gedaan en naar de coach geluisterd en toegepast wat hij ze heeft geleerd. Ze trainen uren achtereen om zich het geleerde eigen te maken.

Ze weten nu ook, na alles wat ze erin hebben gestoken, hoe teleurstellend het is om net tekort te schieten. 'We hadden er hard voor gewerkt. Daarom was het zo'n teleurstelling om de finale te verliezen.'

En hoewel er geen garantie is dat ze het volgende seizoen wel kampioen worden, zal het ze nooit lukken als ze er niet helemaal voor gaan. Koki heeft evenwel in de gaten gekregen dat ergens voor gaan veel vruchten afwerpt, inclusief verbetering en vooruitgang.

Koki, die wijkzending is, heeft gezien dat het ook loont om buiten het veld toegewijd te zijn. Hij heeft filmavonden, kampen en sportactiviteiten helpen organiseren om twee minderactieve jongemannen uit zijn wijk te heractiveren. 'Aanvankelijk moesten we ze gaan ophalen, want anders waren ze niet gekomen', zegt hij. 'Nu komen ze uit zichzelf. We hebben er wel wat tijd en energie in moeten steken, maar nu komen ze regelmatig.'

Tussen het basketballen, het seminarie en de kerk door leert Koki wat koning Benjamin bedoelde toen hij zei dat we ijverig moeten zijn om 'de prijs te kunnen behalen' (Mosiah 4:27).

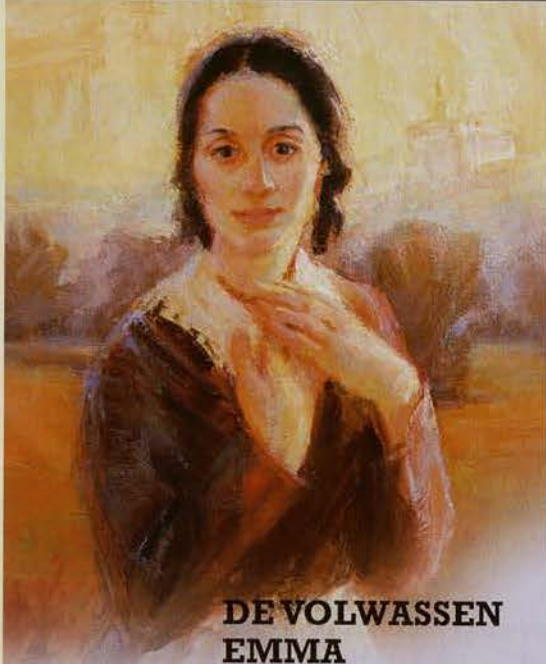
Ook leert hij dat het resultaat zowel in als buiten het veld de moeite waard is. ■

GRIJP JE VAST

**'We moeten ons stevig aan de roede van ijzer
vasthouden en nooit loslaten.'**

Ann M. Dibb, tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium,
'Houd vast', *Liahona*, november 2009, p. 80.

DE VOLWASSEN EMMA

Zoek de juiste plaatjes bij een paar belangrijke zaken die Emma heeft gedaan toe ze volwassen was. Schrijf het nummer van elke gebeurtenis op het bijbehorende plaatje.

1. Toen Joseph naar de heuvel Cumorah ging om de gouden platen bij Moroni op te halen, ging Emma met hem mee en wachtte in de koets.
2. Toen Joseph de gouden platen vertaalde, was Emma de eerste schrijver. Joseph liet Emma opschrijven wat hij vertaalde.
3. Emma zocht de lofzangen voor het eerste zangboek van de kerk bij elkaar.
4. Ze was de eerste presidente van de ZHV in Nauvoo.
5. Ze verzorgde de zieken en liet arme mensen bij haar thuis overnachten.
6. Toen de kerkleden gedwongen waren om hun huizen in Missouri te verlaten, liep zij met haar kinderen over de dichtgevroren Mississippi om te ontkomen. In twee om haar middel gebonden kledingzakken zaten vellen papier met delen van Josephs bijbelvertaling.
7. Ze was een liefdevolle moeder van elf kinderen, onder wie twee geadopteerde kinderen. Slechts vijf van hen werden volwassen.
8. Emma hield van haar man, Joseph, en deed veel om hem man te steunen in het belangrijke werk dat hij deed, de kerk van de Heer herstellen.

ARTWERKEN: 1. FOUNDRY OF THE HEART, FOUNDATION ARTS, KOPERTEN NIET TOEGESTAAN
 2. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE
 3. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE
 4. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE
 5. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE
 6. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE
 7. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE
 8. JILL PHOTO BY A. CLARK, THE LEBANON SYMPLIE

Het evangelie is voor iedereen

President
Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

Toen ik elf was, verliet mijn familie Oost-Duitsland. Mijn ouders hadden een wasserij en ik bezorgde de schone was. Ik zag mooie rode fietsen op straat en ik wenste dat ik zo'n mooie fiets had om de was mee te bezorgen. Maar ik had een degelijk rijwiel nodig om de kar met was voort te trekken. Ik bezorgde de was vóór en na school met die zware kar achter mijn fiets. Met pijn in mijn hart zag ik dat andere kinderen buiten speelden. Maar iedereen in het gezin moest hard werken. Ik was een belangrijk onderdeel van ons familiebedrijf.

Toen ik ouder werd, besepte ik hoe goed het is om dingen te doen

waarvan je niet weet dat ze belangrijk en goed voor je zijn. Toen ik nog heel klein was, kreeg ik een longziekte, die door niemand werd opgemerkt. Later in mijn leven meldde ik mij aan bij de luchtmacht. De artsen zagen vlekjes op mijn longen. Doordat ik steeds een zware kar had voortgetrokken, had mijn lichaam zich weten te herstellen. Ik had mijn weerstand opgebouwd. Ik was sterk geworden. De artsen zeiden dat de ziekte vanzelf was genezen en dat ik voor de medische keuring was geslaagd. Anders had ik geen piloot kunnen worden.

Als piloot vloog ik over de hele wereld. Ik werd de sterren, wolken

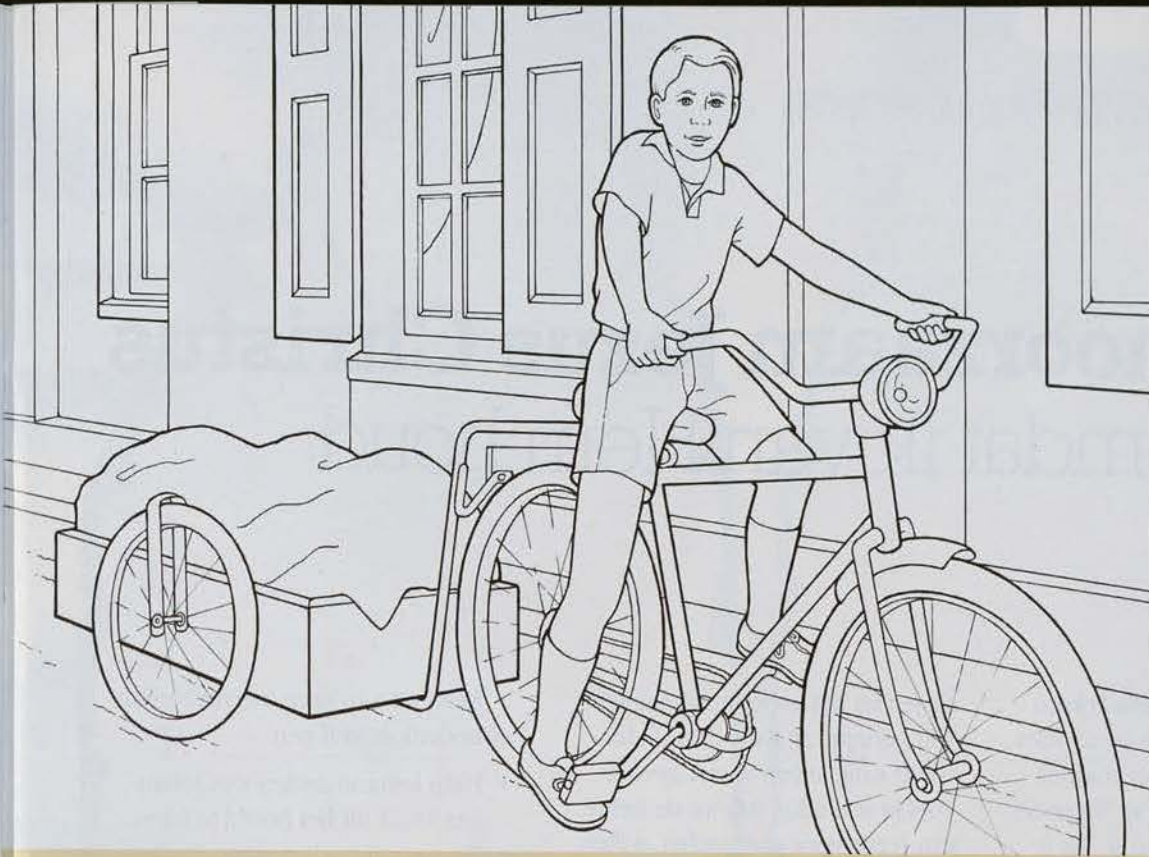
en landschappen nooit moe. Ik zag de schoonheid van de verschillende landen en culturen. Doordat ik zo veel plaatsen bezocht en de mensen en de kerk in al die verschillende plaatsen zag, weet ik dat het evangelie voor iedereen is. Het maakt niet uit in welk land je woont of wat voor tradities je hebt. Het is het evangelie van Jezus Christus. Het woord van God is voor iedereen — of het nu in de Schrift is vastgelegd of gesproken wordt door levende profeten, of we het nu lezen in de kerkelijke tijdschriften of het horen in de algemene conferentie. ■

Aangepast overgenomen uit 'Van vriend tot vriend', De Ster, april 1999, K2-K4.

JE OUDERS HELPEN

Toen president Uchtdorf jong was, hielp hij zijn ouders met geld verdienen door op zijn fiets was te bezorgen. Kleur de plaat van president Uchtdorf op zijn fiets. Maak daarna een tekening van iets dat je kunt doen om je ouders te helpen.

'Ang ebanghelyo ay para sa lahat!'

'L'Evangile est pour tout le monde!'

'O evangelho é para todos!'

'The gospel is for everyone!'

Frankrijk (Frans)

Australië (Engels)

Filipijnen (Tagalog)

Brazilië (Portugees)

IN VELE TALEN

Doordat hij als jongen hard werkte, was president Uchtdorf zo sterk en gezond dat hij piloot kon worden. Hij vloog graag naar andere landen en ontmoette daar leden van de kerk die een andere taal spraken. Ieder kind hierboven zegt: 'Het evangelie is voor iedereen!' Kijk eens of je ieder kind met de tekstballon bij zijn of haar taal kunt passen.

Ik gehoorzaam Jezus Christus omdat ik van Hem houd

Sandra Tanner en Cristina Franco

Je kunt de liefde die Jezus voor je heeft, voelen door middel van de Heilige Geest. Wanneer voel je de liefde van Jezus? Als je bidt, in de Schrift leest of een jeugdwerkliedje zingt? Voel je zijn liefde

als je van het avondmaal neemt? Wat gebeurt er als je deze liefde voelt? Krijg je een warm gevoel? Voel je je vredig? Als we de liefde van Jezus voor ons voelen, willen we onze liefde voor Hem tonen.

De schrifttekst van deze maand leert ons dat we onze liefde voor God kunnen tonen door zijn geboden te onderhouden. Schrijf in je schrifttekstenboek een paar geboden op waarvan jij weet hoe je ze moet onderhouden. Als we de geboden onderhouden om onze liefde voor God te tonen, zegent Hij ons met nog meer liefde.

Schrifttekstenboek september 2010

Lees Johannes 14:15.

Bid je hemelse Vader of Hij je wil helpen met gehoorzaam zijn. Zo kun je laten zien dat je van Hem houdt.

Leer Johannes 14:15 uit het hoofd en zeg die aan anderen op.

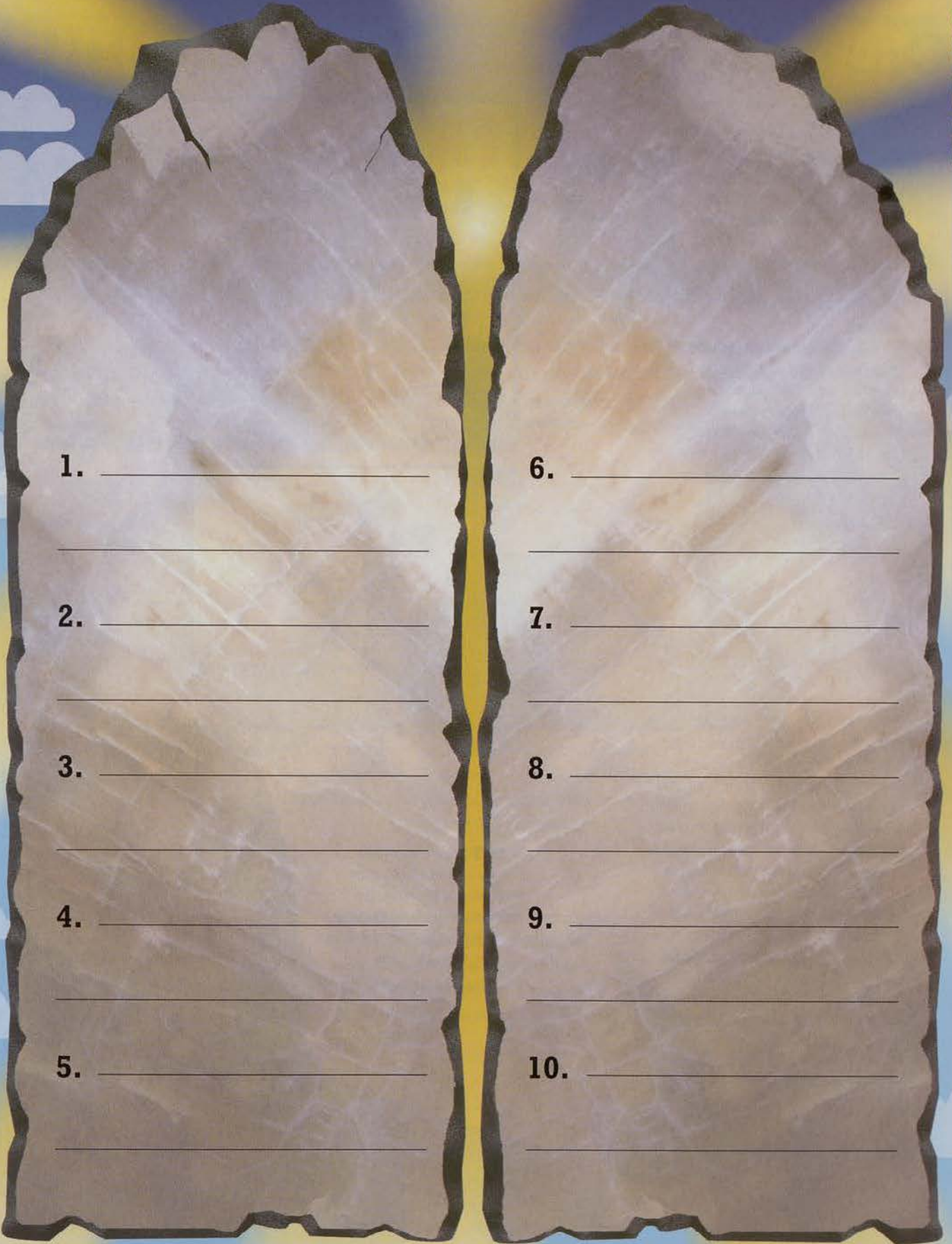
Kies een van deze activiteiten uit of bedenk er zelf een:

- Help iemand anders om Johannes 18:22 uit het hoofd te leren.
- De tien geboden staan in Exodus 20:3–17. Lees die verzen; vul dan de stenen op pagina 63 in met een tekening of een paar woorden om het gebod te omschrijven. Stel jezelf ten doel om de komende week een van de geboden beter te onthouden.
- Vraag je ouders of jeugdwerklerkracht naar een keer dat zij de Heilige Geest voelden en wisten dat de Heiland van hen hield.
- Denk aan de keren dat je Jezus' liefde voelde en schrijf ze op in je schrifttekstenboek.

Als je dat gedaan hebt, begrijp je Johannes 14:15 dan beter?

Schrijf in je schrifttekstenboek of maak een tekening over wat je gedaan hebt. ■

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

Ons prikbord

Ik ben in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geboren en daar ben ik heel dankbaar om. Door de kerk heb ik veel geleerd over onze hemelse Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest. Jezus Christus is mijn grote voorbeeld. Ik weet dat Hij ons allemaal liefheeft.

Mijn getuigenis is gegroeid door mijn doop. Ik voel de Heilige Geest echt heel sterk. De Heilige Geest helpt mij het goede te kiezen.

Joseph Smith was een profeet, net als alle profeten vóór hem en na hem. Het Boek van Mormon en de Bijbel zijn waar.

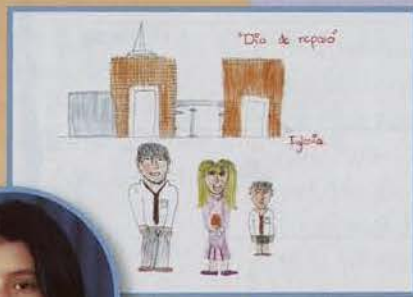
Lukas D. (11) Duitsland

Elyssa M. (9)
Filippijnen

Keilyn C. (11)
Costa Rica

Op een keer was ik op het schoolplein met mijn vrienden aan het basketbal toen een van de jongens de basketbal heel hard tegen een ander aangooide. Ik probeerde hem tegen tegen te houden en uit te leggen dat zijn gedrag verkeerd was, maar hij wilde niet maar mij luisteren.

Later vroeg mijn bisschop of ik in de kerk een toespraak over deugd wilde houden. Ik wist niet wat deugd was en of ik het wel of niet had. Toen vertelde mijn moeder mij dat ik de eigenschap deugd bezat omdat ik een vreedstichter onder mijn vrienden op school probeerde te zijn en probeerde de zwakken te helpen.

David S. (10) Taiwan

Toen president Monson ons vroeg om anderen een dienst te bewijzen, gaf ik een paar lievelingssandalen aan een heel arm meisje. Ik hoop dat ik haar nog vaker kan helpen.

Thayane S. (10) Brazilië

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen doet enkele uitspraken over dit onderwerp.

Wat is een priesterschapsquorum?

De Schriften geven aan wat de quorums van de priesterschap en hun respectieve plichten in de Kerk van Jezus Christus zijn.

Neem u nu voor dat u al het mogelijke zult doen om te zorgen dat uw priesterschapsquorum zijn naam eer aandoet en zijn opdracht trouw is.

Uit 'Een priesterschapsquorum', De Ster januari 1999, pp. 47-49.

Als een priesterschapsquorum of -groep als klas bij elkaar komt, kunnen die broeders samen leren en 'gevoed worden door het goede woord Gods' (Moroni 6:4) en geestelijk groeien.

Een quorum is een unit voor dienstbetoon. Zowel de Melchizedekse- als de Aäronische-priesterschapsquorums worden geestelijk gesterkt door dienstbetoon.

Ieder die tot een ambt in het priesterschap is geordend, behoort tot een quorum. Als u ergens woont waar niet genoeg broeders zijn om een quorum te vormen, behoort u tot een priesterschapsgroep die ooit een quorum zal worden.

Handbook
Dienst bij God
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Jehova redt de gelovige Daniël

Diane L. Mangum

VER VAN HUIS

Daniël en zijn vrienden woonden in Jeruzalem. Toen werden ze gevangengenomen en naar Babylon gebracht, ongeveer 800 kilometer verder weg. Op een kameel duurde de reis minstens vijf dagen!

Babylon was de hoofdstad van het land dat Babylonië heette. Babylon, ook wel Babel genoemd, is er niet meer. Maar de plek waar de stad was, is niet ver van Bagdad, de hoofdstad van het land dat nu Irak heet.

Daniël keek naar het bord eten dat voor hem stond en naar de wijn in zijn beker. Hij wist dat het niet het gezonde eten en drinken was dat Jehova wilde dat hij at en dronk. Hij wilde het niet eten en drinken.

Daniël's vrienden — Sadrak, Mesak en Abednego — wilden ook niet de spijzen eten die de koning hen had voorgezet. De vier Hebreeuwse jongens waren in Jeruzalem gevangengenomen en naar de stad Babylon afgevoerd. En nu wilde koning Nebukadnessar dat ze vette spijzen aten en wijn dronken. Hij dacht dat het hen sterk zou maken.

Maar Daniël en zijn vrienden wisten dat de spijzen van de koning hen niet gezond en sterk zouden maken. 'Geef ons groenten te eten en water te drinken', zei Daniël tegen de dienaar van de koning. 'En vergelijk ons dan na tien dagen met de mensen die de koninklijke spijzen eten.' De dienaar stemde toe.

Elke dag gaf de dienaar de vier jonge mannen **groenten** te eten. En hij gaf ze water te

drinken, geen wijn. Na tien dagen zagen de jonge mannen er gezonder uit dan de andere ballingen. Daarom hoefden zij de koninklijke spijzen niet meer te eten.

Daniël groeide op en Jehova zegende hem met kennis en wijsheid. Koning Nebukadnessar vertrouwde Daniël en vroeg hem om advies.

Toen Darius de nieuwe koning van Babylon werd, benoemde hij de wijze Daniël tot rijksbestuurder. Sommige mannen waren jaloers op Daniël. Zij wisten dat hij drie keer per dag tot zijn Vader in de hemel bad. De jaloerse mannen wisten de koning ervan te overtuigen om een nieuwe wet in te stellen. Wie bad, moest in een kuil met hongerige leeuwen worden gegooid.

Leer en Verbonden 89 leert ons ook om gezond te eten.

V.L.N.R.: HENRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKS-AFGEZONDEN DANIËL MET DAIJF-PAN-IC-IRAKS

WIE IS JEHOVA?

Jehova is een andere naam voor Jezus Christus. Hij is de eerstgeboren Zoon van onze hemelse Vader. Onze hemelse Vader gaf Hem de opdracht om de aarde te scheppen en de mensen te helpen bij onze hemelse Vader terug te keren. Als Jehova tot de mensen spreekt, zegt Hij wat Hij van onze hemelse Vader moet zeggen.

In het Oude Testament wordt Jehova meestal 'de Heer' genoemd. Toen Hij in Betlehem geboren was, werd Hij Jezus Christus genoemd.

V.L.N.E. - HENRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE BIJDE, KONINGSDIENST, WIET ONZE, ZAN, C. HARRISON CONROY CO., KAART MOUNTAIN HIGH WARS © 1993 DIGITAL WISDOM, FOTO CSAG DWOND, ILLUSTRATIE DANIEL BURR, HARRY ANDERSON, CHRISTUS EN DE KINDEREN (DETAIL) © IRI

De gelovige Daniël wist van de nieuwe wet af, maar bleef toch elke dag bidden. De mannen wachtten en luisterden buiten zijn kamer. Toen zij Daniël hoorden bidden, renden ze naar de koning.

Koning Darius was verbijsterd toen de mannen vertelden dat Daniël aan het bidden was. Hij wilde dat hij de wet niet had ondertekend, maar de wet moest worden gehoorzaamd.

Daniël werd in de leeuwenkuil geworpen en er werd een grote steen op de opening van de kuil gelegd.

De koning bleef de hele nacht bezorgd op. Vroeg in de ochtend haastte hij zich naar de leeuwenkuil. Met luide stem riep hij: 'O, Daniël, heeft uw God u van de leeuwen kunnen bevrijden?'

Opgelucht hoorde hij Daniël uit de kuil

antwoorden: 'Mijn God heeft zijn engel gezonden en de muil der dieren toegesloten, en zij hebben mij geen kwaad gedaan.'

Verheugd liet de koning een bevel door het gehele koninkrijk uitgaan. Daniels God is de levende God en Hij heeft Daniël uit de muil van de leeuwen gered. ■

*Dit verhaal
komt uit
Daniël 1-2; 6.*

Het grootste geschenk

'Er is geen grotere gave dan de gave van het heil' (LV 6:13).

Gebaseerd op een waar verhaal

Sophie had mama geholpen met het huis schoonmaken. De zendelingen waren langsgesproken. Zij waren graag geziene gasten bij Sophie thuis in Colombia. Mama bereidde een lekkere maaltijd: tamales, rijst, en mais met paprika's.

De zendelingen hadden hen over Jezus Christus en zijn kerk verteld. Nog maar twee weken geleden hadden ouderling Kraig en zijn nieuwe collega, ouderling Jessen, Sophie, haar ouders en haar twee oudere broers gedoopt. Sophie kon het verschil nu al voelen. Er werd thuis meer gelachen, gezongen en gebeden.

Tijdens de maaltijd luisterde Sophie naar haar ouders en broers die de Schriften met de zendelingen bespraken. Toen de tafel was afgeruimd, zei ouderling Kraig: 'Ik ga volgende week naar huis.'

Sophie wist niet dat hij zo snel naar huis zou gaan. Ze kreeg tranen in haar ogen. Sophie keek naar haar broers. Ook hun ogen waren vochtig geworden.

Ouderling Kraig schraapte een paar maal zijn keel. 'Ik heb iets voor u', zei hij tegen papa. Hij haalde een doos uit zijn rugtas. 'Deze zijn voor u en uw zoons.'

Papa opende de doos en haalde er zes witte overhemden tevoorschijn. Het was heel lang stil. 'We kunnen zo'n mooi geschenk niet

aannemen', zei hij ten slotte.

Sophie hoorde de spijt in papa's stem. Ze hadden geen witte overhemden voor papa en de jongens. Sophie wist dat papa heel graag een wit overhemd voor de kerk wilde hebben om zo zijn respect te tonen.

'Ik heb niet zoveel overhemden nodig als ik naar huis ga', zei ouderling Kraig. 'U doet mij er een plezier mee als u ze aanneemt.'

'Maar ik heb niets voor jou', antwoordde papa. Hij wees op het Boek van Mormon. 'Jullie hebben ons al het grootste geschenk gegeven. Jullie hebben ons het evangelie van Jezus Christus gebracht.'

De volgende dag besloot Sophie iets voor ouderling Kraig te maken. Na er met mama over te hebben gepraat, besloot ze een kleine deken, een serape genaamd, te weven. Ze leende haar moeders weefgetouw, koos de kleuren van de garen en werkte er elke dag na school en haar karweitjes aan. Als de draden in de war raakten, haalde ze die uit de knoop en begon van voren af aan.

Eindelijk was de serape klaar. Ze hoopte dat ouderling Kraig de zachte bruine en crème kleuren mooi zou vinden. Ze wikkelde de serape in bruin papier.

Op de dag van ouderling Kraigs laatste bezoek aan hun huis, overhandigde Sophie haar geschenk.

'Dank je wel, Sophie', zei

ouderling Kraig. Er welden tranen op in zijn ogen. 'Ik zal jou en je familie nooit vergeten.'

'En wij zullen jou nooit vergeten', zei Sophie. ■

ILLUSTRATE IM MADSEN

Het is (...) een groot goed om een getuigenis te hebben dat God, onze hemelse Vader, leeft, dat zijn Zoon Jezus Christus onze Redder en Verlosser is en dat het priesterschapsgeslacht (...) weer op aarde hersteld is.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Zuiver getuigenis', *Liahona*, november 2004, p. 40.

ILLUSTRATIE: JIM MADSEN

Het komt wel goed

Chad E. Phares

Kerkelijke tijdschriften

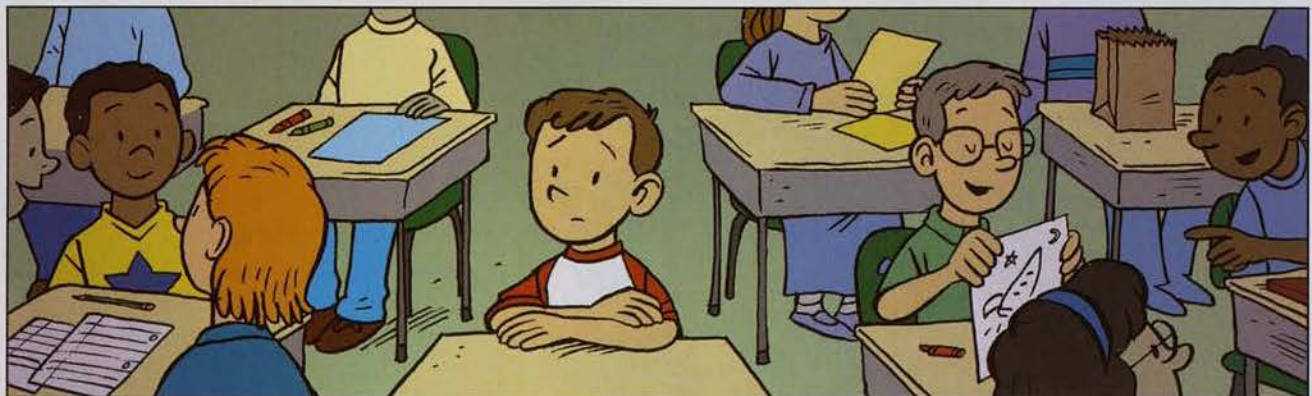
'De Heer versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen' (Mosiah 24:15).

Gebaseerd op een waar verhaal

1. Het was voor Elliott de eerste dag op een nieuwe school en hij was nerveus.

3. In de pauze was er niemand die met Elliott wilde spelen. Hij wist niet wie hij moest vragen. Een paar jongens op het schoolplein deden lelijk tegen hem. Elliott was niet blij.

2. Toen hij op school kwam, ging Elliott in de nieuwe klas zitten. De andere kinderen kenden elkaar al. Ze praatten en lachten. Elliott zat er stilletjes bij.

4. Elliott kwam verdrietig thuis van school.

Er was niks aan op school. U zei dat ik nieuwe vriendjes zou krijgen, maar dat is niet zo. Sommige jongens deden gemeen tegen mij, terwijl ik niets gedaan had.

5. Het spijt me dat je een zware dag hebt gehad. Als je het blijft proberen, komt het wel goed. Misschien moeten we erover bidden. Wat vindt jij?

6. Elliott bad elke dag dat hij het naar zijn zin zou krijgen op school. Soms ging het niet goed op school, maar hij kreeg langzamerhand vriendjes met wie hij kon spelen.

7. Elliott bleef bidden om hulp. Na een paar weken speelde Elliott elke dag met nieuwe vriendjes. Hoewel sommige kinderen niet altijd aardig voor hem waren, kon hem dat eigenlijk niet zoveel schelen. Elliott wist dat zijn hemelse Vader hem zegende, zodat hij met plezier naar zijn nieuwe school ging. ■

KIES DE GOEDE WEG

Kevin moet vandaag veel keuzes maken. Hij is blij als hij goede keuzes maakt, maar verdrietig als hij verkeerde keuzes maakt. Help Kevin om goede keuzes te maken. Elke keer als de weg zich splitst, kies je de weg met het plaatje waarop hij iets liefs doet.

BEGIN

TIPS VOOR OUDERS

Als uw kind klaar is met dit doolhof kunt u bespreken dat we ons blij voelen als we het goede kiezen, zelfs als dat moeilijk is. Hoe kunnen dienen en goede keuzes maken ertoe leiden dat onze problemen minder groot lijken?

Het verhaal op pagina's 70–71 laat zien dat het goede kiezen en volharden ons helpt om geluk te vinden, zelfs als onze problemen niet onmiddellijk worden opgelost. Een schriftuurlijk voorbeeld van dit beginsel staat in Mosiah 24:8–22. U kunt het verhaal over Alma en Amulon voorlezen of vertellen en uitleggen dat hoewel Alma en zijn volgelingen een rechtschapen leven leidden, hun last niet onmiddellijk werd weggenomen. U kunt bespreken waarom de Heer niet altijd meteen onze problemen oplost. Hoe zorgt een rechtschapen leven ervoor dat onze last licht lijkt?

030810
01 APR 2013 DUTCH

#BXBCFDC
#LDU1677259598/8#
KAREN BOZENDAHL
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CTY UT 84150 1600

"Ik ben waardering en liefde gaan opbrengen voor een groep mensen die niet op zoek is naar beloning, eer of enige andere wereldse vergoeding. Zij streven er uitsluitend naar om onze Vader in de hemel te verheerlijken. Het zijn onze oudere zendingen: fijne, rijpe broeders en zusters die stilletjes en ijverig helpen om "het fundament van deze kerk te leggen en haar uit het verborgene en uit duisternis te brengen." Zie ouderling Kent D. Watson, 'Onze oudere zendingen', pagina 18.

Account #: 1677259598

15

3

